

**СРАВНИТЕЛНА ХРОНОЛОГИЯ
И ОПИСАНИЕ НА
ПОСЛЕДНИТЕ СЪБИТИЯ**

Трифон Трифонов

Съдържание

Избериение	6
От автора	8
<i>Глава 1</i>	
ПАНОРАМЕН ПРЕГЛЕД НА ПОСЛЕДНИТЕ СЪБИТИЯ /ОВОЩИТЕЛНА ТЕМА/	11
<i>Глава 2</i>	
ПРОБУЖДАНЕ И РЕФОРМАЦИЯ – I част	26
<i>Глава 3</i>	
ПРОБУЖДАНЕ И РЕФОРМАЦИЯ – II част	35
<i>Глава 4</i>	
РАННО ВРЕМЕ НА СКРЪБ	43
<i>Глава 5</i>	
ПРЕСЯВАНЕ	53
<i>Глава 6</i>	
ЗАПЕЧАТВАНЕ	63
<i>Глава 7</i>	
144 000	72
<i>Глава 8</i>	
КЪСНИЯТ ДЪЖД И ВИСОКИЯТ ВИК	83
<i>Глава 9</i>	
КРАЯТ НА БЛАГОДАТНОТО ВРЕМЕ	93
<i>Глава 10</i>	
ЯКОВОВАТА СКРЪБ	102
<i>Глава 11</i>	
ЯЗВИТЕ	114
<i>Глава 12</i>	
АРМАГЕДОН	126
<i>Глава 13</i>	
ОСВОБОЖДЕНИЕТО	134

<i>Глава 14</i>	
НОТИНСКО И ФАЛШИВО ПОКЛОНЕНИЕ В ТРОЙНАТА АНГЕЛСКА ВЕСТ – I част	146
<i>Глава 15</i>	
НОТИНСКО И ФАЛШИВО ПОКЛОНЕНИЕ В ТРОЙНАТА АНГЕЛСКА ВЕСТ - II част	158
<i>Глава 16</i>	
КАК ДА СЕ ПРИГОТВИМ ЗА ИДВАЩАТА КРИЗА	171

Въведение

„Наистина Господ Иеова няма да направи нищо, без да открие Своето намерение на слугите си пророците“

Амос 3 : 7

Историята на Израил е най – красноречивото доказателство за верността на този принцип. Неговият избран народ получаваше вест след вест на милост и предупреждение. Бог осигуряваше светлината, разбулваща неизвестността на бъдещето. Така беше в миналото.

Искреният изследовател ще открие, че и днес Бог говори на поколението, което се нарича с Неговото име. Настоящият труд е един опит за систематизиране на вестите Му към това поколение. На фона на книги от Духа на пророчеството и „Подготовка за последната криза“ от Фернандо Чайи, „Сравнителна хронология и описание на последните събития“ има скромната задача да обобщи тези скъпоценни откровения, като ги поставя в тяхната последователност.

Книгата впечатлява не само с логиката и с порядъка си, но и с дълбочината на духовните обобщения и оценки. Материалът е поднесен вълнуващо, с чувство за мярка и художествен усет. Присъствието на конкретни апели и съвети придава личностна стойност на посланията. Читателят получава не само изчерпателна представа за „намерението на Господ“, но и реална оценка на своето духовно състояние, открива личните си нужди и подходящ отговор на най-болезнените въпроси.

Когато апостол Павел пише писмото си до солунците:

„А за годините и времената, братя, няма нужда да ви се пише“ – съвсем не счита тази тема за незначителна или маловажна, затова допълва : **„защото вие добре знаете, че Господният ден ще дойде като крадец нощем.“**

2 Солунци 5 : 1, 2

Християните трябва да „знаят“. Те имат знание и носят знание.

Настоящата книга не само ще допълни и систематизира знанията ни, но и ще раздвижи най-чувствителните струни на нашата душевност. И това, което ще преживеем, ще бъде въодушевяващо както за самите нас, така и за обкръжението ни.

Авторът се надява искрено, че ще попаднем между тези, за които говори апостол Петър във **2 Съборно послание 1 : 19**

„И така, пророческото слово повече се потвърждава за нас; и вие добре правите, че внимавате на него, като на светило, което свети в тъмно място, догде се зазори и зорницата изгрее в сърцата ви.“

Пастор Емил Гроздев

От автора

Темата за последните събития е една моя „слабост“ и винаги ме е интересувала дълбоко. Та ние живеем в тези времена! Винаги съм си давал сметка, че да познаваме тези събития не е само въпрос на интерес, но и на оцеляване в „океана, който става все по-бурен“.

От години изучавам тази материя и събирам материали. Желанието ми е да придобия ясен поглед, за да зная в кой период от пророческата история живея и най-вече – как да се подготвя за това, което предстои? Важни въпроси, които би трябвало всеки член на църквата, очакваща Второто пришествие да си задава.

Засега единствената книга, която се занимава с тази материя и коментира всички събития е шедьовърът на Фернандо Чайи – „Подготовка за последната криза“, аз я оценявам и използвам в настоящия труд. Желанието ми беше да напиша нещо, което да оформи мислите на читателя и да дава синтезиран отговор на два въпроса – кога във времето се случва дадено бъдещо събитие и какви са неговите характеристики. Затова страниците, които държите в ръцете си са не толкова прочетени, колкото есхатологична систематика.

Нарекох книгата „Сравнителна хронология и описание на последните събития“, защото исках да подреда събитията в тяхната последователност, да им направя кратко описание и по този начин читателя да си изгради ясна представа за пътя, който го очаква в бъдеще. А „Сравнителна“, защото никой не може, а и не бива да поставя 100 % някое събитие в таблица и да твърди, че то не може да се изпълни в друг период от време. Убеден съм, че някои от събитията могат да избързат, а други, поради различни политически или социални фактори, в различни краища на света могат да протекат в различни периоди от време.

Едно изследване върху есхатологията /наука за послените събития/ крие големи рискове, поради това, че пророчествата още не са се изпълнили и има различни мнения кога и как точно ще стане

това. Нека не се пораждат спорове, а по-скоро желание за ревностно изучаване и подготовка. Да имаме винаги впредвид и думите на Духа на пророчеството:

„Ние не можем с точност да опишем събитията, които ще станат в бъдеще, но трябва да знаем, че живеем във време, когато с молитва трябва да гледаме на това, което става около нас, свързано с Второто идване на Христос.“ Избрани вести т. 2

Реших, че не бива да се опитвам да давам отговор на въпроса КАК ще протекат процесите, защото политическата картина на света се мени с учудващо бързи темпове. Задоволих се само да систематизирам чрез Библията и Духа на пророчеството отговора на въпроса „КАКВО ще се случи?“.

И може би най-важната цел, която си поставих с този труд е църквата, очакваща последната драма на греха да се разиграе пред очите ѝ, да се събуди за реалностите на времето. Светът ни притиска и пророчествата бързат към своето изпълнение. Ще бъдем ли подготвени? Каквито и както и да са подредени събитията в последното време, едно е сигурно:

Сега трябва да опознаем времето, в което живеем и което ще дойде!

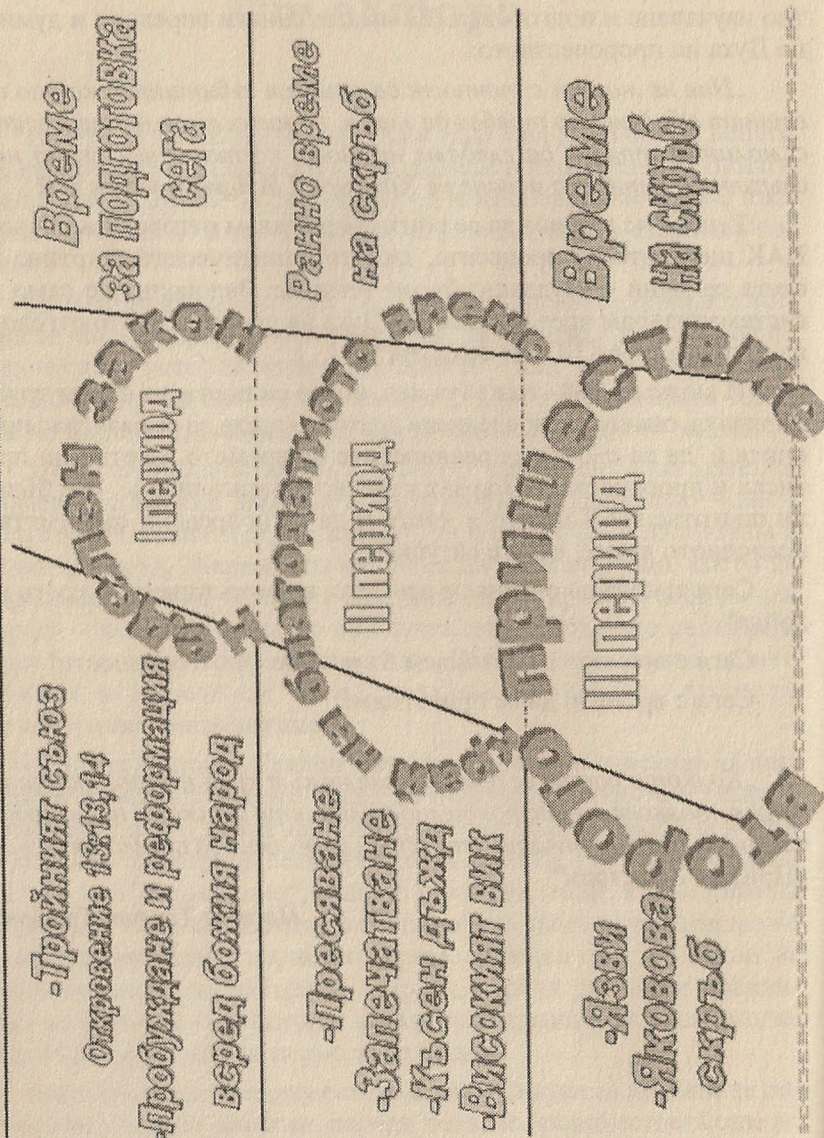
Сега е времето да осъзнаем бъдещите си отговорности!

Сега е времето да се приготвим!

„Колкото повече се приближаваме към края на човешката история, толкова по-настоятелно събитията изискват нашето изучаване на пророчествата, отнасящи се особено за последните дни.“
„Притчи Христови“

Пастор Трифон Трифонов

Хронологична таблица на последните събития

Глава 1

ПАНОРАМЕН ПРЕГЛЕД НА ПОСЛЕДНИТЕ СЪБИТИЯ

/ОБОБЩИТЕЛНА ТЕМА/

1 Летописи 12 : 32

„...мъже, които разбираха времената, та знаеха как трябва да постъпва Израил..“

Добре е за Божия народ да познава времето и да знае какво трябва да прави в него.

„Нека стражите, поставени да бдят, издигнат гласовете си и покажат кое е истинското свидетелство за последните дни. Нека покажем на хората в кой момент от пророческата история живеем.“ „Свидетелства“, т. 5

Народът, който не познава времето, се оказва БОГОПРОТИВНИК – Лука 19 : 41, 44 – „...не си познал времето, в което беше посетен.“

Светът вече е извървял своя дълъг път на грях и бунт против Бога и трагедията на човечеството е, че нито знае това, нито иска да го знае. От друга страна Бог чрез вестите в Библията е надарил народа Си с чудни откровения за края на времето, за да не вървим в тъмнина.

1 Солунци 5 : 4 – „...но вие не сте в тъмнина, та да ви постигне оня ден като крадец.“

Библейските откровения са допълнени и чудесно изявени от боговдъхновеното перо на сестра Елена Вайт. Словото Божие и нейните книги, наречени „Духът на пророчеството“, разкриват пред нас една **ШИРОКА ПАНОРАМА** на настоящите и бъдещите събития до края на времето. Чрез тези боговдъхновени източници ще се опитаме да съставим карта на времето и събитията.

I. ПОГЛЕД КЪМ ИЗМИНАТИЯ ПЪТ

1/ Данаил 2 и 7 глави

Четирите световни империи се появиха и изчезнаха, точно така, както бе предсказано в тези две глави. Голямата Римска империя се разпадна на днешните европейски държави. Те вече 15 века носят онази точна характеристика от Библията:

Данаил 2:43 – „няма да се слоят един с друг“

2/ Данаил 8:14

Очистването на небесното светилище в края на 2 300 години. Изпълниха се събитията, предсказани в този най-дълъг период с неговите 70 седмици.

От **Данаил 9:24-27** научаваме с удивителна точност за събития, които станаха след завръщането на евреите от плен в Ерусалим. За неговото възстановяване, за смъртта на Месията – всичко се изпълни с математическа точност. Този най-дълъг пророчески период е изтекъл отдавна – още преди повече от 150 години.

3/ Откровение 14:6-12 и Матей 24:14

С изтичането на 2 300 години в 1844 година в небето започна един велик **ИЗСЛЕДОВАТЕЛЕН СЪД**. Тогава под действието на Светия Дух се създаде едно мощно религиозно пробуждане, в резултат на което се разнася последната предупредителна вест към този свят – **ТРОЙНАТА АНГЕЛСКА ВЕСТ !**

4/ **Матей 24 : 29 и Откровение 6:12,13** – Събитията от 6-я печат.

Този период на знамения, предсказани преди 2 300 години, се изпълни точно в определеното време:

1-ви ноември 1755 г. – Лисабонското земетресение

19-ти май 1780 г. – Тъмният ден

14-ти ноември 1833 г. – Голямото звездопадане

Това беше движещ фактор за създаването на мощно религиозно движение в първата половина на 19-ти век.

5/ Откровение 13 : 1, 5

Неограничената власт на папството, траяла 42 пророчески месеца или 1 260 г., започнали в 538 г. и завършили 1798 г. с пленяването на папа Пий VI. Оттогава започва да тече последното време.

6/ Откровение 13 : 3, 4

Смъртоносната рана, нанесена на католицизма, отдавна е заздравяла. От 1789 г. нещата коренно се промениха. Днес имаме налице една мощна политико-религиозна система.

11 – 14 ст. – На сцената вече е и двурогият звяр – Америка. Тясната връзка между тези две сили се изгражда.

7/ Пред очите ни се изпълняват и белезите на времето:

– Увеличаване на знанието – Данаил 12:4

– Неморалност – Матей 24:10,12,37-39; 2 Тимотей 3:1-5

– Войни и военни слухове – Матей 24:6,7

– Голям интерес към свръхестественото – Матей 24:4

– Глад и морове – Матей 24:7

– Трусове – Матей 24:7

Един **ПОГЛЕД НАЗАД** ни убеждава, че ние сме дошли до края на пътя, до заключителните сцени на историята, чиято кульминация ще бъде **ИДВАНЕТО НА ХРИСТОС!**

II. ПОГЛЕД НАПРЕД КЪМ ОЧАКВАНИТЕ СЪБИТИЯ

Преди Божиите изкупени да достигнат до желаната цел и да видят реализирана блажената надежда, Словото и Духът на проро-

чеството ни казват, че скоро ще настъпи едно съчетаване на събитията, които ще хвърлят света и църквата в последната криза.

Лука 21 : 26 – Светът ще бъде в „страх и недоумение“. На своите чада Бог дава обещанието за Второто пришествие – 27 стих.

Ще разгледаме последователността на последните събития, като на всяко от тях ще се спрем по-подробно чрез цитати от Библията и книгите на Елена Вайт.

КАКВО СТОИ ПРЕД НАС?

I период – БЛАГОДАТНОТО ВРЕМЕ СЕГА

1/ Изпълнението на Откровение 13 : 14 – Тройният съюз, който ще оформи образа на звяра

„И мамеше живеещите на земята чрез знамения, които му бе позволено да извърши пред звяра, като казваше на живеещите на земята да направят ОБРАЗ НА ЗВЯРА, който бе ранен от сабята и оздравя.“

„Когато протестантизмът простре ръка над бездната, за да хване ръката на римската власт, когато той се надвеси над урвата, за да тръгне ръка за ръка със СПИРИТИЗМА, когато под влиянието на този ТРОЕН СЪЮЗ Америка отхвърли всеки принцип на своето протестантско и републиканско управление и започне да действат, за да разпространява папските заблуди, тогава можем да знаем, че е дошло времето за ЧУДОТВОРНОТО ДЕЙСТВИЕ НА САТАНА и че краят е близо.“ „Свидетелства към църквата“

2/ Развитие на СПИРИТИЗМА – Откровение 13 : 13

„И вършеше големи знамения, дотам щото да направи и огън да излиза от небето на земята пред човеците.“

„Протестантите от САЩ ще бъдат първите, които ще прострат ръцете си над пропастта и ще хванат ръката на спиритизма. Те ще се протегнат над бездната, за да хванат ръката на рим-

ската мощ. И под влиянието на този троен съюз всяка страна ще последва стъпките на Рим и ще потъпче с нозе правата на съвестта.

Тъй като спиритизмът се нагажда към днешното християнство по име, той има голяма сила да измамва и впримчва. Сам Сатана се е нагодил според новия ред на нещата. Той ще се яви като ангел на светлината. Чрез дейността на спиритизма ще стават чудеса. Болни ще бъдат излекувани и ще се извършат много неоспорими и неопровержими свръхестествени дела. И тъй като духовете ще уверяват, че вярват в Библията и ще изявяват уважение към нарежданията на църквата, тяхното дело ще бъде прието като едно откровение на Божията сила.“ „Великата борба“

Спиритизмът има учудващо привличаща сила поради свръхестествен си характер и Сатана ще го използва, за да изиграе обединяваща роля в Тройния съюз на образа на звяра. Чудесата ще бъдат впечатляващи, а вестта, която ще носят, е подчинение на римската власт и доктрини. Божият народ ще изживее предизвикателството да изостави принципа, че Библията е единственото основание за всяка истинска вяра и практика и да го замести с чудесата, които цял свят ще види и които ще бъдат впечатляващи.

3/ ПРОБУЖДАНЕ И РЕФОРМАЦИЯ всред Божия народ

А/ Нуждата

„Най-голямата и най-належащата нужда на Божия народ...“ „Избрани вестни“, т. 1

Б/ Какво е пробуждане и реформация ?

1. Пробуждане – подновяване силите на ума и на духовния живот, възкресение от духовна смърт.

2. Реформация – реорганизация, промяна на обичаи и навици.

В/ Какво обхваща Реформацията:

1. Сферата на личността – характер, хранене, труд, почивка, молитва.

2. Семейната сфера– семейни богослужения.

3. Църковна сфера– богослужения, мисиониране, начин на пазене на съботата, молитвени групи, десетъци, атмосферата в Божия дом и др.

Г/ Как реформацията да стане реалност за нас?

Ефесияни 3 : 17 – „...чрез вяра да се всели Христос в сърцата ви...“

Д/ Резултатите от истинската реформация.

„Когато те се реформират и Неговата любов съживи сърцата им, на техните молитви ще дойдат Неговите блестящи отговори. Той ще ги укрепи в делото на реформацията и ще ги въздигне...Неговото богато благословение ще почива над тях...Тогав едно множество, не от тяхната вяра, виждайки, че Бог е с тях, ще се съедини с тях в служене на Изкупителя.“ „Ревю енд Хералд“, 25.02.1845 г.

Е/ Реформацията ще бъде предизвикана от вестта Верния Свигел към Лаодикия.

„Тази страшна вест ще извърши своето дело. Когато за пръв път бе представена, тя доведе до по-цялостно изпитване на сърцето. Греховете бяха изповядани и Божия народ навсякъде бе съживен. Тя е предназначена да събуди Божия народ, да им разкрие отстъпленията и да ги доведе до ревностно покаяние, за да могат да устоят в присъствието на Исус и да бъдат подготвени за високия вик на третия ангел.“ „Свидетелства към църквата“, т.1

4/ ПРОМЯНА В МИСЛЕНЕТО НА ЦЕЛИЯ СВЯТ

Днес в света доминират научният рационализъм, секуларизмът и светският хуманизъм. Трябва да настъпи една преориентация в мисленето на хората и те да се насочат към религиозното и духовното. В противен случай образът на звяра не би могъл да излезе на политическата сцена и да вземе властта в ръцете си. Тази промяна е възможно да бъде предизвикана от някакви глобални, световни катаклизми, или от ширококомощабен религиозен или етнически конфликт.

II период – РАННО ВРЕМЕ НА СКРЪБ

1/ НЕДЕЛНИЯТ ЗАКОН И ПРЕСЛЕДВАНЕТО – Откровение 13 : 14 – 17

„И мамеше живеещите на земята чрез знаменията, които му беше позволено да извърши пред звяра, като казваше на живеещите на земята да направят образ на звяра, който беше ранен от сабята и оздравя. И позволи му се да даде дишане на зверовия образ, така щото зверовият образ да продума; също и да направи да бъдат избити ония, които не се покланят на зверовия образ. И принуждаваше всички, малки и големи, богати и сиромаси, свободни и роби, да им се тури белег на десниците или на челата им, за да не може никой да купува или да продава, освен оня, който носи за белег името на звяра или числото на неговото име.“

„Според пророчеството в Откровение 13 гл. Силата, представена чрез звяра с агнешки рога „ще направи земята и тези, които я обитават“ да служат на папството, оприличено на звяра „подобен на леопард“...Това пророчество ще бъде изпълнено когато САЩ наложат спазването на неделата, която Рим обявява като специално признание на неговото върховенство.“

Политическата корупция унищожавя почитта към справедливостта и уважението спрямо истината. Дори неподкупните американски управници и законодатели, за да си осигурят одобрението на народните маси, ще отстъпят пред искането на мнозинството за гласуване на закон, налагащ спазването на неделният ден.“ „Великата борба“.

2/ Преследването ще доведе до РАННОТО ВРЕМЕ НА СКРЪБ

А/ Какво ще преживее Божият народ през това време?

Някои ще бъде изправени пред съдилища, към тях ще се отнасят с презрение, ще бъдат тероризирани, всяка земна подкрепа ще им бъде отказана, мнозина ще бъдат затворени заради вярата си, също и мнозина – умъртвени.

Б/ Кои ще устоят в Ранното време на скръб?

„Единственият начин, чрез който хората могат да останат твърди в борбата е да са вкоренени здраво в Христос“ ЕГВ

В/ Защо Бог допуска Ранното време на скръб?

1. „Всички изпитания, които постигат църквата, идват, за да може Неговият народ да придобие по-голямо благочестие и си-

ла при триумфалното носене на кръста.“ „Събития на последните дни“

2. Смъртта на верните ще бъде едно свидетелство за обръщане на мнозина, защото все още не е изтекло благодатното време – т.е. Христос е още в Светая Светих на небесното светилище и има възможност за прощение на греховете на всеки, който се покае с вяра.

3/ ПРЕСЯВАНЕТО

През Ранното време на скръб ще протичат няколко успоредни процеса и един от тях е Пресяването.

„Бог сега пресява народа Си, изпитвайки техните намерения и подбуди. Мнозина ще бъдат като плява – без стойност.“ „Свидетелства“, т. 4

„Сатана сега е слязъл с голяма сила, за да работи с всяка измама на неправдата в тези, които погиват и всичко, които може да бъде пресято, ще бъде пресято.“ „Свидетелства“, т. 9

А/ Причини за пресяване:

1. Безгрижие и безразличие – Откровение 3:16 – „...понеже си хладък...“
2. Отхвърляне на лаодикийската вест – липса на покаяние.
3. Трудности и опасности по време на преследването.
4. Повърхностно познаване на истината.

Б/ Как да избегнем пресяването?

„Тяхното спасение бе това – да държат очите си отворени право нагоре.“ „Опитности и видения“.

„Не е далеч времето, когато изпитанието ще дойде над всяка душа. Белегът на зявара ще бъде налаган над нас. Онези, които стъпка по стъпка са се поддавали на светските изисквания и са се събразявали със светските обичаи, не ще се затруднят да се подчинят на силите, каквито и да са те, като много по-трудно ще им бъде да подчинят себе си на мъчения, укори, заплахи, затворничество, смърт.“ „Свидетелства“, т. 5

4/ ЗАПЕЧАТВАНЕТО

„Ще има само две групи. Всяка една е подпечатана или с печата на живия Бог, или с белега на зявара и неговият образ.“ „Събития на последните дни“

А/ Целта на запечатването от Бога:

1. Да внедри в характера и живота принципите на Божия закон.
2. Запечатаните остават напълно верни по време на гонението и отстъплението на целия свят.
3. Запечатването подготвя верните за Якововата скръб, когато са без посредник в небесното светилище и трябва да живеят без грях.
4. Запечатаните ще бъдат предпазени от язвите и от крайната гибел на невярващите.

Б/ Божият печат е:

1. Инструментът, печатът ще бъде Божият знак – съботата
2. Белега, който оставя инструментът – характерът на вярващия

В/ Запечатването се извършва от Светия Дух – Ефесяни 1 : 13; 4 : 30

Г/ Времето на запечатването – Откровение 7 : 1 – Докато ангелите задържат ветровете, т.е. непосредствено преди края на благодатното време.

Д/ Върху кого ще се постави печата?

1. Според Духа на пророчеството – върху ония, които се смирият и се тревожат за греховете си, които развият характер, които живеят според вярата си и победят света, плътта и дявола.
2. Според Библията – 144 000 – едно символично число.

Те „идват от голямата скръб“ и са „опрали дрехите си в кръвта на Агнето“. „Носят Неговото име на челата си“. „Пеят нова песен, която никой друг не знае“, „не са се осквернили с жени“, „следват Агнето където и да отива“, „били са изкупени като първи плодове измежду човеците“, „в устата им няма лъжа“, „те са непорочни“.

5/ КЪСНИЯТ ДЪЖД

Гонението срещу Божия народ ще доведе до едно голямо Пресяване, при което ще се отдели плявата от житото. Тези, които останат верни, биват запечатани и ще преживеят едно грандиозно събитие – изливане с особена сила на Светия Дух. Това ще бъде така нареченият Късен дъжд. Стиховете от Деяния 2 : 17 – 21, които са едно пророчество от Йоил 2 гл., се отнасят с особена сила и за последните времена.

„И в последните дни, казва Бог, ще излея Духа Си на всяка твар и синовете и дъщерите ви ще пророкуват, юношите ви ще виждат видения и старците ви ще виждат сънища. Още и на слугите Си и на слугините Си ще изливам от духа Си и в ония дни ще пророкуват. И ще покажа чудеса на небето горе и знамения на земята долу, кръв и огън и пара от дим. Слънцето ще се превърне в тъмнина и луната в кръв, преди да дойде великият и бележит ден Господен. И всеки, който призове името Господно, ще се спаси.“

А/ Цел на Късния дъжд:

1. Да даде сила на Високия вик на Третия ангел.
2. Да приготви светиите да устоят скръбта и язвите.
3. Да помогне за узряване на „жътвата“ – усъвършенстването на светиите.

Б/ Условия, за да получим Късния дъжд:

1. Да почувстваме още сега нуждата от Светия Дух и да се молим за него.
2. Да сме преживели ранния дъжд в личния си живот.
3. Да бъдем доброволно употребени от Светия Дух.
4. Да се премахнат разделенията и недоразуменията в църквата.
5. Да се предаде личното „Аз“ на Бога.

ВИСОКИЯТ ВИК – това е изливането на Късния Дъжд над третата ангелска вест, която ще приключи делото.

Откровение 18 : 1 – 4

„След това видях друг ангел, който слизаше от небето, имайки голяма власт и земята се просветли от неговата слава. Той извика със силен глас, казвайки: „Падна, падна великия Вавилон и стана жилище на бесовете, свърталище на всякакъв нечист дух и свърталище на всякаква нечиста и омразна птица, защото всички народи пиха от виното на нейното разпалено блудстване, и земните царе блудстваха с нея, земните търговци се обогатиха от безмерния и разкош. И чух друг глас от небето, който казваше: „Излезте от нея, люде Мои, за да не участвате в греховете и да не споделите язвите и.“

Тройната ангелска вест от Откровение 14 гл., която е последната предупредителна вест на Бог към този свят, при изливане на Късния дъжд ще прерасне в един Висок вик, който ще бъде чут по цялата земя. Третата ангелска вест ще се проповядва с особена сила, когато вече се е оформил тройният съюз на Образа на звяра и насилствено се налага Белега на звяра – неделата. Тогава третата Ангелска вест ще има особена изобличителна сила и милиони хора ще се обръщат и ще приемат истината за съботата.

III период – ВРЕМЕТО НА СКРЪБТА

1/ КРАЯТ НА БЛАГОДАТНОТО ВРЕМЕ

Докато на земята протичат събитията Пресяване, Запечатване, Късен дъжд и Високият вик, горе в небето все още се води **ИЗСЛЕДОВАТЕЛНИЯТ СЪД**. Все още има надежда за всеки, който се покае и изповяда греховете си. Исус все още е Ходатай, а времето – благодатно.

А/ Кога ще приключи благодатното време? – според Духа на пророчеството:

1. Никой не знае.
2. След издаването на неделният закон.
3. След като приключи Запечатването.

Б/ Как ще приключи?

1. Неочаквано.
2. Внезапно като крадец.

3. Сатана ще бъде твърде усърден преди края на благодатното време.

В/ Как ще живее светът в края на благодатното време?

1. Хората ще продължават да кроят планове.
2. Неверието и забранените удоволствия ще се увеличават.
3. Хората ще бъдат обладани от бизнеса.
4. Религиозните водачи – изпълнени с оптимизъм.

Г/ Когато приключи Благодатното време:

1. Четирите ангела от Откровение 7 гл. отпускат ветровете.
2. Сатана напълно завладява непокаяните.
3. Княз Михаил се надига – Данаил 12 : 1.

„И в онова време великият княз Михаил, който се застъпва за твоите люде, ще се подигне, и ще настане време на страдание каквото никога не е бивало откак народ съществува до онова време; и в онова време твоите люде ще се отърват – всеки, който се намери записан в книгата.“

В Светая Светих на небесното светилище няма Ходатай.

4. Глад за Божието слово. Всяка молитва вече е безсмислена.

2/ ЯКОВОВАТА СКРЪБ

В Края на благодатното време хората остават без Ходатай. Дошло е време Бог да излее гнева Си върху нечестивото поколение и на земята падат Язвите. Това предизвиква яростен гняв и преследване на Божия народ, пазещ 4-тата Божа заповед. Против вярващите се издава смъртен указ.

А/ Аргументи на нечестивите за погубване на Божия народ:

1. Те ще мислят, че ние сме причина за Божиите съдби и ако ни премахнат, язвите ще престанат.
2. Ще мислят, че е по-добре малко да страдат, отколкото цели народи да изпаднат в неверие и неподчинение.

Б/ Особенности на Якововата скръб:

1. Време на физически страдания.
2. Време на душевна агония – страх дали са изповядали грехо-

вете си. Душевната агония ще бъде по-голяма от физическата.

В/ Кой няма да устоят във времето на Якововата скръб?

1. Всички, отлагащи подготовлението си за това време.
2. Упражняващите само малко вяра.
3. Ленивите.
4. Неизповядалите греховете си.

Г/ Кой ще устоят? – Само тези, които са използвали благодатното време за подготовка.

1. Сериозните и устойчивите.
2. Молещите се с вяра.
3. Които се борят с „аз“-а си.
4. Които се стремят към съвършенство още от сега.

Д/ Божията грижа и закрила:

1. Той ще ги предпазва като с покривало.
2. Няма да допусне тяхната смърт.
3. Хляба и водата няма да им липсват.
4. Ангели се грижат за тях и ще ги закрилят.

3/ ЯЗВИТЕ – Откровение 16 гл.

При напускането на Христос на Светая Светих на небесното светилище, на земята започват да падат Язвите.

„Язвите не са всеобщи, иначе всички земни жители биха били напълно унищожени. Все пак те ще бъдат най-страшните, познати на смъртни човеци. Всички язви, сполетели хората преди Края на благодатното време са били примесени с милост. Умоляващата Христова кръв е запазвала грешника от пълната мярка на наказанието. При последният съд, Божият гняв ще се излее чист, не примесен с милост.“ **„Великата борба“**

Всяка нова язва усилва предишната. За язвите е обвинен Божият народ.

По време на ШЕСТАТА язва се случват три събития, описани в **Откровение 16 : 12 – 16:**

1. Пресъхва реката Ефрат – Вавилон започва да губи подкрепата на народите.

2. Това подготвя пътя на царете от изток – идещият Христос.

3. Всичко това предизвиква последната решителна съпротива на тройния съюз и двата Звяра и Лъжепророкът се поставят напълно под контрола на Сатана. Започва Битката при Армагедон.

ИЗБАВЛЕНИЕТО

Седемте язви хвърлят земята в агония. В това време Божият народ е закрилян по свръхестествен начин. Събитията, които следват са:

1. Частичното възкресение – Откровение 1 : 7; Данаил 12 : 2, 3.

„И множеството от спящите в пръстта на земята ще се събудят, едни за вечен живот, а едни за срам и вечно презрение. Разумните ще сияят със светлостта на простора и ония, които обръщат мнозина в правда като звездите до вечни векове.“

2. На небето се явява дъгата на Божия завет.

3. Една ръка разтваря плочите на завета и огнено перо пиши думите на Божия закон, видими за всички.

4. След това Бог прави завет със Своя народ и известява деня и часа на Неговото идване.

5. Следва пришествието на Исус – Откровение 14 : 14.

„И видях, и ето бял облак и на облака седеше един, който приличаше на Човешкия Син, имайки на главата си златна корона и в ръката си остър сърп.“

„На изток се появява един малък, бял облак почти колкото половин човешка длан. Това е облакът, който окръжава Спасителя...Божият народ знае, че това е знаменieto на Човешкия Син. В тържествено мълчание всички гледат към Него, как се приближава към земята и става все по-светъл, докато се разкрие в един голям, бял облак, чиято основа изглежда като пояждащ огън, а над него се носи дъгата на завета...Небосводът изглежда пълен с блестящи фигури. Никое човешко око не може да опише и представи тази величественост.“ „Великата борба“

6. Описан е и страхът на нечестивите.

„Подигравките са престанали. Лъжливите устни са доведени до мълчание. Само гласове на молитва и стонове се чуват сега, плач и ридание. От устата на доскоро подиграващите се разнася вихът: „Дойде денят на Неговият гняв...“ „Великата борба“

7. След това идва и най-радостният момент:

„Гласът на Божият Син извиква спящите светии да излязат. Той поглежда към гробовете на праведните и тогава извиква, повдигайки ръка към небето: „СЪБУДЕТЕ СЕ, СЪБУДЕТЕ СЕ, СЪБУДЕТЕ СЕ ВИЕ, КОИТО СПИТЕ В ПРЪСТА!“ По цялата ширина на земята мъртвите чуват този глас и оживяват.

Цялата земя кннти от стъпките на необикновено голямото множество от всички племена, езици и народи. Те идват от тъмниците на смъртта, облечени в безсмъртна слава и викат: „О, смърте, къде ти е жилото...“

Живите праведни и възкресените светии съединяват гласовете си в един продължителен, радостен победен вик. Живите праведни биват в миг преобразени...Малки деца биват положени от свети ангели в ръцете на майките. Приятели, които смъртта е разделила се събират отново, за да не се разделят никога. Всички заедно, с радостни песни тръгват нагоре към Божия град.

Пред влизането в Божия град, Спасителят дава на Своите последователи отличията на победата и ги облича в знаците на тяхното царствено положение. Спасителят със собствената Си ръка поставя на главите на победителите короните на славата. Всеки получава по една корона, която носи неговото име. Във всяка ръка бива положена победна палма и блестяща арфа.

Пред изкупеното множество лежи светия град. Исус разтваря широко бисерните порти и спасените, които са пазили истината влизат в него. И сега пак се чува онзи глас, по-благозвучен от всяка музика, която е достигала някога до ушите на смъртен човек, казвайки: „ВАШАТА БОРБА Е СВЪРШЕНА. ЕЛАТЕ ВИЕ, БЛАГОСЛОВЕНИ ОТ ОТЦА И НАСЛЕДЕТЕ ЦАРСТВОТО, ПРИГОТВЕНО ЗА ВАС ОТ СЪЗДАНИЕТО НА МИРА...“

„Великата борба“

ПРОБУЖДАНЕ И РЕФОРМАЦИЯ – I част

Йоил 2 : 1, 2

„Затръбете в Сион. И дайте тревога в светия Ми хълм. Нека се разтреперят всички жители на страната. Защото иде денят Господен, защото е близо. Ден тъмен и мъглив, ден облачен и мрачен, бързаш като зората, която се разпростира върху планините. Идат люде, много и силни, подобни на които не е имало от века...“

Стряскащ зов събужда заспалите стражи и войни. Съобщава за приближаваща опасност. Призовава за готовност и взимане на необходимите мерки.

През дългия път към небето Божията църква е падала и ставала, отстъпвала и после се е реформирала. Винаги след духовния мрак е идвала светлината на реформацията: това ще преживее и Божият народ преди края.

„Представено ми беше едно голямо реформаторско движение *всред Божия народ...*“ „Свидетелства“, т. 9

Според пророк Йоил, Божията църква, ако и да е спяща, не е отхвърлена. Бог желае да я събуди преди надвисналата опасност да е дошла:

„Затръбете в Сион...“, а не против Сион.

„Божият народ не ще издържи изпита, докато не настъпи едно пробуждане и реформация.“ „Свидетелства“, т. 7

Църквата на земята многократно е преминавала през реформация:

1/ По времето на Ахав чрез Илия – 914 г. пр. Хр.– 3 Царе 18 : 21

2/ По времето на Езекия – 726 г. пр. Хр.– 4 Царе 18 : 1 – 6

3/ По времето на Йосия – 640 г. пр. Хр.– 2 Летописи 34 : 1 – 5, 7

4/ По времето на Ездра – 457 г. пр. Хр.– Ездра 7 : 10 / 10 : 1

5/ По времето на Йоан Кръстител – 30 г. сл. Хр.– Лука 3 : 2 – 9

Сред Божия народ на последното време също ще настъпи една реформация.

Забавянето на МЛАДОЖЕНЕЦА – Матей 25 : 1 – 10 и гъстият нощен мрак са довели до едно отпускане и заспиване *всред чакщите Христа.*

Дошло е вече времето да се разнесе викът „ЕТО, МЛАДОЖЕНЕЦЪТ ИДЕ!“ Дошло е време да се стреснем, да се събудим и приготвим да Го посрещнем.

Събитията говорят, че на историческата сцена се разиграват последните събития, заключителните действия от трагедията на греха. ДАЛИ ЩЕ СМЕ ПРИГОТВЕНИ?

За Пробуждането и Реформацията в тази тема ще си зададем 3 въпроса:

1/ Каква е нуждата на църквата от Пробуждане и Реформация?

2/ Какво представлява истинската Реформация?

3/ Кои са факторите, предизвикващи Реформация?

I. НУЖДТА ОТ ПРОБУЖДАНЕ И РЕФОРМАЦИЯ

1. Мнението на Духа на пророчеството:

„Едно пробуждане към истинското благочестие между нас е най-належащата ни нужда. Да търсим това трябва да бъде първият наш дълг. Трябва да има ревностно старание, за да получим Божието благословение, не защото Той не може да излее Своето благословение, но защото ние не сме готови да го приемем.“ „Избрани вестни“, т. 1

„Божият народ не ще издържи изпита, докато не настъпи едно истинско пробуждане и една реформация. Господ няма да допусне в жилищата Си нито една душа, която е доволна от себе си.“ „Свидетелства“, т. 7

„Една реформация е необходима всрещ Божия народ и тя трябва да започне своето очистващо дело всрещ проповедниците.“ „Свидетелства“, т. 1

„Преди последното посещение на Божиите съдби на земята, между Божия народ ще настъпи едно такова пробуждане към първоначалното благочестие, каквото не е било виждано от апостолско време насам. Духът и силата на Бога ще бъдат излети над Неговите чада.“

* * *

„Бях дълбоко повлияна от сцените, които неотдавна преминаха пред мен във видение през нощта. Изглежда, че имаше голямо движение – едно дело на пробуждане – ОТИВАНЕ НА МНОГО МЕСТА НАПРЕД. Нашият народ се движеше в редици, отговарящ на Божия зов. Братя мои, Господ ми говори! Няма ли да обърнем внимание на Неговия глас? Няма ли да приготвим светилниците си и да станем да работим като човеци, които очакват своя Господ да дойде? Времето зове да станем носители на светлината, да действваме!“ „Съкровища на свидетелства“

2. Мнението на Библията – Йоил 2 : 11 – 18

„...Защото денят Господен е велик и твърде страшен, и кой може да го изтърпи? Но, казва Господ, даже и сега се обърнете към Мене, с цялото си сърце, с пост, с плач и с ридание. И раздереете сърцето си, а не дрехите си, та обърнете си към Господа вашия Бог, защото е милостив и щедър, дълготърпелив и много милостив и разкайва се за злото. Кой знае дали Той не ще се повърне и разкае, та да остави благословение след себе Си... Затръбете в Сион, осветете пост, свикайте тържествено събрание. Съберете люде, осветете събранието, свикайте старейшините, съберете младенците и сучещите. Нека излезе младоженеца из спалнята си и невестата из стаята си. Нека плачат свещениците, служителите Господни, между предхрамието и олтара и нека рекат: **Пощади, Господи, люде, Си и не предавай наследството Си**

на позор, та да ги владеят народите. **Защо да рекат между племената: Где е техния Бог? Тогава Господ поревнува за земята Си и се смеи за люде, Си.**“

Викът към Господа е сериозен, от цялото сърце. Пророкът ни съветва да раздере не дрехите, а сърцето си. По времето на Йоил всеки би могъл лесно да разре дрехите си като знак за религиозна ангажираност. Но сега Господ очаква вътрешна, разтърсваща промяна.

Този зов за реформация е толкова сериозен, че там трябва да се явят ВСИЧКИ, дори тези, които имат свещено право да бъдат оставени на спокойствие – младоженецът и невестата – трябва да се явят в събранието.

Представена е и отговорността на ръководителите на църквата, които трябва да плачат и да се молят за хората. И наистина, Духът на пророчеството ни казва, че Пробуждането и Реформацията ще започнат своето дело от проповедниците и ще бъдат последвани от миряните. Това е не само поради увличащия им пример като водачи, но и заради задължението им да обучават църквата в поемане на отговорности в делото за спасяване на души.

Изводът, който можем да си направим е, че Пробуждането и Реформацията са най-голямата и неотложна нужда на Божия народ днес.

II. КАКВО ПРЕДСТАВЛЯВА ИСТИНСКАТА РЕФОРМАЦИЯ?

1. Дефиниция.

А/ Според Духа на пророчеството:

„Една реформация и пробуждане трябва да заемат своето място под ръководството на Светия Дух. Пробуждане и реформация са две съвсем различни неща:

ПРОБУЖДАНЕ – означава подновяване на духовния живот, оживяване силите на ума и сърцето, едно възкресение от духовна смърт.

РЕФОРМАЦИЯ – означава реорганизация, промяна в идеи, теории, обичаи и навици.

Реформацията няма да допринесе добри плодове на вярата, докато не е свързана с пробуждането на духа. Пробуждането и Реформацията трябва да извършат своето определено дело и в извършването на това дело те трябва да бъдат съединени. „Християнска служба“.

Това означава, че да разбере и осъзнае църквата в какво трябва да се реформира е само първата крачка. Тя трябва да бъде последвана от конкретни стъпки, добре организирани от ръководителите на църквата.

Б/ Библията – Исая 1 : 16 – 20

„Измийте се, очистете се, отмахнете от очите Ми злото на делата си, престанете да вършите зло. Научете се да правите добро...“

2. Размишления върху изявления на Духа на пророчеството.

„През нощта на първата събота на събранието в Нюкясъл на мене ми се струваше, че трябва да представя на събранието необходимостта и важността от приемането на Светия дух. Това бе товарът на моя труд – отварянето на нашите сърца за Светия Дух.

На сън видях как един пратеник застана на вратата на едно важно здание и питаше всеки, който влизаше във входа „Приел ли си Светия Дух?“. Една линия за измерване се намираше в ръката му и само много, много малко души бяха допуснати в зданието.

„Вашият ръст като човешки същества е нищо – каза той – но ако сте достигнали пълна мярка на ръста в Христа, според познанието, което сте имали, вие приемате помазването да седнете с Христа на сватбената вечеря на Агнето; и през всички векове вие никога не ще спрете благословенията, представени в трапезата, приготвени за вас.

Вие може сами по себе си да сте високи и добре сложени, но не можете да влезете там. Няма да може да влезе никой, който е израсъл само до детска възраст, носейки със себе си навиците, разположенията и характерните черти, присъщи на децата. „Избрани вести“, т. 1

Да отбележим някои от най-важните точки, които осветляват това явление:

1/ Има сватбена вечеря на Агнето – **Откровение 19 : 9.**

2/ Бог търси народ, който да я посети – **Лука 14 : 16 – 24** – Това научаваме от притчата за голямата вечеря и поканените.

3/ Ония, които бъдат приети като гости, трябва да се съобразяват с известен образец –

Матей 22 : 1 – 14 – притчата за сватбената дреха.

4/ Този образец е поставен не от човек, а от самия Бог.

5/ Върховната проба на нашата годност да присъстваме на сватбената вечеря се определя от това, дали сме достигнали пълна мярка на ръста в Христа, според познанието, което сме имали.

6/ Ангелът е готов да ни измери.

7/ Тези, които не са пораснали в Христа и носят в себе си навиците и разположенията, присъщи на отлагалите да работят върху характера си, няма да бъдат допуснати на сватбената вечеря на Агнето.

8/ Делото на Светия Дух трябва да ни помогне при измерването, за да се окажем според мярката. Въпросът на ангела бе – „Приехте ли Светия Дух? “.

Най-забележителното е, че нашата годност за царството небесно се определя от това дали сме достигнали или не пълната мярка на възрастта в Христа, според познанието, което сме имали. Това означава – довеждане на нашия живот до пълна хармония с разкритата истина.

ТОВА Е ИСТИНСКА РЕФОРМАЦИЯ! – преобразяване под влиянието на Светия Дух.

III. ФАКТОРИ, КОИТО ЩЕ ПРЕДИЗВИКАТ ПРОБУЖДАНЕ И РЕФОРМАЦИЯ

1. Влияние на апела на Верния свидетел към Лаодикия – **Откровение 3 : 14 – 21**

„До ангела на лаодикйската църква пиши: Това казва Амин, верният и истинен свидетел, начинателят на всичко, което Бог е създал. Зная делата ти, че не си студен, нито топъл. Така, понеже

си хладък, нито топъл, нито студен, ще те повърна из устата си. Понеже казваш: Богат съм, забогатях и нямам нужда от нищо, а не знаеш, че си окаяният, нещастен, сиромах, сляп и гол, то съветвам те да си купиш от мене злато, пречистено с огън, за да се обогатиш; и бели дрехи, за да се облечеш, та да не се яви срамостата на твоята голота; и колурий да помажеш очите си, та да виждаш. Ония, които любя, Аз избличавам и наказвам, затова бъде ревностен да се покаеш. Ето, стоя на вратата и хлопам, ако чуе някой гласа Ми и отвори вратата, ще вляза при него и ще вечерям с него, и той с Мене. На този, който победи, ще дам да седне с Мене на Моя престол, както Аз победих и седнах с Отца си на Неговия престол.“

Вестта има широки измерения, но преди всичко и най-вече тя е вест за пробуждане за истинското ни състояние и предложение за реформация – „хладък си“. Бог отправя троен упрек към Лаодикиеца за неговата бедност, голота и слепота, като заедно с това му дава и тройно лекарство:

1/ Злато, пречистено с огън против бедността.

2/ Бяла дреха, за да прикрие голотата.

3/ Очно масло, за да възстанови зрението.

„Беше ми показано, че свидетелството за Лаодикия се отнася за Божия народ в настоящото време и причината, поради която членовете на Божия народ не са извършили една по-голяма работа, е закоравяването на сърцата им. Но Бог е дал тази навременна вест, за да извърши тяхното дело. Сърцата трябва да бъдат очистени от грехове, които дълго са затваряли вратата за Исус. Тази страшна вест ще извърши своето дело. Когато за пръв път бе представена, тя доведе до по-цялостно изпитване на сърцето. Греховете бяха изповядани и Божият народ навсякъде бе съживен. Тя е предназначена да събуди Божия народ, да им разкрие отстъпленията и да ги доведе до ревностно покаяние, за да могат да устоят в присъствието на Исус и да бъдат подготвени за високия вик на третия ангел.“ „Свидетелства към църквата“, т. 1

2. Влиянието на Светия Дух.

„Когато Божият Дух завладее сърцето – 1/ Той преобразява живота. 2/ Грешните мисли биват отстранени. 3/ Злите дела прес-

тават. 4/ Любов, смирение и мир заемат мястото на тъгата. 5/ Изражението на лицето отразява небесна светлина. Никой не вижда ръката, която отнема товара, нито забелязва светлината, слязла от небесните дворове. Благословието идва, когато душата с вяра се предаде на Бога. Тогава онази сила, която никое човешко същество не може да види, създава едно същество по образ Божии.“ „Животът на Исус“

„Върховната любов към Бога и несебелюбивата любов един към друг – това е най-дълбоката дарба, с която нашия небесен Отец може да ни дари. Тази любов не е един импулс, но Божествен принцип, постоянна сила. Тя не може да произлезе от непосветеното сърце. Тя се намира само в сърцето, където Исус царува.

В сърцето, подновено от Божествената благодат, любовта е принцип, който управлява всяко действие – 1/ Тя смекчава сърцето и характера 2/ Управлява импулсите 3/ Контролира страстите 4/ Облагородява чувствата 5/ Услажда живота и пръска наоколо пречистващо влияние.“ „Деяния на апостолите“

3. Влиянието на Божието слово.

„Нито едно обикновено сърце не може да излъчва благоухание без всекидневно постоянство в изучаването на Божието слово. Божията благодат трябва да бъде получавана всекидневно. В противен случай не можем да говорим за промяна.“ „Събития на последните дни“

„Християните трябва да се приготвят за това, което скоро ще се стовари върху света като изумително събитие. Тази подготовка трябва да направят чрез старателно изучаване на Библията и посредством стремежа си да съобразят живота си с Божиите принципи.“ „Царе и пророци“

4. Влиянието на молитвата.

„Нашата работа е чрез изповед, смирение, покаяние и усърдна молитва да изпълним условията, при които Бог е обещал да ни подари Своето благословение. Пробуждане трябва да се очаква само в отговор на молитва.“ ЕГВ

Синтез:

Отговорихме на три въпроса:

1. Нужно ли е Пробуждане и Реформация? – това е най-неотложната нужда на Божия народ днес. Според Йоил – да се обърнем към Бога с цялото си сърце, като раздерем не дрехите, а сърцата си.

2. Какво е истинската Реформация? – това е реорганизация, промяна в идеи, теории, обичаи и навици.

Реформацията трябва да бъде предшествана от Пробуждане, което означава оживяване на силите на ума и сърцето.

Целта на Реформацията е да се достигне мярката на ръста на Христовата пълнота, според познанието, което имаме.

3. Факторите, които ще предизвикат Реформация са:

1/ Вестта на верния свидетел към Лаодикия.

2/ Влиянието на Светия Дух.

3/ Влиянието на Божието слово.

4/ Влиянието на молитвата.

АПЕЛ: Авакум 3 : 2 – „...Господи, оживявай делото си всред годините...“

В следващата тема ще отговорим на още три въпроса, свързани с Пробуждането и Реформацията.

Глава 3

ПРОБУЖДАНЕ И РЕФОРМАЦИЯ – II част

В тази тема – още три въпроса :

1. Как истинската Реформация да стане реалност за нас?

2. Кои са сферите, които обхваща Реформацията?

3. Какви ще бъдат резултатите от истинската реформация?

I. КАК ИСТИНСКАТА РЕФОРМАЦИЯ ДА СТАНЕ РЕАЛНОСТ ЗА НАС?

1. Според Библията – Ефесяни 3 : 14 – 20

„...прекланям колене пред Отца на нашия Господ Исус Христос,...да ви даде според богатството на славата Си, да се утвърдите здраво чрез Неговия дух във вътрешния човек, чрез вяра да се всели Христос във вашите сърца, тъй че закоренени и основани в любовта, да бъдете силни да разберете заедно с всичките светии, що е широчината и дължината, височината и дълбочината и да познаете Христовата любов, която никое знание не може да обгърне, за да се изпълните в цялата Божия пълнота. А Този, Който според действащата в нас сила може да направи несравнимо повече, отколкото искаме или мислим...“

Извънредно важен пасаж от Свещеното Писание. Предлага ни няколко извода, които са от съществено значение за всеки вярващ, както и за осъществяване на Пробуждането и Реформацията в нашия живот като личности:

1/ Има Бог.

2/ Той е достоен за нашето обожание и преклонение.

3/ Той е Отец на Исус Христос и наш Отец.

4/ Той има едно семейство на земята и е велико да принадлежим на това семейство.

5/ Той намира удоволствие като наш Баща да излива богатството на Своята слава върху земното Си семейство.

6/ Той работи чрез Светия Си Дух, за да ни укрепи и утвърди.

7/ Неговото сериозно желание и намерение е Христос да намери място за обитаване в нашите сърца.

8/ Бог в нас може да направи несравнимо повече, отколкото очакваме или си мислим.

Това, което ни предлага Бог, е едно от най-прекрасните и лични отношения, които ние можем да схванем. Бог в нас – това е тайната на нашето преобразяване, реформиране и приготвяне за идването на Спасителя.

Бог в нас – това е единственият начин за победоносен живот. Това, което апостолът ни казва в Ефесяни 3 гл.е, че Бог не е Някой, Който стои там, някъде горе, скрит в Своята велика вселена, откъснат и незаинтересован от нашите постъпки. Той не е просто Бог Аврамов, Исаков, Яковов, Който е живял и действал в някакво мистично минало, а е Бог, Който и днес е заинтересован живо от Своя народ. Той не е далечен Бог, а Бог, който жела да живее не само с нас, а и в нас.

Нашата представа за Бога и отношението ни към Него оформя нашето мислене, постъпки, говор, планиране. Именно това е принципът на реформирането ни – Бог да живее с нас и в нас.

Неоспорим закон е, че ние приемаме характера и естеството на Бога, на Който се кланяме. Китайците имат една поговорка – „Боговете написват своите имена на лицата на своите поклонници.“

Нека пак внимателно да разгледаме нашия текст от Ефесяни 3 : 17 – „Чрез вяра да се всели Христос във вашите сърца“

Живата Библия перифразира този стих по следния начин: „Моя се Христос да се чувства все повече и повече като у дома си във вашите сърца.“

Кое е доказателството, че Христос живее в нас? Ако искаме да видим едно изявление на истинската реформация, можем да я намерим в пълната промяна в живота, навиците и постъпките, която настъпва, когато една млада съпруга очаква дете. От момента, в който тя е разбрала, че в нея има живот, до момента на раждането, нейните навици, планове и мечти са съсредоточени в този нов живот. Навиците ѝ – храна, пиене, развлечения, обличане, където и да отиде и каквото и да прави – всичко дава доказателство за новия живот вътре в нея.

Така е и когато Христос живее в нас и е установил Своето обиталище в сърцето ни.

Йоан 14 : 17, 20,23 – „Вие познавате Духът на истината, защото Той пребъдва във вас и във вас ще бъде...В оня ден ще познасте, че Аз съм в Отца Си и вие в Мене и Аз във вас...Ако ме любите някой, ще пази учението Ми и Отец ми ще го възлюби и ние ще дойдем при него и ще направим обиталище в него.“

Ние сме съветвани да практикуваме присъствието на Христа – „...те следват Агнето, където и да отива“ /Откровение 14 : 4/ – това е един специален белег за последното поколение, посрещашо живо Господа.

2. Духа на пророчеството за Божието присъствие в нас:

„Като щит срещу изкушение и вдъхновение към чистота и истина, никое друго влияние не може да се сравни с чувството на Божието присъствие. Ако бъде подхранвано с вяра, то ще донесе щит за всяка душа.“ „Възпитание“

„Божие обещание към Мойсей бе: „Мое то присъствие ще бъде с теб, където и да отидеш“. Никоя земна сила или умение или знание не може да заеме мястото на пребъдващото Божие присъствие. Вярата е, която запознава, сближава душата със съществуването и присъствието Божие и когато ние живеем с очи, отправени единствено към Неговата слава, ще различаваме все повече и повече красотата на Неговия характер. Душите ни ще се укрепяват с духовна мощ, защото ние дишаме небесна атмосфера и чувстваме, че Бог е от дясната ни страна...Ние трябва да живеем като в присъствието на Безкрайния...“ „Патриарси и пророци“

„Единствената защита срещу злото е вътрешното обитаване на Христос в сърцето, чрез вяра в Неговата правда. Ако ние не се привържем жизнено към Бога, никога не ще можем да устоим на неосветените действия на себелюбието, себезадоволяването изкушенията на греха. Ние можем да изоставим много лоши навици, можем да се отделим за известно време от компанията на Сатана, но без една жизнена връзка с Бога, чрез предаване себе си на Него във всеки един момент, ние ще бъдем победени...“ „Животът на Исус“

Ако ние желаем Христос да бъде все повече и повече у дома си в нашите сърца, то съществуват някои важни лични въпроси:

1/ Какво вижда той, когато гледа през моите очи?

2/ Какво чува Той, когато слуша през моите уши?

3/ Какво казва Той, когато говори чрез моята уста? Чий глас говори?

4/ Какви мисли минават през ума ми? Кой ръководи моите действия? На чии мисли обръщам по-голямо внимание?

5/ Какво обича сърцето ми и кое го кара да бие по-бързо?

6/ Какво върши Христос чрез моите ръце?

7/ Христос би ли отишъл там, където отиват моите нозе?

8/ Христос би ли задоволявал вкуса си, както аз го задоволявам?

9/ Как се обличам? Скромно и с добър вкус, или излагам тялото си на показ?

10/ Ако Христос е в мен, кой контролира живота ми, дома ми, моята дейност?

Може би има още много въпроси като тези, които бихме могли да зададем на себе си, но за да извършим тази реформация в живота си, трябва да познаваме силата на вътрешното, обитавашо в сърцето присъствие на Христа чрез Неговия Свят Дух, Който може да извърши промяна в нашия живот по-голяма отколкото очакваме. Това ще повлияе и на църквата като цяло.

Според притчата за 10-те девизи, очакващи младоженеца, не бива да очакваме всички от църквата да извършат реформация в живота си. Петте от тях нямаха масло в светилниците си. Затова

Реформацията е лична отговорност, влияеща на църквата като цяло.

II. СФЕРИ НА РЕФОРМАЦИЯ

1. В сферата на личността.

А/ Промяна в характера – все още ние много се сърдим, лесно проявяваме нетърпение и гняв. Все още духът на завист и лоши чувства се проявяват у нас. А Господ казва:

Ефесяни 4 : 29 – 32 – „Никаква гнила дума да не излиза от устата ви, но онова, което е добро, за назидание според нуждата, за да принесете благодат на тия, които слушат. **И не оскърбявайте Светия Божий Дух, в когото сте запечатани за деня на изкуплението. Всяко огорчение, ярост, вик и хула, заедно със всяка злоба, да се махне от вас. А бивайте един към друг благи, милосърдни, прощавайте си един на друг, както и Бог в Христа е простил на вас.**“

В/ Все още у нас има любов към суетите на света – 2 Коринтяни 6 : 3, 4, 17, 18

„Ние в нищо не даваме никаква причина за съблазън, да не би да се злослови нашето служене, но във всичко биваме одобрени като Божии служители...“ Затова:

„Излезте изсред тях и отделете се“ казва Господ „не се допирайте до нечисто и аз ще ви приема и ще ви бъда Отец и вие ще ми бъдете синове и дъщери“, казва Господ.“

Ние живеем в света, но не принадлежим към суетите му.

В/ Реформа в храната, труда, почивката и външния вид.

Г/ Реформа в молитвата – тук е най-сериозната стъпка, която трябва да направим. Да решим да бъдем хора на молитвата. Да имаме време да останем в Божието присъствие и с вяра да искаме от Него, според волята Му.

„Когато църквите преживеят духовно пробуждане, то е в резултат на искрените молитви на някоя копнееща за Бога душа.“
„Християнска служба“

2. Реформация в семейната сфера – нужда от семейно богослужение.

На колко семейни олтари отдавна не гори никакъв огън? Липсата на време и умората от работния ден ни карат да забравим за времето, което е нужно за посвещение на семействата ни и нас самите на Бога. Необходимо е да се възстановят съборените семейни олтари и да се поддържа пламъка на утринното и вечерното богослужение. Там, където пребивава Христос, трябва да се чувства сладкия мирис на тамяна на молитвите.

3. Реформация в църковната сфера.

А/ В освещението на съботния ден

„Съботата трябва да се пази много по-свято, отколкото това се върши от много изповядващи съботния празник. Господ е много безчестен от тия, които не пазят съботата според закона нито по буква, нито по дух. Той ни кани за една реформа в празнуването на съботата.“ „Свидетелства към църквата“

Забравяме според заповедта да „ПОМНИМ“, че съботата наближава и трябва да се приготвим предварително и навреме да сме част от богослужението.

Б/ Поведението ни в Божия дом – Авакум 2 : 20

„Господ е в светия Си храм. Млъкни пред Него, цяла земя.“

„За смирената, вярваща душа Божият дом на земята е врата към небето... Обикновен разговор, шепнене и смях не би трябвало да се позволяват в дома на поклонение нито преди, нито след службата...“

Ако хората, идващи в Божия дом на поклонение имат истинска почит към Господа и не забравят, че са в Неговото присъствие, тишината ще говори красноречиво.“ „Свидетелства“, т. 5

В/ В десетъците и приносите.

Кражбата от Господа е едно от най-тежките престъпления. Нека не се лъжем, че можем да мамим Бога – Малахия 3 : 8, 9

„Ще краде ли човек от Бога? Вие обаче Ме крадете. Обаче думате: В какво те крадем? В десетъците и приносите. Вие наистина сте проклетни, защото вие, да, целият този народ Ме крадете.“

Да крадеш от Бога – какъв страшен израз на алчност, себелюбие и неверие, че Господ ще промисли за прехраната ни. За жалост, наглед невинният въпрос – „**В какво точно Те крадем?**“, се задава от мнозина в църквата и те също така искрено вярват, че нямат нарушени отношения с Бога и че не влизат в групата на ония крадци, за които говори пророк Малахия.

Г/ В изпълнение на мисионската поръчка на Христа и пророчеството от Матей 24 : 14

„И това благовестие на царството ще бъде проповядвано по цялата вселена за свидетелство на всичките народи.“

Дълбокото убеждение на автора на този труд е, че Пробуждането и Реформацията ще станат реалност чрез мисионската дейност на църквата. Върху водачите на църквите стои огромната отговорност да обучат вярващите да извършват мисионска работа.

III. КАКВИ ЩЕ БЪДАТ РЕЗУЛТАТИТЕ ОТ ИСТИНСКАТА РЕФОРМАЦИЯ ?

Отговора намираме в няколко много красиви изявления на Духа на пророчеството:

„Бог укорява народа Си за греховете и м, за да се молят да ги смири и доведе до там – да търсят Неговото лице. Когато те се реформират и Неговата любов съживи сърцата и м, на техните молитви ще дойдат Неговите любящи отговори. Той ще ги укрепи в делото на реформацията, ще въздигне за тях знаме срещу неприятеля. Неговото богато благословение ще почива над тях и със светли лъчи те ще отразяват небесната светлина. Тогаво едно множество, не от тяхната вяра, виждайки, че Господ е с тях, ще се съедини с тях в служене на Изкупителя.“ „Ревю енд хералд“, 25.02.1845 г.

„Не само чрез проповядване на истината, не само чрез разпространение на литература ние свидетелстваме за Бога. Нека помним, че Христов подобния живот е най-мощният аргумент, който може да бъде представен в полза на Християнството и че **ЕВТИН ХРИСТИЯНСКИ ХАРАКТЕР** може да навреди много повече на света от един светски характер. Всички писани книги не могат да помогнат за постигане на свят живот. Хората ще повярват не онова, което проповедника проповядва, но онова, което църквата живее...“ „Свидетелства“, т. 2

Реформацията ще доведе не само до лично благословение, не само ще подготви личността за приемане на Късния дъжд и Запечатването, но Реформацията в църквата ще впечатли хората, които ни наблюдават и хиляди ще се впечатлят и присъединят към тях, които имат Христос в себе си.

„В нощни видения ми бе представено едно голямо реформаторско движение сред Божия народ. Мнозина хвалеха Бога. Болни бяха изцелявани и други чудеса бяха вършени. Забелязваше се дух на застъпничество, както в дните на Петдесетницата. Виждаха се стотици и хиляди да посещават семейства и да отварят пред тях Божието слово. Сърца биваха обрънати чрез силата на Светия Дух и един дух на истинско обръщане се изявяваше. На всяка страна бяха отворяни врати за провъзгласяването на истината. Светът изглеждаше като да бе осветен от едно небесно влияние. Божият верен и скромнен народ прие големи благословения. Аз чух гласове на благодарност и молитва и изглеждаше, че има една реформация, също както онази през 1844 г.“ „Свидетелства“, т. 9

Апел и пожелание:

Осия 10 : 12 – „Разработете престоялата си земя, защото е време да потърсите Господа.“

Глава 4

РАННО ВРЕМЕ НА СКРЪБ

Светът навлиза в своята последна фаза и това ще докара последния конфликт, изразен чрез една голяма криза. **Откровение 13** гл. ни дава подробното ѝ описание.

Откровение 12 : 12 – „Горко на вас, земя и море, защото дяволът слезе у вас разярен, понеже знае, че му остава малко време.“

Ще бъдем свидетели на един троен съюз между религиозната мощ на папството, държавната, политическа сила на Америка и измамливите чудеса на спиритизма. Този троен, религиозно-политически и духовен съюз ще насочи своите усилия срещу Божия народ, който спазва установените от Бога принципи. Наречен от Библията „**Образа на звяра**“, той ще се опита да наложи човешки закони вместо Божиите заповеди.

„Всички, които не преклонят глави пред закона на земните управители и не се подчинят на националния декрет, за да възвеличат „съботата“ поставена от човека (неделята – б. а.), като не зачитат Божия закон, ще почувстват унетителната сила не само на папството, но и на протестантизма – образа на звяра!“ „Събития на последните дни“

Какво ще бъде онова трудно време?

I. ВРЕМЕТО НА СКРЪБТА

1. „Горко за онзи ден!“ – Еремия 30 : 5 -7

„Защото така казва Господ – чухме шум на треперене, страх има, а не мир. Попитайте сега и вижте, мъж ражда ли? Тогава защо гледам всеки мъж с ръце на кръста, като жена, която ражда и лицата на всички пребледнели? Горко, защото велик е онзи ден, подобен нему не е бивал. Именно той е времето на утеснението на Якова, но ще бъде избавен от него.“

Данаил 12 : 1 – „И в онова време великият княз Михаил, който се застъпва за твоите люде, ще се подигне, и ще настане време на страдание, каквото никога не е бивало откак народ съществува до онова време; и в онова време твоите люде ще се отърват – всеки, който се намери записан в книгата.“

За този ден, символ на времето на скръбта, пишат Йоил, Авдий, Софоний и други старозаветни пророци, говорят Исус Христос, апостол Йоан и Духът на пророчеството чрез Елена Вайт.

2. Два периода от „Време на скръб“.

В книгите на Духа на пророчеството „Времето на скръбта“ се прилага за два различни периода, ясно разграничени по своята характеристика.

A/ Ранното време на скръб

За този период споменава Исус – Лука 21 : 25, 26

„И ще настанат знамения в слънцето, в луната и в звездите, а по земята бедствия между народите, които ще бъдат в недоумение поради бученето на морето и вълните. Човеците ще примират от страх и от очакване на онова, което ще постигне вселената, защото небесните сили ще се разклатят.“

Това Ранно време на скръб ще бъде изпълнено с войни, земетресения, бедствия, морове, престъпления и всеобщо напрежение. За вярващите това е време на религиозна ненавист и гонения. Тогава сред Божия народ ще протекат няколко почти успоредни процеси: Пресяване, Запечатване, изливане на Късния дъжд и Високият вик на третия ангел.

В края на Ранното време на скръб ще привърши и благодатното време за цялата човешка раса. В небетското светилище Христос ще произнесе думите – „СВЪРШИ СЕ!“ – Откровение 22 : 11

След приключване на благодатното време ще настане:

B/ Времето на Якововата скръб

Духът на пророчеството прави разлика между тези два периода от време:

„Началото на времето на скръбта не се отнася за периода, когато ще започне изливането на язвите, а за краткото време малко преди да бъдат излети, докато Христос се намира в небесното Светилище. Докато спасителното дело приключва, съдби ще сполетят земята и народите ще се разгневят, но ще бъдат държани под контрол и обуздавани, за да не спре работата на третия ангел.“ „Събития на последните дни“

II. ОПИСАНИЕ НА РАННОТО ВРЕМЕ НА СКРЪБ

„Аз видях, че Бог има чада, които не разбират и не пазят съботата. Те не са отхвърлили светлината на съботата. В началото на времето на скръбта ние ще се изпълним със Светия Дух, за да излезем и да проповядваме истината за съботата още по-ясно. Но това ще ожесточи другите църкви, защото няма да могат да опровергаят тази истина. Аз видях нож, глад, епидемии и голяма гибел на земята.“ „Опитности и видения“

В този цитат ясно се говори за едно време на скръб, което е преди края на благодатното време, защото се споменава за изпълване със Светия Дух, Който дава сила за проповядване. Явно е, че това не е времето на скръбта, която идва след приключване на благодатното време.

„По времето, когато ще се приключи делото на спасението, скръбта ще дойде на земята и народите ще се разгневят, но ще бъдат обуздавани, за да не попречат на делото на третия ангел. По това време Господ ще изпрати Късния дъжд или освежението,

за да даде сила на Високия вик на третия ангел, за да се приготвят светиите, за да могат да устоят през времето на седемте последни язви.“ **„Опитности и видения“**

Този параграф показва ясно условията, които ще съществуват на земята, когато делото на спасението е към края си. Цитатът говори, че скръбта ще се разпростре по цялата земя. Същото твърдение изказва и сам Господ Исус Христос в Лука 21 гл.

Няколко процеса протичат почти паралелно след указа за неделния ден и началото на Ранното време на скръб – Пресяването, Запечатването, Късния дъжд и Високият вик.

III. КОГА ЩЕ НАСТЪПИ РАННОТО ВРЕМЕ НА СКРЪБ?

Това време ще настъпи при издаването на указа за неделния ден, който ще бъде наложен насила.

„Целият свят ще бъде възбуден от вражда против адвентистите от седмия ден, защото те няма да се съгласят да отдадат почит на папството, като спазват неделята – институция, създадена от тази нехристиянска власт.“ **„Събития на последните дни“**

„Целият християнски свят ще бъде разделен на две големи групи – пазиците Божиите заповеди, които имат вярата Исусова и служещите на звяра и неговия образ, приемайки белега му.“ **„Събития на последните дни“**

„Когато съботата стане главният момент в борбата в целия християнски свят и религиозните и земните сили се обединяват, за да наложат съблюдаването на неделята, категоричният отказ на малкият остатък да приеме общоприетото изискване ще го направи обект на всеобща ненавист.“ **„Великата борба“**

„Пред Божия народ стои голяма криза. Много скоро нашата страна [САЩ] ще се опита да наложи на всички съблюдаването на първия ден от седмицата като свят ден. След като това стане факт, тя не ще се поколебае да принуди хората да застана против собствената си съвест чрез пазене на деня, който страната ни определя за събота.“ **„Събития на последните дни“**

Днес неделята не е белег на звяра. Тя ще стане, когато бъде налагана насила. След издаване на указа за неделния ден за Божия народ настава трудно време на криза – Ранното време на скръб.

IV. КАКВО ЩЕ ПРЕЖИВЕЕ БОЖИЯТ НАРОД ПРЕЗ ТОВА ВРЕМЕ?

1. Изправяни пред съдилища.

„Онези, които живеят в последните дни на световната история, ще разберат какво означава да бъдеш гонен заради правдата и истината. В съдилищата ще има несправедливост. Съдиите ще отказват да изслушват мнението на верните на Божиите заповеди, защото знаят, че на аргументите им за четвъртата заповед не може да се противоречи. Те ще казват – „Ние имаме закон и според него ти трябва да умреш!“ За тях Божия закон не означава нищо. За тях на първо място стои „нашият закон“. Към тези, които почитат земния закон, те ще се отнасят благосклонно, но към онези, отказали да се преклонят пред идолизираната събота, няма да бъде показана милост.“ **„Събития на последните дни“**

2. Към тях ще се отнасят с презрение.

„Богатство, гениалност и образование обединени, ще се стремят да ги покриват с презрение. Тиранични управители, служители и църковни членове ще заговорничат против тях. Със слово и перо, самохвалство, заплаха и присмех, те ще се стремят да разколебаят вярата им.“ **„Свидетелства“, т. 5**

„Ще дойде време, когато ще бъдем обявени за предатели поради това, че защитаваме библейската истина.“ **„Свидетелства“, т. 6**

„Онези, които в злия ден със страхопочитание ще служат на Бога, според както им диктува съвестта, ще се нуждаят от кураж, твърдост и познание на Бога и Неговата слово. Всички, които са верни на Него, ще бъдат гонени, побудите им ще бъдат опровергавани, най-добрите им намерения тълкувани неправилно, а имената им заклеймени като зли.“ **„Деяния на апостолите“**

3. Подложени на различни гонения.

„Преследването на протестантизма от католицизма, чийто резултати бяха почти пълно изкореняване на вярата в Исус, ще бъде изявено в много по-силна степен, когато се обединят отпадналият протестантизъм и папството.“ „Избрани вестни“, т. 3

„Сатана има хиляди прикрити бойни сили, които ще бъдат насочени против верните, пазещи Божиите заповеди, за да ги принудят да постъпят против съвестта си.“

„Не бива да се удивляваме на това, което може да се случи сега. Не бива да се учудваме на каквото и да е проявление на терора. Онези, които потъпкват под нозете си Божия закон, имат същото отношение, каквото имаха и тези, които оскъряваха и предаваха Исус Христос. Без угризения на съвестта те ще вършат делата на своя баща – дявола.“ „Избрани вестни“, т. 1

4. Всяка земна подкрепа – прекратена.

„В последния голям конфликт в борбата против Сатана тези, които са верни на Бога, ще видят, че всяка земна подкрепа ще им бъде прекратена. Поради отказа да нарушат Божия закон и поради желанието им да се подчинят на земните сили, на тях ще им бъде забранено да купуват или да продават.“ „Животът на Исус“

„Сатана казва: „Поради опасност от липса на храна и облекло те ще се присъединят към света в потъпкване на Божия закон. Целият свят ще бъде под мое управление.“ „Царе и пророци“

5. Мнозина затворени заради вярата си.

„Като защитници на истината, нежелаещи да почитат неделната „събота“, някои ще бъдат хвърлени в затвора, други изпратени в изгнание, а трети третиранни като роби.“

За човешкия ум всичко това сега изглежда невъзможно, но когато предпазващият Божий Дух бъде оттеглен от хората, те ще попаднат под контрола на Сатана, който ненавижда Божиите учения и принципи и тогава ще се случат невероятни събития. Сърцето може да бъде много жестоко, когато от него се отдели Божия страх и любов.“ „Великата борба“

6. Мнозина ще бъдат умъртвени.

„Мнозина ще бъдат затворени, мнозина ще бягат за живота си от градовете, мнозина ще бъдат мъчени в Христовото име в защита на истината.“ „Събития от последните дни“

„Хора ще изискват послушание на човешки закони, като по този начин ще потъпкват Божиите. Тези, които са наистина с Бога, ще бъдат заплашвани, спрямо тях ще бъдат правени доноси и ще бъдат обявени извън закона. Те ще бъдат предавани от родители, братя, кръвни роднини и приятели дори на смърт.“ „Царе и пророци“

7. Верните бързо ще напуснат големите градове.

„Не е сега времето за Божия народ да се привързва или да трупа съкровища на този свят. Не е далеч времето, когато, както първите ученици, ще бъдем принудени да търсим убежище в изолираните и пустинни места. Както обсадата на Ерусалим от римските армии бе знак за бягство на юдейските християни, така и присвояването на властта от страна на нашата нация [САЩ], в указа за налагане на папската събота, ще бъде знак за нас. Тогава ще бъде времето за напускане на големите градове и приготвяне за напускане на по-малките градове, за установяване на домове в усамотените места сред планините.“ „Съкровища на свидетелства“, т. 2

V. КОИ ЩЕ УСТОЯТ В РАННОТО ВРЕМЕ НА СКРЪБ?

1. Софония 2 : 1 – 3

„Изпитайте себе си, да, изпитайте, народе безсрамни. Преди да влезе указът в сила, преди да сполети лютия гняв Господен, преди да ви постигне денят на гнева Господен. Търсете Господа, всички кротки на земята, които извършвате съдбите Му, търсете правда, търсете кротост, негли бъдете прикрити в деня на гнева Господен.“

„Когато приближаваме приключването на земното история, опасностите ще се съгъстват около нас. Тогава едно просто из-

повяждане на благочестието няма да ни ползва нищо. Трябва да е налице една жива връзка с Бога. Този, който държи истината с неправда, който твърди, че вярва в нея, а всеки ден я наранява с противоречивия си живот, той се отдава в служба на Сатана и води и други в погибел. Проповедници и народ се нуждаят от преобразяващата сила на благодатта, за да устоят в деня Господен.“ „Съкровища на свидетелствата“, т. 2

„Трябва да разберем, че е необходимо да пуснем всички ръце, освен Христовите! Приятели ще отправят коварни доказателства и ще ни предават. Родители, заблудени от врага, ще мислят, че служат на Бога като се полагат върховни усилия, за да ни поставят на трудни места, надявайки се, че ще се отречем от вярата си. Ние трябва да положим ръката си върху Христовата сред тълмината и опасностите.“

„Единственият начин, чрез който хората могат да останат твърди в борбата е да са вкоренени здраво в Христос.“ „Събития на последните дни“

2. Матей 24 : 12, 13

„Но понеже ще се умножи беззаконието, любовта на мнозинството ще охладнее. Но който устои до край, той ще бъде спасен.“

„Самата атмосфера е осквернена от грях. Скоро Божиите чада ще бъдат изпробвани с огнени изпитания и по-голяма част от онези, които сега изглеждат истинни и верни, тогава ще се окажат прост метал. Вместо да укрепват все повече от съпротивата, заплахите и униженията, те страхливо ще застанат на страната на врага. Обещанието е : „Който Ме почитат-тях ще почете!“ Дали и ние ще охладим връзката си с Бога, понеже света се е опитал да омаловажи Неговия закон?... Да стоиш в защита на истината и правдата, когато верните са малко, това ще бъде нашият изпит. В това време ще трябва да събираме топлинка от студенината на другите, кураж от тяхната страхливост и верност от тяхното предателско поведение. Болшинството ще бъде на страната на великия водач на бунта.“ „Съкровища на свидетелствата“, т. 2

3. Данаил 12 : 1

„И в онова време великият княз Михаил, който се застъпва за твоите люде, ще се повдигне...“

„Князът на нашето спасение ще укрепи народа Си в борбата, в която трябва да участваме. Колко често, когато Сатана е надигал всичките си сили против последователите на Христа и ги е уgroзявала смърт, сърдечните молитви са довеждали до положението княза на Божието войнство да се намеси и ходът на борбата е вземал друг обрат. Угнетените са бивали избавени.

Сега е времето да се свържем здраво с Бога, за да бъдем скрити, когато Неговият страшен гняв ще се излее над човешките синове. Ние сме се отклонили доста от старите гранични камъни. Нека се върнем. „Ако Господ е Бог, служете Нему! Ако ли Ваал, тогава на него служете!“ На коя страна ще бъдете?“ „Съкровища на свидетелствата“, т. 2

VI. ЗАЩО БОГ ДОПУСКА РАННОТО ВРЕМЕ НА СКРЪБЪ?

1. За очистване на църквата и за нейното триумфално носене на кръста.

„Скоро трудности ще сполетят целия свят, за да може всеки да потърси и познае Бога. Няма време за бавене...“

Божията любов към Неговата църква е безкрайна! Грижата за наследството Му е неспирна. Той не би допуснал ни едно страдание да сполети църквата, но то е от голяма важност за нейното пречистване, настоящо и вечно добро. Бог ще очисти църквата, както стори това с храма в началото и в края на земната си история. Всички изпитания, които сполетяват църквата, идват, за да може Неговият народ да придобие по-голямо благочестие и сила при триумфалното носене на кръста във всички части на света. „Свидетелства“, т. 9

2. Смъртта на верните ще бъде едно свидетелство за обръщане на мнозина, тъй като Исус е още в Светая Светих на небесното

светилище и има възможност за покаяние за всеки, който пожелае това.

Синтез:

Предстои сериозно разтърсване и пресяване на църквата – Исаия 24 : 17 – 19

„Страх и яма и примка са върху тебе, о земни жителю. Който бяга от гласа на страха, ще падне в ямата, и който възлиза изсред ямата, ще се улови в примката, защото прозорците отгоре са отворени и основите на земята треперят. Земята се съкруши съвсем, земята се разложи съвсем, земята силно се разтърси.“

Исус нарича това време „Начало на страдания“ – Матей 24 : 8

Духът на пророчеството го нарича „НАЧАЛО НА ВРЕМЕТО НА СКРЪБТА“ – „Събития на последните дни“

Това време ще настъпи, когато тройният съюз на образа на звяра ще наложи насила белега на звяра – насилственото пазене на неделния ден. Божият народ ще бъде гонен, изправен пред съдилища, към тях ще се отнасят с презрение, всички ще се отдръпнат от тях, някои ще бъдат мъчени, а мнозина и умъртвени. Ще устоят тези, които имат жива връзка с Бога. Те знаят, че все още имат застъпник в Небесното светилище – Великият княз Михаил.

Бог допуска това време на скръб, за да може Неговата църква да бъде пречистена и утвърдена и свършено да устои на изпитанията по време на Якововата скръб. Бог дава последна възможност на света и на гонителите на Божия народ, защото мнозина гледайки мъченическата смърт на спазващите 4-тата Божя заповед, ще се обърнат и присъединят към верния остатък.

Глава 5

ПРЕСЯВАНЕ

Разглеждаме последната криза, в която светът и църквата вече навлизат. Всичко показва, че ние ставаме свидетели на драматичните събития, свързани с края на човешката история.

Трябва да разберем как да се приготвим за тази последна криза, за да минем като победители през нея. Какво трябва да направим църквата и всеки вярващ, за да не бъде погубен за този живот и за вечността?

Ще разгледаме още едно от онези особени събития и обстоятелства, протичащи през Ранното време на скръб, на които ще бъде свидетел Божият народ.

Едно такова събитие е ПРЕСЯВАНЕТО – Амос 9 : 9

„Защото ето, Аз ще заповядам и ще пресея Израилевия дом между всичките народи, както се пресява житото в решето. Обаче ни най-малко зърно няма да падне на земята.“

Всяко Божие чадо лично и църквата като цяло ще претърпят едно специално изпитване на вярата. Този изпит се нарича „пресяване“. Той е ставал в миналото и ще бъде повторен в края на времето по един специален начин. Неприятелят, като знае, че само кратко време му остава, ще работи с нарастваща енергия, за да направи колкото се може повече души да отстъпят.

При пресяването: Някои ще преминат, други ще останат.

Някои ще бъдат намерени за ЗЪРНА.

Други ще бъдат намерени за ПЛЯВА.

Бог цели с пресяването очистването на Своя народ, а Сатана – отсяването на слабите във вярата.

Пробуждането и реформацията ще разделят църквата на две: Едни ще се приготвят за приемането на Късния дъжд, а други ще бъдат отсяти.

Въпроси, на които ще се спрем:

- 1/ Какво представлява пресяването?
- 2/ Кои са причините, поради които някои ще бъдат пресяти?
- 3/ Кога е времето, в което се извършва пресяването?
- 4/ Как да избегнем да не сме сред отсятите?

I. ПРОЦЕСА НА ПРЕСЯВАНЕ – Лука 22 : 31, 32

„И рече Господ: Симоне, Симоне, ето, Сатана ви изисква всички, за да ви пресеете като жито, но аз се молих за тебе, да не отслабне твоята вяра; и ти когато се обърнеш, утвърди братята си.“

1. Що е Пресяване?

Пресяването ни пренася във времето, когато току-що овършаното жито се е веело на хармана при лек ветреца. Сламата е отлетяла от вятъра настрани, оставало е само зърното, но с него и още много боклук от хармана. Тогавя вземали сито и отсявали всичко, които е ненужно.

При последната криза със църквата плявата в нея ще бъде отвята от бурята на трудностите, а чуждите частици ще се отсееят от ситото на гоненията.

2. Духът на пророчеството за Пресяването:

„Бог сега пресява народа Си, изпитвайки техните намерения и подбуди. Мнозина ще бъдат като плява – никакво жито, никаква стойност в тях.“ „Свидетелства“, т. 4

„Сатана сега е слязъл с голяма сила, за да работи с всяка илумама на неправдата в тези, които погиват, и всичко, което може да бъде пресято, ще бъде пресято, а онези, които не могат да бъдат пресяти, ще останат.“ „Свидетелства“, т. 9

„Бог пресява Своя народ. Той ще има една чиста и свята църква. Ние не можем да четем в сърцата на хората, но Господ е приготвил средства да очисти църквата Си.“ „Свидетелства“, т. 1

„Слама, подобна на облак, ще бъде отвята от вятър навсякъде, дори и там, където виждаме само класове, пълни със зърно.“

Божият народ скоро ще бъде изпитан с огнени изпитания, като за голяма част от тези, които сега се смятат за истински и скъпоценно злато, ще бъде доказано, че са обикновен метал.“ „Събития на последните дни“

II. ПРИЧИНИ ЗА ПРЕСЯВАНЕТО

Описание и систематизиране на причините за пресяването намираме в книгата на Фернандо Чайи „Подготовка за последната криза“

1. Безгрижие и безразличие – Откровение 3 : 16 – „...понеже си хладък, ще те избълвам от устата Си...“

„Вниманието ме беше привлечено към групата, която бях видяла и чийто участници бяха силно пресяти. Групата на пазещите около тях ангели се беше удвоила и те бяха облечени с всеоръжието от главата до нозете. Те се движиха в свършен ред, като група войници. На лицата им се беше отразила тежката битка, която бяха преживели, агонията на борбата, през която бяха преминали. И все пак чертите на лицата им, изразяващи вътрешна болка, сега светеха с небесна светлина и слава. Те бяха постигнали победата и това извикваше у тях най-дълбока благодарност и свята радост. Числото на групата бе намалело. Някои бяха пресяти и оставени по пътя. Безгрижните и безразличните, които не се бяха присъединили към оценяващите победата и спасението, като заслужаващи постоянна молитва и агонизиране, за да бъдат получени, не ги постигнаха и бяха оставени назад в мрака, а тяхното място беше веднага заемано от други, които държаха истината и влязоха в редиците. Злите ангели още ги подтискаха, но нямаха вече власт над тях.“ „Опитности и видения“

„Тези, които са получили велика светлина и драгоценни премущества, но не са се възползвали от тях, под един или друг предлог ще се отделят от нас.“ „Свидетелства към църквата“, т. 6

Затова Господ ни предупреждава – Амос 6 : 1

„Горко на охолните в Сион и живеещите безгрижно в Самарийската планина...“

2. Отхвърляне на Лаодикийската вест.

Лаодикийската вест е вест за реформация. Онези, които останат индиферентни и не обърнат внимание на увещанието на Христос, ще бъдат пресяти:

„Аз запитах за значението на пресяването, което бях видяла и ми бе показано, че то ще бъде причинено от прямото свидетелство на Верния Свидетел към Лаодикийците. То ще окаже своето влияние върху онези, които го приемат, и ще доведе до повишаване на тяхната роля на образец и изразяване на точната истина. Някои няма да понесат това прямо свидетелство. Те ще се опълчат срещу него и това е, което ще причини пресяване сред Божия народ.

Аз видях, че свидетелството на Верния Свидетел не е послушано и наполовина. На тържественото свидетелство, от което зависи участието на църквата, е било гледано леко, дори може да се каже, че е било напълно незачетено. Това свидетелство трябва да доведе до дълбоко покаяние. Всички, които искрено го приемат, ще го послушат и ще бъдат очистени.“ „Опитности и видения“

Мнозина днес очакват някакво събитие, което да ги накара да се пробудят и роформират. Отговорът на Библията и Духа на пророчеството е, че не събитие, а осъзнаването на вестта на Верния Свидетел към Лаодикия ще събуди вярващия за отговорностите на времето.

3. Трудности и опасности, свързани с преследването – 2 Тимотей 3 : 12

„Всички, които искат да живеят благочестиво в Христа Исуса, ще бъдат гонени.“

Думите на ап. Павел ще бъдат буквално изпълнени.

„Когато защитниците на истината откажат да почитат неделята, някои от тях ще бъдат хвърлени в тъмници, други ще бъдат заточени, а някои ще бъдат третирани като роби... Когато бурята наближи, една голяма група, изповядващи вярата си в третата ангелска вест, но които не са били осветени чрез познаване на истината, изоставят вярата си и се присъединяват към редиците на противниците.“ „Великата борба“

Пресяването е процес, който е протичал винаги, но с особена сила ще го наблюдаваме сред Божия народ след издаването на неделния закон.

„Голямото пресяване е започнало и ще продължи и всички, които не са готови да застанат непоколебимо за истината и да се жертват за Бога и Неговото дело ще бъдат отсети.“ „Опитности и видения“

„Когато Божият закон се окаже отхвърлен, църквата ще бъде пресята с огнени изпитания и немалка част вярващи, по-голямата отколкото сега си мислим, ще се увлекат от духове-прелъстителни и бесовски учения.“ „Избрани вестни“, т. 2

„Ще бъде пресят всеки, който не е готов мъжествено и твърдо да стои за истината и да се жертва заради Бога и Неговите дела.“ „Ранни писания“

4. Пресяване поради повърхностно познаване на истината – Ефесяни 4 : 11 – 15

„И Той даде едни да бъдат апостоли, други пророци, други пък благовестители, а други пастири и учители, за делото на служенето, за назидание на Христовото тяло, с цел да се усъвършенстват светиите, докле всички достигнем единство на вярата и на познаването на Божия Син, в пълнолетно мъжество, в мярката на ръста на Христовата пълнота, за да не бъдем вече деца, блъскани и завличани от всеки вятър на учение, чрез човешка заблуда, в лукавство, по измамнителни хитрости, но действащи истинно, в любов, да пораснем по всички в Него, Който е главата, Христос.“

Бог е дал възможност на църквата Си за едно основно познаване на истината, та да може всеки да каже – „Зная в Кого съм

повярвал!“ Не всички обаче ще се възползват от това. Те мислят, че се запознати с великите истини на нашето време, а в действителност знаят много малко. Такива пропускат скъпите часове на благодатното време. Те не изкупуват благовремието и когато задуха някои вятър, те биват отсяти...В последните дни, при последната криза ще духат много силни ветрове.

„Божият Дух е осветил всяка страница на Светото Писание. Има мнозина, на които това прави малко впечатление. Когато дойде пресяването, тези повърхностни читатели, които не са закотвени, ще станат чрез въвеждането на фалшиви теории като хлъзгащ се пясък. Много лесно ще заемат позиция, която ще съответства на направлението на горките и мисли.“

* * *

„Аз имам – казва Сатана – човеци, свои агенти, които поддържат фалшиви учения, размесени с достатъчно истина. Ако те прочетат и повярват Божиите обещания, малка е надеждата да ги победим. Но ако можем да отвлечем вниманието им от тези предупреждения, те няма да разберат нашата сила и хитрост и ние в края ще ги спечелим за нашите редици.“ „Свидетелства към проповедниците“

5. Поради активизиране силите на злото и сатанинските измами.

Откровение 13 : 13, 14 – „И вършеше големи знамения, дотам, щото да направи и огън да излиза от небето на земята пред човечите. И мамеше живеещите на земята, чрез знаменията, които му бе позволено да извърши пред звяра, като казваше на живеещите на земята да направят образ на звяра, който бе ранен от сабята и оздравя.“

„Това са лъжливи сатанински чудеса, с които ще заплени света, като направи и огън да падне от небето пред човешките очи. Ще върши чудеса и тази вълшебна чудотворна сила ще залее целия свят.“ „Избрани вестии“, т. 2

III. ВРЕМЕТО НА ПРЕСЯВАНЕТО

„Аз видях, че сега е времето на пресяването.“

„Свидетелства“, т. 1

„Голямото пресяване е започнало и ще продължи и всички, които не желаят да застанат твърдо и непоколебимо за истината и да се жертват за Бога и Неговото дело, ще бъдат пресети.“ „Опитности и видения“

„Аз видях, че сега е времето на пресяването. Сатана работи с всички сили да откъсва души от ръката на Христос и ги кара да показват под нозете си Божия син. Един ангел бавно и с наблягане повтори следните думи: „Какво по-тежко наказание смятате, че трябва да бъде наложено на недостойния, който е потъпквал под нозете си Божия Син и е счел кръвта на завета, с който е осветен за не свято нещо и е презрял духа на благодатта?“ Характерът трябва да се развива. Ангели Божи претеглят моралната стойност. Бог изпитва и опитва Своя народ. Следните думи ми бяха казани от ангела: „Внимавайте, братя, да не би някой от вас да има зло сърце на неверие, та да отстъпи от живия Бог. Но увещавайте се един друг ежедневно, докле е още ден, да не би някой от вас да се закоравят чрез измамата на греха. Защото ние сме Христови съучастници, ако държим нашата увереност твърда до края.“ „Свидетелства“, т. 1

„Живеем във времето на пресяване, време, когато всичко, което може да се пресе, ще бъде пресято! Бог не ще погледне благосклонно към онези, които познават истината, ако не бъдат послушни на Неговите заповеди в слово и дело.“ „Свидетелства“, т. 6

Пресяване е имало винаги, има и сега, но с особена сила ситото за пресяване ще се разтърси когато започне времето на гонението.

IV. КАК ДА ИЗБЕГНЕМ ПРЕСЯВАНЕТО ?

I Коринтяни 10 : 13 – „Никакво изпитание не ви е постигнало освен това, което може да носи човек. Обаче Бог е верен, който

няма да ви остави да бъдете изпитани повече, отколкото ви е силата, но с изпитанието ще даде и изходен път, така щото да можете да го издържите.“

Едно чудесно обещание и увещание!

Ние можем триумфално да преминем през изпитанията на пресяването, ако поддържаме нерушима връзка с небето. Молитвата и постоянното предаване на Божията воля, такава каквато е разкрита в Библията и Духа на пророчеството, отричането от „аз“ а ще ни направи победители в кризата.

Римляните 8 : 35 – 39

„Кой ще ни отлъчи от Христовата любов? Скръб ли, утеснение, гонение или глад, голота, беда или нож, защото както е писано „Убивани сме заради тебе цял ден, считани сме като овце за клане“. Не! Във всичко това ставаме повече от победители чрез Този, Който ни е възлюбил. Понеже съм уверен, че нито смърт, нито живот, нито ангели, нито власти, нито сегашното, нито бъдещото, нито сили, нито височина, нито дълбочина, нито кое да било друго създание не ще може да ни отлъчи от Божията любов, която е в Христа Исуса, нашия Господ.“

„Аз видях някои, които със силна вяра и агонизиране викаха към Бога. Лицата им бяха бледи и носеха отпечатъка на дълбоко безпокойство, изразяваща вътрешна борба. Изражението на лицата им бе твърдо и много сериозно. Големи капки пот падаха от челата им. От време на време лицата им се осветляваха от белезите на Божието одобрение и след това те добиваха същия сериозен, тържествен и загрижен вид.“

Зли ангели се тълпяха наоколо, пръскайки над тях мрак за да отделят погледа им от Исус и да могат очите им да бъдат отправени към мрака, който ги обкръжава, като по този начин ги карат да загубят доверието си в Бога и да пороптаят против Него. Тяхното единствено спасение бе това – да държат очите си отправени право нагоре. „Опитности и видения“

„Не е далеч времето, когато изпитанието ще дойде над всяка душа. Белегът на звяра ще бъде налаган над нас. Онези, които стъпка по стъпка са се поддавали на светските изисквания и са се съобразявали със светските обичаи, не ще се затруднят да се подчи-

нят на силите, каквито и да са те, като много по-трудно ще им бъде да подчинят себе си на мъчения, укори, заплахи, затворничество, смърт. Спорът е между човешките заповеди и Божиите заповеди. В това време златото в църквата ще бъде отделено от сгурията. Истинското благочестие ще бъде ясно от вида на благочестието. Много звезди, на които сега се възхищаваме, тогава ще потънат в мрака. Плявата като облак ще бъде отвята от вятъра, дори от местата, където сега виждаме харман с добро жито. Всички, които приемат само украшението на светилището, но не са облечени в Христовата правда ще се появят в срама на своята голота.“ „Свидетелства“, т. 5

Извода, който можем да направим е, че единственият начин да не бъдем отсети е да държим очите си отправени нагоре в постоянна зависимост от Бога. Малките компромиси днес ще доведат до пресяването ни утре в големия изпит на нашата вяра.

Синтез:

Бог допуска църквата Си да бъде разклащана, за да бъде отсято всичко празно, кухо, гнило, леко и недостойно. Ситото се разклаща и ще продължи да се разклаща все по-силно и все по-силно.

Днес усилията на Сатана не са насочени толкова да отдели хората от църквата, а да ги приспи за реалностите на времето. Когато дойде Пресяването, предизвикано от гонението, тези, които са пропуснали времето за подготовка и не са **„наляли масло в светилниците си“** сами ще отпаднат. Всеки, който е небрежен, равнодушен към вечните истини, всеки, който е лек и повърхностен ще бъде отсят. **КОЛКО СЕРИОЗНО ВРЕМЕ!**

Църквата ще бъде разтърсвана, но няма да падне, а неустойчивите от нея ще бъдат пресяти.

„Сатана ще върши чудеса, за да измамва. Той ще напегне силата си до крайност. Църквата може би ще изглежда, като че ли е близо да своето падане, но тя не ще падне. Докато грешните в Сион биват отсети, плявата ще се отдели и ще остане скъпото зърно. Никой, освен ония, които са победили чрез кръвта на Агнето и словата на Неговото свидетелство, не ще бъдат намерени верни и истинни.“ „Избрани вести“, т. 2

Нашата надежда в това трудно време е обещанието на Исус – Лука 22 : 31, 32

„...Симоне, Симоне, Сатана ви изисква всички да ви отсее като жито, но аз се молих за тебе да не отслабне твоята вяра...“

ЗАПЕЧАТВАНЕ

Последните часове на благодатното време ще бъдат бурни и трудни както за света, така и за църквата. Преследването, описано в Откровение 13 : 14 – 17, ще доведе до Ранното време на скръб за църквата.

Към вярващите, които пазят Божия закон, ще се отнасят с презрение. Ще бъдат изправяни пред съдилища, всяка земна подкрепа ще им бъде прекратена, ще бъдат затваряни заради вярата си и мнозина ще бъдат умъртвени.

Това Ранно време на скръб ще предизвика процес на Пресяване, при който църквата като цяло и всеки църковен член поотделно ще бъдат разтърсени и изпитани.

Тези, които устоят във вярата си ще бъдат Запечатани и ще получат Късния дъжд.

I. ПРОЦЕСА ЗАПЕЧАТВАНЕ – Откровение 7 : 1 – 3

„След това видях четири ангела, стоящи на четирите ъгъла на земята и държащи четирите земни ветрове, за да не духа никакъв вятър по земята, нито по морето, нито върху някое дърво. И видях друг ангел да се издига от изток, у когото беше печатът на живия Бог и той извика с висок глас към четирите ангела, на които бе дадено да повредят земята и морето и каза : Не повреждайте земята, нито морето, нито дърветата, преди да ударим печат върху челата на слугите на нашия Бог.“

1. Описание.

В книгата Откровение са дадени няколко пророчески вериги: 7-те църкви, 7-те печата, 7-те тръби, 7-те язви. Поредицата от 7-те печата е прекъсната. В събитията на 6-я печат е вмъкната 7-та глава на Откровение, а в нея е описан процеса на Запечатването.

Преди края на благодатното време Бог задържа ветровете на историята, избухването на човешките страсти, за да завърши Своято дело.

В **Откровение 6 : 17** се поставя въпросът: „**Кой може да устои?**“ Отговорът се намира в **Откровение 7** гл. В тази глава са описани практическите резултати от Лаодикийската вест, която има за цел да пробуди, реформира и запечата Божия народ.

Запечатването е един невидим за човешките очи процес, който се извършва сега и ще приключи в края на благодатното време, когато всяка съдба ще бъде решена окончателно.

„*Ще има само две групи. Всяка една е подпечатана или с печата на живия Бог, или с белега на звяра и неговия образ.*“ „**Ревю енд Хералд**“, 30.I.1900 г.

2. Целта на запечатването:

1/ Внедрява в живота и характера принципите на Божия закон.

Евреи 8 : 8, 10

„Ето идат дни, казва Господ, когато ще склуча с Израилевия дом нов завет. **Ще вложа законите Си в ума им и ще го запиша в сърцата им, Аз ще бъда техен Бог и те ще бъдат Мои люде.**“

Това дело с особена сила Господ извършва с хората от последното поколение, защото сега протича духовна битка за валидността на Божия закон.

2/ Подготвя верните за времето на Якововата скръб, когато те не ще имат посредник в небесното светилище, но въпреки това ще живеят без грях.

3/ Запечатаните остават напълно верни по време на гонението и отстъплението на целия свят. Те ще пазят съботата, израз на тяхната вяроност към Бога.

4/ Запазва верните от язвите и от крайната гибел на невярващите.

„*Мощният ангел бе видян да излиза от изток. Този най-мощен ангел имаше печата на живия Бог, на Оня, Който единствен може да дава живот, Който може да напише на челата белега на онези, които ще получат безсмъртие.*“ „**Свидетелства към проповедниците**“

„*Господ върши Своято дело. Цялото небе е на крак. Съдията на цялата вселена скоро ще стане и ще защити Своя оскърбяван авторитет. Белегът на освобождението ще бъде поставен на ония човечи, които пазят Божиите заповеди, почитат закона Му и отказват да се подчинят на белега на звяра и неговия образ.*“ „**Съкровищница от свидетелства**“, т. 2

„*Сатана сега използва всяка хитрост в това време на запечатване, за да отклонява умовете на Божия народ от настоящата истина и да ги накара да се поклатят. Аз видях едно покривало, което Бог простира над Своя народ, за да го запази във времето на скръбта. И всяка душа, която решително застане за истината и очисти сърцето си, ще бъде покрита с покривалото на Всемогъщия.*“ „**Опитности и видения**“

Това е отговорът на **Откровение 6 : 17** – „**Кой може да устои?**“

„*Това запечатване на Божиите раби е същото, което бе показано на Езекиил във видение – Езекиил 9 : 1 – 6. Йоан също бе свидетел на това важно събитие. Той видя морето и вълните да шумят и човешките сърца да примират от страх. Той видя как земята се поклати и планините се преместиха в сърцето на морето. Бяха му показани язви, страдания, бедствия, мор и смъртта вършеше своята ужасна мисия.*“ „**Свидетелства към проповедниците**“

Езекиил 9 : 1 – 6 – „Тогава Той извика в ушите ми с висок глас и рече: Нека се приближат ония, на които е заръчано за града, всеки с изстребителното си оръжие в ръка. И, ето, шест мъже идеха по пътя от горната порта, която гледа към север, всеки с разрушителното си оръжие в ръка и всред тях един човек

облечен в ленено, с писарска мастилница на кръста му; и като влязоха застанаха при медния олтар. И славата на Израеливия Бог се издигна от херувимите, над които бе, та застана над прага на дома; и Той извика към облечения в ленено мъж, който имаше на кръста си писарска мастилница. И Господ му рече: Мини през града, през Ерусалим, и тури белег върху челата на мъжете, които въздишат и плачат поради всичките мерзости, които стават сред него. А на други рече, като слушах аз: Минете подир него през града та поразете; околото ви да не пощади, нито да покаже милост; старци, юноши и девиси, младенци и жени избийте съвсем; но не се приближавайте при никого от ония, върху които е белега; и започнете от светилището Ми. Прочее, те започнаха от старейшините, които бяха пред дома.“

II. БОЖИЯТ ПЕЧАТ

Две неща могат да бъдат наречени печат:

1. Инструментът, който се използва за запечатване.

Инструмента е Божият закон и по-специално 4-тата Божия заповед, спомената изрично в Езекиил 20 : 12, 20

„Дадох им и съботите Си да бъдат знак между Мене и тях, за да познаят, че Аз Господ ги освещавам. Освещавайте още и съботите Ми и нека бъдат знак между Мене и вас, за да познаяте, че Аз, Господ, съм ваш Бог.“

Всеки печат трябва да носи името на законодателя, титлата и територията му. Единствено 4-тата Божия заповед носи тези 3 неща.

„Четвъртата заповед е единствената от 10-те, в която се намира името и титлата на Законодателя. Тя е единствената, която показва в чий авторитет е издаден закона. Така, тя съдържа Божият печат, свързан с Неговия закон като доказателство за неговата достоверност и сила.“ „Патриарси и пророци“

„Знакът или печатът на Бога е разкрит в съблюдаването на седмия ден – съботата, Божият паметник на сътворението. Господ говори на Мойсей – Изход 31 : 12, 13– „Господ говори още на Мойсея, казвайки: Говори също на израилтяните, казвайки: Съ-

ботите Ми непременно да пазите, защото това е знак между Мене и вас във всички поколения за да знаете, че Аз съм Господ, който ви освещавам.“ Тук съботата е явно предназначена за знак между Бога и Неговия народ.“ „Свидетелства“, т. 8

Но не всички, които пазят съботата, ще имат Божия печат

„Пазенето на съботата е знакът на послушание на Божиите заповеди, за разлика от знака, който характеризира духът на отстъплението. Въпреки това само формалното пазене на съботата не представлява Божия печат. Трябва да внимаваме да не направим фатална грешка по този въпрос... Не всички, които изповядват, че пазят съботата, ще бъдат запечатани...“ ЕГВ

Виждаме, че Божият печат не е само един външен знак. Той не се изчерпва с пазенето на съботата. Предупредени сме да не направим фатална грешка по този въпрос. Божият печат има богато съдържание и вътрешна духовна същност. Затова:

2. Божият печат е ХРИСТОВИЯ ХАРАКТЕР.

Божият печат означава самият белег, като резултат от прилагането на инструмента – Божиите заповеди към един документ. Това е Христовият характер, Божественото съвършенство, отразяващо се в живота на Божието чадо. Както печатът може да бъде поставен само на един истински документ, така и Божият печат може да бъде поставен в живота на един истински християнин – посветен живот на човек, който се е умил в Христовата кръв и е обновен в святост, според образа на Божия закон.

Това разбираме от Йоановите думи – Откровение 14 : 1 – „И видях, и ето Агнето стоеше на хълма Сион и с Него 144 000, които носеха Неговото име и името на Неговия Отец, написано на челата им.“

III. КОЙ ЩЕ ИЗВЪРШИ ЗАПЕЧАТВАНЕТО ? –

Ефесяни 1 : 13 / 4 : 30

„...като и повярвахте, бяхте запечатани с обещания Свят Дух“ „...и не оскърбявайте Светия Божий Дух, в когото сте запечатани за деня на изкуплението.“

Това дело се извършва от Божиите ангели и от Светия Дух и се състои в записване принципите на Божествения закон, включително и 4-тата заповед, в живота на всяка предадена на Божието влияние душа.

IV. ВРЕМЕТО НА ЗАПЕЧАТВАНЕТО

Откровение 7 : 1 – „След това видях четири ангела, стоящи на четирите ъгъла на земята и държащи четирите земни ветрове, за да не духа никакъв вятър по земята, нито по морето, нито върху някое дърво.“

Това е времето, през което ангелите задържат 4-те земни ветрове. В символичния език на Библията ветровете винаги са означавали войни, кръвопролития, метежи, политически преврати, бунтове и революции – Еремия 25 : 31, 32 / 4 : 11 – 13.

„Аз попитах придружаващия ме ангел за значението на чуото и какво искаха да правят четирите ангела. Той ми каза, че Бог задържа силите и че е дал заповед на ангелите относно някои неща по земята, че четирите ангела имали силата от Бога да задържат ветровете на земята, които те искали да пуснат вече свободно. Но докато те решат да подвижат ръцете си и ветровете да започнат свободно да духат, милостивото око на Исус погледнало остатъка, който още не е бил запечатан. Исус подигнал ръцете си към Отца и напомнил, че е пролял кръвта си заради тях. Тогава другият ангел бил натоварен да полети бързо към земята със заповедта до четирите ангела да спрат докато бъде турен печат на Божиите чада.“ „Опитности и видения“

От текста разбираме, че запечатването ще стане преди да бъдат пуснати ветровете, т.е. преди приключването на благодатното време. Това е крайно утеснително време когато народите ще са разгневени, кръвопролития и нещастия ще назряват. Това време е сега!!! Това е време на пресяване на едни и запечатване на други.

„Времето на запечатването е много кратко. То скоро ще свърши. Сега е времето, когато четирите ангела задържат ветровете, за да осигурят нашето призвание и избиране.“ „Опитности и видения“

„Когато времето на скръбта дойде, всеки случай вече е решен. Няма повече благодатно време. Няма повече милост за непокайните. Печатът на живия Бог вече е поставен върху Неговия народ.“ „Съкровищница от свидетелства“, т.2

V. ВЪРХУ КОГО ЩЕ СЕ ПОСТАВИ ПЕЧАТЪТ ?

Откровение 7 и 14 гл. дават характеристиките на тези, които ще бъдат запечатани – 144 000. На тези две глави ще спрем вниманието си в отделна глава и там ще открием кои са запечатаните 144 000.

Сега ще концентрираме вниманието си върху цитати от Духа на пророчеството, които отговарят на въпроса: „Върху кого ще се постави печата на живия Бог?“

1/ Които се смирят.

„Мнозина, които чуват поканата на благодатта, биват изпитани и опитани. Но малцина биват запечатани с печата на живия Бог. Малцина ще смирят себе си като малко дете, за да могат да влязат в небесното царство.“ „Свидетелства“, т. 5

2/ Които се тревожат за греховете си – Езекиил 9 : 5

„Тези стенеци души са представили думите на живота. Те са изобличавали, съветвали, умолявали. Някои, които обезславяха Бога, смириха сърцата си и се покаяха. Онези, които не скърбяха за своята духовна изостаналост, нито скърбят за греховете на другите, ще останат без Божия печат.“ „Съкровищница от свидетелства“

3/ Които развият характер.

„Нашият начин на действие ще определи дали ще получим печата на Бога или ще бъдем загубени. Няколко капки от Божия гняв вече са паднали на земята, но когато се изляят 7-те последни язви, ще бъде много късно за покаяние и търсене на подслон. Кураж, силна вяра и упование не се добиват в един момент. Тези

небесни добродетели се добиват чрез дългогодишна опитност на живот на святост и твърда привързаност към правдата. Божиите чада сами запечатват своята съдба. Нападани навсякъде от изкушения, те знаят, че трябва да се борят твърдо, иначе ще бъдат победени.“ „Свидетелства“, т. 5

4/ Които живеят според вярата си.

„Не всички, които изповядват пазенето на съботата, ще бъдат запечатани. Мнозина, даже и измежду онези, които предават истината на други, няма да получат печата на челата си. Те имаха виделината на истината, знаеха волята на Господаря си, разбираха всяка точка от своята вяра, но нямаха съответните дела. Нито един от нас няма да получи Божия печат, ако има в характера едно петно или бръчка. От нас зависи да бъдат излекувани дефектите на характера и храма на душата ни да бъде очистен от всяка нечистота.“ „Свидетелства“, т. 3

5/ Които побеждат света, плътта и дявола.

„Онези, които побеждат плътта, света и дявола, ще получат печата на живия Бог. Онези, чиито ръце и сърца не са чисти, няма да приемат печата на живия Бог... Тези, които подхранват грях, ще бъдат отминати. Само онези, които са застанали като каещи се грешници и изповядващи своите грехове във великият ден на омилостивението ще бъдат признати и запечатани като достойни за Божията закрила.“ „Свидетелства към проповедниците“

„Сега е времето да изперем дрехите на характера си и да ги избелим в кръвта на Агнето. Сега е времето да победим гордостта, страстта и духовната ленност. Сега е времето да сме будни и да положим решителни усилия за получаване красотата на характера. Сега е времето на приготвянето. Божият печат никога няма да се положи на челото на нечист мъж или жена, на челото на мъже или жени, които имат лъжливи устни или измамлив сърца. Всички, които получават печата трябва да са без петно пред Бога – кандидати за небето.“ „Свидетелства“, т. 5

Синтез:

Живеем в заключителните събития на човешката история. Едно знаменито време, в което Бог извършва 2 неща:

- 1/ Задържа ветровете – нещо очевидно за всички.
- 2/ Поставя печат върху челата на Своите верни.

Целта на запечатването е Божият закон да бъде внедрен в сърцата на вярващите и те да останат верни по време на отстъплението и гонението. Запечатването ги подготвя за времето на Якововата скръб и дава възможност да бъдат запазени от язвите и крайната гибел.

Божият печат е Христовия характер в сърцето на вярващия. Верността на Бога получава видим израз в спазването на 4-тата Божия заповед, когато целият свят е принуден да пази белега на вярата.

Запечатването се извършва от Светия Дух.

Сега е времето за подготовка. Отлагането ще бъде гибелно. Божият печат ще бъде поставен върху челата на тези, които:

- 1/ се смирят
- 2/ се тревожат за греховете си
- 3/ развият характер
- 4/ живеят според вярата си
- 5/ побеждат света, плътта и дявола

ДАНО БЪДЕМ ЗАПЕЧАТАНИ ЗА ВЕЧНОСТТА!

144 000

За 144 000 се говори само на три места в Светото Писание: веднъж в Откровение 7 гл. и два пъти в Откровение 14 гл.

Откровение 7 гл. е вмъкната между 6-я и 7-я печат.

Въпрос: Откровение 6 : 17 - „Защото е дошъл великият ден на Неговия гняв; и кой може да устои?“. Кой може да устои? Отговорът е – само запечатаните ще устоят на катаклизмите при шестата тръба.

Откровение 7 гл. разглежда събитията между 13 и 14 ст. на 6 гл.

Откровение 7 : 1

„След това видях четири ангела, стоящи на четирите ъгъла на земята и държащи четирите земни ветрове, за да не духа никакъв вятър по земята, нито по морето, нито върху някое дърво.“ Четирите ангела са божествени фактори, които задържат нечестивите сили на злото върху цялата земя, за да се извърши едно специално дело – запечатването.

Символите:

четирите краища – означават цялата земя

четирите ветрове – представляват разрушителните сили по земята – Данаил 7 : 2 – „Данаил проговаряйки рече: Видях в нощното си видение, и ето, четирите небесни ветрища избухнаха върху голямото море.“

Сатана иска да унищожи всичко, но Бог задържа унищожителните влияния.

Откровение 7 : 2

„И видях друг ангел да се издига от изток, у когото беше печата на живия Бог; и той извика с висок глас към четирите ангела, на които бе дадено да повредят земята и морето и каза...“

Защо ангелът идва от изток? В древния свят това е главната посока за ориентиране – определяли са останалите посоки слище към изгрева. В Священото Писание тя е Божията посока – Езекиил 43 : 1, 2 – „После ме заведе при портата, която гледа към изток; и ето, славата на Израилевия Бог идеше от източния път; гласът Му беше като глас на много води и светът сияеше от славата Му.“

От контекста на Откровение 14 гл., където отново се описват 144 000 разбираме, че това е последната Божия вест, отправена към хората – Тройната ангелска вест : Откровение 14 : 6 – 12.

В Откровение 13 гл. се говори за звяра и неговия образ, в Откровение 14 : 1 – 5 се изброяват характеристиките на 144 000, които се противопоставят на образа на звяра и в Откровение 14 : 6 – 12 се подчертава, че те са носители на Тройната ангелска вест.

Откровение 18 : 1 – „След това видях друг ангел, който слезе от небето, имайки голяма власт; и земята се просвети от неговата слава“ – цялата земя се просветява от тази вест, на която носители са 144 000.

Откровение 7 : 3

„Не повреждайте земята, нито морето, нито дърветата, преди да ударим печата върху челата на слугите на нашия Бог.“ – целта на задържането – „...не повреждай ...докато не ударим печата“

Откровение 7 : 4

„И чух числото на подпечатаните, сто и четиридесет и четири хиляди подпечатани от всичките племена на израилтяните“ – числото на подпечатаните – 144 000

Откровение 7 : 5 – 8

„...от Юдовото племе, дванадесет хиляди подпечатани; от Рувимовото племе дванадесет хиляди; от Гадовото племе, дванадесет хиляди; от Асировото племе, дванадесет хиляди; от Нафталимовото племе, дванадесет хиляди; от Манасиевото племе, дванадесет хиляди; от Симеоновото племе, дванадесет хиляди; от Левиевото племе, дванадесет хиляди; от Исахаровото племе, дванадесет хиляди; от Завулоновото племе, дванадесет хиляди; от Йосифовото племе, дванадесет хиляди; от Вениаминовото племе, дванадесет хиляди подпечатани.“ Тук са всички еврейски племената без Дановото.

Тази група се оформя малко време преди ветровете да бъдат пуснати по земята, т.е. малко преди да дойде краят на благодатното време. Най-вероятно в тази група влизат хора, които са използвали за подготовка благодатното време до издаването на неделният закон. По време на Ранното време на скръб към 144 000 се присъединяват хора, повярвали в третата ангелска вест, която е призив за излизане от църкви с фалшиво поклонение.

I. КОИ СА 144 000?

Спори се дали числото е буквално или символично.

ЧИСЛОТО Е СИМВОЛИЧНО, ЗАЩОТО:

1. Контекстът на видението е символичен – имаме 4 ангела, 4 ъгъла на земята, ветрове...

2. Ако е буквално – буквални са и еврейските племена. Но това е невъзможно, защото даже и по времето на Исус Христос те не са се различавали ясно. Генеалогията ни говори, че днес, в последните времена, е напълно невъзможно да открием потомците на различните племена.

Освен това, ако числото е буквално, би означавало, че от Дановото племе никой няма да се спаси. Тук отново има символика –

Дан изпадна в идолопоклонство и вестта е, че идолопоклонниците няма да са всред 144 000.

3. Ако е буквално – буквално е и изискването за девствеността:

Откровение 14 : 4 – „Те са ония, които не са се осквернили с жени, защото са девственици; те са които следват Агнето, където и да отиде; те са били изкупени измежду човеците за първи плодове на Бога и на Агнето.“ – Това противоречи на библейското становище за женитбата – тя е благословена от Бога. Ергените и момите не са привилегирани пред Него.

4. Ако е буквално – това е открито противоречие на тълкуването на църквата като жена. „...не са се осквернили с жени...“ означава, че не са се осквернили с фалшивите учения, проповядвани от отпадналите църкви.

5. Понятието „Израил“ не е географски термин, а има духовен смисъл:

Римляни 2 : 28, 29 – „Защото не е юдеин оня, външно такъв, нито е обрязване онова, което е вънкашно в плътта; но юдеин е тоя, който е такъв вътрешно; и обрязване е това, което е на сърцето, в дух, а не в буквата; чиято похвала не е от човеците, а от Бога.“

Следователно във времето преди Второто пришествие понятието „Израил“ включва световната християнска църква.

6. В общия контекст на Библията числото 12 е символично число на Божието царство.

а/ Древния Израил – 12 племена – **Откровение 7 : 4 – 8**

б/ Христос – 12 апостоли

в/ Новия Ерусалим – 12 порти – **Откровение 21 : 12**

Числото 12 е споменато в **Откровение 8** пъти:

Откровение 12 : 1 / 21 : 12 – 16 / 21 : 21 / 22 : 2

$12 \times 12 \times 1000 = 144\,000$ – процес на развитие, при който от малкото се получава много. Възможно е тук да съществува паралел между ранния и късния дъжд.

Ясно е, че главната цел на числото 144 000 не е да уточни броя на запечатаните, а да покаже разпределението на запечатаните всред народите на духовния Израил – хора от цял свят и всички народи.

II. ХАРАКТЕРИСТИКИ НА 144 000

1. Откровение 7 : 13, 14 – „Тогавата един от старците проговори, като ми каза: Тия, облечени в бели дрехи, кои са и от къде са дошли? И рекох му: Господине мой, ти знаеш. А той ми каза: Това са ония, които идат от голямата скръб; и са опрали дрехите си, и са ги избелили в кръвта на Агнето.“ – идват от голямата скръб.

Данаил 12 : 1 – „И в онова време великият княз Михаил, който се застъпва за твоите люде, ще се подигне; и ще настане време на страдание каквото никога не е бивало откак народ съществува до онова време; и в онова време твоите люде ще се отърват – всеки, който се намери записан в книгата.“

Това е група, която минава през ранното време на скръб, язвите и голямата скръб.

2. Откровение 7 : 14 – „И рекох му: Господине мой, ти знаеш. А той ми каза: Това са ония, които идат от голямата скръб; и са опрали дрехите си, и са ги избелили в кръвта на Агнето.“ – „опрали дрехите си и избелили в кръвта на Агнето.“ Исая 64 : 6 „Защото всички станахме като човек нечист, и всичката ни правда е като омърсена дреха; Ние всички вехнем като лист, и нашите беззакония ни завличат като вятъра.“

3. Откровение 14 : 1 – „И видях, и ето, Агнето стоеше на хълма Сион, и с Него сто и четиридесет и четири хиляди, които носеха

Неговото име и името на Неговия Отец, написано на челата им.“

В 7 гл. се казва, че те бяха белязани с печата Божий на челата. Следователно Бог счита името Си за свой печат. Съботната заповед съдържа името, титлата и територията на Бога. В Ранното време на скръб, когато целият свят въстава срещу 4-тата заповед, изпълнението ѝ се превръща в условие за получаване на Божия печат.

4. Откровение 14 : 2, 3 – „И пееха като-че-ли нова песен пред престола и пред четирите живи същества и старците; и никой не можеше да научи песента освен сто и четиридесет и четири хиляди, които са били изкупени от земята.“ Те пееха нова песен, която никой друг не може да научи. В Откровение 15 : 3 тя е наречена „песента на Мойсея и на Агнето“. Мойсей възпя своята опитност във Второзаконие 32 гл. Такава е песента и на 144 000. Никой не може да участва в нея освен тях, защото никой друг смъртен не ще да е устоял на такива изпитания като тях. Това е песента на тяхната опитност.

5. Откровение 14 : 4а – „Те са ония, които не са се осквернили с жени, защото са девственици...“

Жената в Писанието е символ на църквата /Откровение 12 гл/. Добродетелна жена символизира истинската църква, а порочната – отпадналата църква. Затова едно особено качество на тази група е, че те не са опетнени от отпадналата църква.

Не трябва да мислим, че те никога не са имали връзка с тези църкви, понеже осквернението се отнася само за едно определено време. Откровение 18 : 4 съдържа един зов към всички хора – който е във Вавилон, да излезе оттам, за да не участва в греховете му. Тези, които послушат призива, разкъсват връзката и не се оскверняват повече. Така е със 144 000 – макар някои от тях да са били членове на отпаднали църкви, щом скъсат връзката с тях, ще бъдат чисти.

144 000 са онези, които не са се поклонили на звяра и на неговия образ и не са приели белега му. Те не са приели да са в коалиция с падналите църкви.

6. Откровение 14 : 4б – „...те са които следват Агнето, където и да отива...“ Това се отнася за тяхното изкупено състояние – като придружители на Христос в небесното царство – **Откровение 7 : 17 – „Защото Агнето, Кое е пред средата на престола, ще им бъде пастир и ще ги заведе при извори с текущи води; и Бог ще обърше всяка сълза от очите им.“**

Изразът „те са, които следват Агнето, където и да отива..“ може да се отнася и за съвършения им характер, доверието им в Бога и следването на принципите Му докато са били тук, на земята.

7. Откровение 14 : 4в – „...те са били изкупени измежду хората за първи плодове на Бога и Агнето.“ Това е образ от старозаветен обичай. Когато са прибирали плодовете, първите и най-хубавите са давали в дар на Бога, като специален знак на благодарност за изобилието. Забележете, че са част от една по-голяма жетва.

8. Откровение 14 : 5а – „И в устата им не се намери лъжа...“

Тези думи се отнасят не само до спазване на 9-тата Божя заповед, но и до това, че 144 000 не проповядват фалшиво учение.

„Една от характерните черти в облика на онези 144 000 души е това, че в устата им не се намери лъжа. Господ е казал: „Блажен оня човек...в чийто дух няма измама.“ Псалом 32:2/ Те изповядват, че са Божии чада. Казано е, че следват Агнето в небето, преди това ще са Го следвали на земята, проявявайки доверие, любов и доброволно послушание. Те са Го следвали не с раздражение и капризи, а с увереност и вярност, така, както стадото следва овчаря...“ „Избрани вести“, т. 3

9. Откровение 14 : 5 б – „...те са непорочни.“

Откровение 21 : 27 – „И в него никак няма да влезе нищо нечисто, нито оня, който върши мерзост и който лъже, а само записаните в Книгата на живота на Агнето.“ Техните характери са съвършени.

Елена Вайт обобщава:

„На кристалното море пред престола – стъкленото море, което блести от Божията слава, сякаш е размесено с огън – е събрано множеството на онези, „победили звяра и образа му и числото на името му“. Заедно с Агнето на планината Сион стоят 144 000 изкупени измежду хората, „държейки Божии арфи“ в ръце. Там се чува като шум от много води и като тътен на голяма гръмотевица „глас на свирачи, които свиреха с арфите си“. И пеят „нова песен“ пред престола – песен, която никой не може да научи освен 144 000. Тя е песента на Мойсей и Агнето /Откровение 15:2, 3/ химн на освобождение... Никой освен 144 000 не може да научи песента, защото е израз на духовният им опит, който никоя друга група не притежава. „Те са, които следват Агнето, където и да отива“. Понеже са взети на небето измежду живите на земята, смятани са за „първи плодове на Бога и на Агнето“. /Откровение 14:1-5/. „Това са ония, които идат от голямата скръб“. Те са, преживели времето на скръбта – време, каквото никога не е имало, откакто съществува народ на земята. Издържали са агонията по времето на Якововата скръб, устояли са без защита при последното изливане на Божиите наказания. Но са били избавени, защото „са опрали дрехите си и са ги избелили в кръвта на Агнето“. И в устата им не се намери лъжа, те са непорочни“ пред Бога. Затова са пред престола Му и служат денем и нощем в Неговия храм, и седящия на престола ще разпростре скинията Си върху тях.“ Видели са земята опустошена от пламъци и бедствия, видели са как на слънцето бе дадена сила да измъчва хората със силен пек и сами са понасяли страдания, глад, жажда. Но „няма да огладнеят вече, нито ще ожаднеят вече, нито ще ги удари слънцето, нито някой пек, защото Агнето, което е пред средата на престола, ще им бъде пастир и ще ги заведе при извори на текущи води и Бог ще обърше всяка сълза от очите им“ Откровение 7 : 14 – 17 – „Това са ония, които идат от голямата скръб и са опрали дрехите си и са ги избелили в кръвта на Агнето. Затова са пред престола на Бога и Му служат денем и нощем в Неговия храм и седящия на престола ще разпростре скинията Си върху тях. Няма да огладнеят вече, нито да ожаднеят вече, нито да ги удари слънцето, нито някой пек, защото Агнето, Кое е пред средата на престола

ще им бъде пастир и ще ги заведе при извори с текущи води; и Бог ще обърше всяка сълза от очите им. “ „Великата борба“

144 000 са последната генерация християни, които ще минат през времето на скръбта и няма да вкусят смърт.

III. ДЕЙНОСТТА НА 144 000

Вече казахме, че в едно усилено време, в което образът на звяра налага своя белег, 144 000 открито се противопоставят чрез Тройната ангелска вест, която изобличава и предупреждава за неправилното поклонение. Освен това те стават и проводници за спасение на милиони други хора:

Откровение 7 : 9 – „След това видях, и ето голямо множество, което никой не можеше да изброи, от всеки народ, и от всичките племена, люде и езици, стоящи пред престола и пред Агнето, облечени в бели дрехи, с палмови клони в ръцете си.“ Това е едно множество, което никой не може да изброи.

Ст. 9 е много спорен стих. Някои смятат, че „голямото множество, което никой не може да изброи“ са самите 144 000. Други правят разлика между двете групи, защото когато пророкът говори за 144 000 в Откровение 7 : 4 казва:

„И чух числото на подпечатаните..“; а когато говори за голямото множество използва глагола „видях“.

За да разберем по-добре какво е искал да каже пророкът, трябва да подчертаем, че книгата **Откровение** е дълбоко повлияна от книгата на Стария Завет – **Езекиил**. Частта от **Откровение 7** гл. има препратка към **Езекиил 47** и началото на **48** гл. Йоан е взаимодействал от тези глави. Там също се говори за две групи – евреите и чужденци, които се присъединяват към тях и също се изброяват 12-те израилевы племена. Идеята е, че ако Израилевият народ представляваше една истинска светлина за Бога, много хора от другите народи щяха да станат прозелити и да се присъединят към Божия народ в общо поклонение с тях.

Затова можем да кажем, че в резултат на работата, посвещението и свидетелстването на 144 000 по време на Ранното време на скръб към тях се присъединява едно огромно множество от хора, за да бъдат и те Запечатани и заедно да минат през времето на Якововата скръб. Те са резултат от Високия вик, който е разнесен от 144 000.

„Поради високото духовно положение, което са достигнали, множество не от тяхната вяра, виждайки, че Господ е с народа Си, ще се присъедини към тях в служба на Спасителя.“ „Христос наша правда“

Най – вероятно Късният дъжд ще се излее първо над 144 000, защото те първи са се приготвили за това през благодатното време. После Светия Дух ще се излее и над онези, които са се присъединили към Божия народ в резултат от тяхното проповядване на Високия вик.

Синтез:

Числото 144 000 не е буквално, а символично. То представя разпределението на запечатаните сред народите – хора от всички народи на света.

144 000 са преминали през голямата скръб, опрали и избелили дрехите си, носят Божието име на челата си, не са се осквернили с църквите от Вавилон, следват Агнето, където и да отива, в устата им не се намира лъжа и са непорочни.

Това са хора, които безстрашно ще свидетелстват за Божията истина в едно напрегнато време на гонения и в резултат на тяхната работа едно огромно множество ще се присъедини към истинската църква.

„Най-близо до престола са онези, които някога прилежно са провеждали делата на Сатана, но като изтръгнати главни от огън, са последвали своя Спасител с дълбоко, горещо посвещение. До тях са развилите свършени християнски характери сред лъжа и неверие, тези, които са почитали Божия закон, когато целият християнски свят го е обявявал за невалиден и милионите от всички векове, убити и мъчени заради вярата си. Непосредствено зад

тях е „голямо множество, което никой не може да изброи, от всеки народ и от всички племена, люде и езици, стоящи пред престола на Агнето, облечени в бели дрехи, с палмови клонки в ръцете си“ /Откровение 7:9/. Борбата им е свършена, победата – спечелена. Извоювали са надбягването и са получили наградата. Палмовата клонка е в ръката им и е символ на тяхната победа, бялата дреха – знак на непорочната Христова правда, станала сега тяхна.“ „Великата борба“

Всеки един от нас може да бъде участник в тази група на 144 000 и това е една от най-големите привилегии, с които Бог дарява хората от последното поколение. Ти копнееш ли, готов ли си за това?

Глава 8

КЪСНИЯТ ДЪЖД И ВИСОКИЯТ ВИК

Божие дело за приключване на Спасителния план на тази земя ще завърши с едно мощно проповядване и разгласяване на пълната истина до всеки народ и човек. Гонението срещу Божия народ ще доведе до едно голямо Пресяване, при което ще се отдели пливата от житото.

Тези, които не са пресети, защото имат плодовете на Светия Дух в живота си, ще преживеят едно грандиозно събитие, наречено Късен дъжд. На тези хора ще бъде дадена една особена сила отгоре.

I. ИЗЛИВАНЕТО НА СВЕТИЯ ДУХ

1. Ранният и късният дъжд в Библията.

В Свещеното Писание намираме, че Бог си е послужил с много символи, за да ни представи различните функции на Светия Дух. Той е представен като огън, гълъб, роса, масло, елей... Но един от най-често употребяваните символи е дъждът. Използван е, за да ни покаже пълнотата на присъствието на Светия Дух, както и чудесното освежение и растене, които следват от Неговото изливане.

Псалм 72 : 7 – „...ще слеза като дъжд...“

Второзаконие 11 : 13, 14 – „...Ако слушате прилежно заповедите Ми, ще дам дъжд – ранен и дъжд – на времето му.“

2. Сезоните в Палестина.

Докато тук, в умерения пояс, има 4 годишни времена, в Палестина климатът е твърде различен. Особено в Йорданската долина – там са познати само 2 годишни времена:

а/ Дъждовен сезон – съвпада по време приблизително с нашите есен и зима – т.е. от ноември до март.

б/ Горещ сезон – съвпада с нашите пролет и лято.

3. Периодът на дъждовете.

Въпреки, че се говори за две годишни времена, периодът на дъждовете се разпада фактически на три:

а/ Време на ранния дъжд, който започва от средата на октомври до началото на декември и благоприятства за оран и сеитба – **Второзаконие 11 : 14.**

б/ Хладните, силни дъждове – зимните дъждове – **Битие 7 : 12.** Те напояват земната повърхност, напълват цистерните и водоемите и запасяват изворите. Започват от декември и продължават до февруари.

в/ Късните дъждове – падат през февруари, март и април. Те са преди жътва и дават на късните посеви нужната влага, за да могат да издържат на сухата горещина на ранното лято. **БЕЗ ТИЯ ДЪЖДОВЕ РЕКОЛТАТА Е ИЗГУБЕНА.** Изобилни ранни и късни дъждове са необходимо условие за добра реколта –

/Еремия 5 : 24, Осия 6 : 3, Второзаконие 11 : 14./

Въобще ДЪЖДЪТ е от голямо значение за Палестинския жител. Закъснеят ли дъждовете, той е загрижен и ги очаква с нетърпение – **Йов 29 : 23** – „...очаквах като за дъжд и устата им зееха като за пролетен дъжд“

За разлика от много други страни, Палестина е изключително зависима от дъждовете. Там не се е прибягвало до напояване както в Египет, почвата не е черноземна, а камениста. Ако не падне дъжд своевременно и в достатъчно количество или сух вятър задуха по нивите и лозята, гладът бил неизбежен и това се считало за Божие наказание.

Така чрез тази климатична особеност е могла естествено да се развие и утвърди идеята у народа за неговата зависимост от

Бога. Изобилен ранен и късен дъжд се приемали като Божие благоволение.

Така ще бъде и със световната нива. Тя ще бъде напоена два пъти богато и изобилно от Божия Дух – **Йоил 2 : 23** – „**Радвайте се ние, сионовци чада, и веселете се в Господа вашия Бог, защото ви се даде есенен дъжд със справедлива мярка и ви наваля дъжд – есенен и пролетен**“

II. РАННИЯТ ДЪЖД – МОЩНОТО НАЧАЛО НА ЕВАНГЕЛИЕТО

1. Петдесетница беше изпълнение на Исусовото обещание.

Той беше казал на учениците Си да отидат в Ерусалим и да чакат да се облекат със сила отгоре. И тази сила дойде – **Деян. 2 : 1 – 4** – „И когато настана денят на Петдесетница, те всички бяха на едно място. И внезапно стана шум от небето като фученето на силен вятър и изпълни цялата къща, където седяха. И явиха им се езици като огнени, които се разделиха и седна по един на всеки от тях. И те всички се изпълниха със Светия Дух и почнаха да говорят чужди езици според както Духът им даваше способност да говорят.“

Ап. Петър поясни, че това е пророкувано от пророк **Йоил – Деян 2 : 16** и изпълнено от Исуса Христа – **32, 33 ст.** – „**Бог възкреси Исус, на което ние станахме свидетели и Той, когато се възвиси до Божията десница и взе от Отца обещания Свети Дух, изле това, което виждате и чувате.**“

„*Когато Христос влезе през небесните порти, Той бе коронясан пред небесните ангели. Щом се извърши това, Светият Дух се изля над учениците. Петдесетница бе съобщение от небето, че изкачането на Исус в небето е извършено. Според обещанието си, Той изпрати Светия Дух на Своите последователи като знак, че Той като свещеник и цар е получил всяка власт на небето и земята.*“ **„Деяния на апостолите“**

2. Подготовка за Петдесетница.

Преди да се възнесе, Христос заповяда на Своите учениците:

Лука 24 : 49 – „Стойте и чакайте“

Какво време на чакане е било това? До тогава те, най-активните, се оказаха недостойни за получаването на Светия Дух. Липсваше им сила, въпреки добрите желания, които имаха. Тази сила бе обещана и им се даде!

Чакането бе време на подготовка. Събрани заедно, единократно, в молитва – Деяния 1 : 14 – „Всички, единократно бяха в постоянна молитва...“

Тогавата се изля Духът – поройният дъжд дойде от небето и почвата на коравите сърца се омекоти. Евангелието тръгна победоносно по света. Най-напред Ерусалим – първо 3000, после – 5000. После околните села. После гонение и пръскане по целия свят и неговото бързо евангелизиране. **ТОВА Е РАНИЯТ ДЪЖД !**

III. КЪСНИЯТ ДЪЖД – ПРИКЛЮЧВАНЕ ДЕЛОТО НА ЕВАНГЕЛИЕТО

1. Цел на късния дъжд – Деяния 2 : 17 – 21

„И в последните дни, казва Господ, ще излея Духа Си на всяка твар; и синовете ви и дъщерите ви ще пророкуват, юношите ви ще виждат видения и старците ви ще сънуват сънища. Още и на слугите Си и на слугините Си ще изливам от Духа си. В ония дни ще пророкуват. И ще покажа чудеса на небето горе и знамения на земята долу – кръв, огън и пара от дим. Слънцето ще се превърне в тъмнина и луната в кръв преди да дойде великият и бележит ден Господен. И всеки, който призове името Господно, ще се спаси.“

Забележете, че това пророчество се отнася до последните дни. Само частично изпълнение имаше по времето на Петдесетница, когато се изля Ранният дъжд над църквата. Късният дъжд, малко преди Второто пришествие, ще бъде в много по големи размери.

„В това време „късният дъжд“ или освежението от присъствието Господне ще дойде, за да даде сила на високия вик на третия ангел и да подготви светиите да устоят във времето, когато ще бъдат излети 7-те язви.“ „Опитности и видения“

1 – Да даде сила на Високия вик.

2 – Да подготви светиите да устоят.

„Делото ще бъде подобно на онова на Петдесетницата, когато бе даден „ранния дъжд“. Изливането на Светия Дух в началото на евангелското дело трябваше да предизвика произрастването на евангелското семе. Така и „късния дъжд“ ще бъде даден в края на времето за узряване на жетвата.“ „Великата борба“

3 – За узряване на жетвата.

2. Условия за да получим късния дъжд – те са формулирани много ясно в книгата на Фернандо Чайи „Подготовка за последната криза“

1/ Да чувстваме нуждата от Духа и да се молим за Неговото присъствие.

„Само ако желаехме, всички бихме се изпълнили с Духа. Където на нуждата от Светия Дух се отдава малко внимание, там се забелязва духовен упадък, мрак и смърт. Където по-маловажни въпроси заемат вниманието, Божествената сила, необходима за растежа и благополучието на църквата и носеща всички благословения във себе си, липсва, макар да е предложена в своята пълнота.“

Тъй като това е средството, чрез което приемаме сила, защо да не жадуваме и гладуваме за дарбата на Светия Дух? Защо не говорим за това, не се молим за това и не проповядваме това? Господ много повече желае да даде Светия Дух на ония, които Му служат, отколкото родителите са готови да дадат добри дарби на децата си / Лука 11 : 13 /. За ежедневно крещение с Духа, всеки работник трябва да поднася молбата си пред Бога.“ „Деяния на апостолите“

Да се изпълним със Светия Дух не е събитие, което става еднократно и само при Късния дъжд. Това е една опитност, която се изработва ден след ден в нашите отношения с Бога и в работата ни за Него.

2/ Да преживеем ранния и късния дъжд първо в личния си живот.

„Ако не поставим себе си в такова положение, че да приемем както ранния, така и късния дъжд, ние ще загубим душите си и отговорността ще лежи на нашата врата...“ „Свидетелства към проповедниците“

„Ние можем да бъдем сигурни, че когато Светият Дух се излее онези, които не са приели и оценили ранния дъжд, не ще видят, нито ще разберат стойността на късния дъжд.“ „Свидетелства към проповедниците“

Ранен и Късен дъжд в личния живот и Ранен и Късен дъжд в живота на църквата са две различни неща. В личния живот Ранният дъжд води до духовно обръщане. Късният дъжд помага за изработването на Христов подобен характер.

За да получим Късния дъжд за църквата, трябва да получим Ранния и Късния дъжд в живота си – работата върху характера.

За жалост много хора чакат Късния дъжд, за да приемат в пълнота Светия Дух в живота си. Те ще останат излъгани!

„На мнозина в значителна степен не се е отдало да получат ранния дъжд / Светия Дух/. Те не са използвали всички преимущества, които Бог им е предоставил. Тези хора разчитат, че недостатъците им ще бъдат запълнени от Късния дъжд. Те имат намерение да отворят сърцата си, за да получат благодатта, когато тя бъде щедро излята. Те извършват ужасна грешка.“ „Свидетелства към проповедниците“

3/ Да бъдем доброволно и с готовност употребени и ръководени от Светия Дух.

„Духът работи в човешкото сърце според неговото желание и съгласие и всагда в него едно ново естество.“ „Притчи Христови“

„Ако ежедневно не напредваме в упражняването на активните християнски добродетели, няма да разберем изливването на Късния дъжд. Той може да пада върху сърцата на ония, които са около нас, но ние няма да го различим.“ „Свидетелства към проповедниците“

„...Има мнозина, които вярват и изповядват Божиите обещания, те говорят за Христос и за Светия Дух и все пак изглежда, че нямат никаква полза. Те не предават душата си да бъде ръководена и контролирана от Божествените средства. Ние не можем да използваме Светия Дух, Той използва нас!“ „Животът на Исус“

4/ Да се премахнат разделенията и недоразуменията – Деяния 1 : 14 – „всички ... единодушно ... в постоянно моление..“

За жалост, често църквата страда от вътрешни борби. Длъжни сме да ги преодолеем заради Късния дъжд и спасението на хиляди хора, загиващи в греха.

„Нека християните отстранят всички раздори и да се предадат на Бога заради спасението на загиващите. Нека да просят с вяра обещаното благословение /Късния дъжд/, и то ще бъде дадено.“ „Свидетелства към църквата“, т. 8

Това освен единодушие е и едно истинско поклонение. Дълбоко съм убеден, че Светия Дух ще се излее само тогава, когато разберем истинската стойност на поклонението – поклонението, което извършваме заедно с всички от деноминацията, също и семейното и лично поклонение.

5/ Да се предаде личното „аз“.

„Никой човек не може да опразни себе си от личното аз. Ние можем само да се съгласим Христос да извърши това дело“ „Притчи Христови“

„Няма нищо така оскърбително за Бога или така опасно за човешката душа, както гордостта и себедовлството. От всички грехове това е най-безнадеждният и най-неизлечимият. Няма граница за ползността на ония, които поставят настрана личното аз, отваряйки място за Светия дух в сърцата си.“ „Християнска служба“

3. Резултати от Късния дъжд:

„Аз чух онези, които бяха облечени във всеоръжието да проповядват истината с голяма сила. И тя имаше ефект. Мнозина бя-

ха привързани; някои съпруги – от съпрузите си, някои деца – от родителите си. Искрените, на които се е пречило да чуят истината, сега жадно я приемаха. Всякакъв страх от техните роднини бе изчезнал и само истината за тях бе най-ценното нещо. Те бяха гладували и жадували за истината, тя им бе скъпа и по-ценна от живота. Запитах, кое е причинило тази голяма промяна. Един ангел отговори: „Това е късният дъжд, освежението от присъствието Господне, високия вик на третия ангел.“ „Опитности и видения“

„Когато бъде дадено последното предупреждение, то ще привлече вниманието на онези водачи /хора, които ръководят съдбините на нациите/, чрез които Господ работи сега и някои от тях ще Го приемат и ще застанат с Божия народ във времето на скръбта.“ „Великата борба“

IV. ВИСОКИЯТ ВИК

Определение: Високият вик е изливането на Късния дъжд над третата ангелска вест, която ще приключи делото. Той е описан в **Откровение 18 : 1 – 5**

„След това видях друг ангел, който слизаше от небето, имайки голяма власт и земята се просветли от неговата слава. Той извика със силен глас, казвайки: Падна, падна великият Вавилон и стана жилище на бесовете, свърталище на всякакъв нечист дух и свърталище на всякаква нечиста и омразна птица, защото всички народи пиха от виното на нейното разпалено блудстване и земните царе блудстваха с нея, земните търговци се обогатиха от безмерния ѝ разкош. И чух друг глас от небето, който казваше: Излезте от нея, люде Мои, за да не участвате в греховете ѝ и да не споделяте язвите ѝ, защото греховете ѝ стигнаха дори до небето и Бог си спомни нейните неправди.“

Тройната ангелска вест от Откровение 14 гл., която е последната предупредителна вест на Бога до този свят, при изливането на Светия Дух ще прерасне в един Висок вик, който ще бъде чул по целия свят.

Третата ангелска вест на предупреждение към света ще се проповядва с особена сила. Вече се е оформил тройния съюз на образа

на звяра и насилствено се налага белега на звяра – неделята. Ще е нужна голяма смелост, за да може да се изобличи Вавилон. Тогава третата ангелска вест ще има особена сила и ще обръща милиони хора. Това е Високият вик.

„Великото дело на Евангелието ще завърши с не по-малка сила от онази, която го отличаваше в началото. Пророчествата, които се изпълниха при изливането на ранния дъжд, пак ще се изпълнят при късния дъжд. Божиите служители ще бързат натамнасам с просветени и сияещи от свята ревност лица, за да разнесат вестта от небето. Хиляди гласове ще разпространяват предупреждението по цялата земя. Чудеса ще се вършат, болни ще бъдат излекувани и ще следват знамения и чудеса.“

Вестта ще се разпространи не толкова чрез даване на доказателства, колкото чрез дълбокото убеждение на Светия Дух. Искрените Божи чада разкъсват връзките, които са ги държали досега. Семейни отношения, църковни задължения сега са немоцни да ги задържат. Истината е по-ценна от всичко друго. И тогава едно голямо число ще застанат на страната на Господа.“ „Великата борба“

„Една непреодолима сила движеше искрените, докато откровенията на Божията сила обуздаваше техните невярващи роднини и приятели, така че те не смееха, нито имаха сила да задържат ония, които приемаха за себе си действието на Божия Дух. Големи чудеса се вършеха, болни се излекуваха, между вярващите ставаха знамения и чудеса. Бог беше в делото Си и всеки искрен следваше убежденията на съвестта си, като се присъединяваше към онези, които пазеха заповедите Божи. Те проповядваха с мощ третата ангелска вест. Аз видях, че тя завърши със сила и мощ, далеч надминаващи среднощния вик.“ „Опитности и видения“

„Светият Дух ще въздигне сред обикновените мъже и жени хора, за да завършат делото Му, както в миналото призова рибари за ученици. Скоро ще се наблюдава пробуждане, което ще удиви мнозина. Тези, които не осъзнават необходимостта от това, което трябва да бъде извършено, ще бъдат подминати, а небесните вестители ще работят с така наречените семпли хора, подготвяйки ги да разнесат вестта на много места.“ „Събития на последните дни“

За хората в онова време ще важи Божието обещание:

Захария 4 : 6 – „Не чрез сила, нито чрез мощ, но чрез Духа Ми, казва Господ на Силите.“

„Мярката на Светия Дух, който ще получим, ще бъде пропорционална на копнежа и вярата, които сме проявили, и начина, по който ще използваме дадените ни светлина и знание.“ „Ревю енд Хералд“, 5. V. 1896 г.

Грешката, която можем да допуснем е да чакаме да поправим недостатъците си при изливането на Късния дъжд. Тогава ще се окаже, че е твърде късно. Късният дъжд се дава само на пригответе се за него, за да могат да изнесат Високия вик пред света.

Синтез:

Предстои грандиозен завършек на Божието дело чрез изливането на късния дъжд. Ще участваме ли в него?

Само тези, които сега работят върху себе си и приемат Късния дъжд в личния си живот, ще го приемат и при изливането му върху църквата. Те ще станат Божии вестители и носители на Високия вик в един свят, който ще има фалшиво поклонение.

„Изливането на Светия Дух в дните на апостолите беше „ранния дъжд“ и славни бяха неговите резултати. Но „късния дъжд“ ще бъде още по-изобилен.“ „Притчи Христови“

Глава 9

КРАЯТ НА БЛАГОДАТНОТО ВРЕМЕ

Гонението, насочено срещу Божия народ, ще доведе до РАНОТО ВРЕМЕ НА СКРЪБ. През това време ще протекат няколко почти паралелни събития. Това са ПРЕСЯВАНЕТО и ЗАПЕЧАТ-ВАНЕТО. Тези, които са запечатани, получават КЪСНИЯ ДЪЖД и чрез тях ще се разнесе ВИСОКИЯТ ВИК на третата ангелска вест.

Докато тези събития протичат на земята, горе в небето все още се води ИЗСЛЕДОВАТЕЛНИЯТ СЪД. Все още има надежда за всеки, който се покае и изповяда греховете си, защото Исус е още Ходатай в Небесното светилище.

Времето, в което Исус е Ходатай, се нарича БЛАГОДАТНО. С приключването на ходатайствената служба идва и Краят на благодатното време.

Сега в света има три категории хора – които са приели Христос, които са Го отхвърлили и тези, които още не са направили своя избор. Когато благодатното време приключи, ще има само две категории – праведни и неправедни.

I. ИЗТИЧАНЕТО НА БЛАГОДАТНОТО ВРЕМЕ

1. Кога ще приключи благодатното време?

а/ Никой не знае кога ще приключи.

„Бог не ни е открил времето, когато тази вест ще приключи, или кога ще настъпи края на благодатното време. Разкритите неща ще приемем за себе си и за децата си, но нека не се опитваме да разберем онова, което е запазено в тайна от Всемогъщия...

Получавам писма, в които ме питат дали имам специална светлина за края на благодатното време. Отговарям, че имам само тази вест: сега е времето да работим, докато все още е ден, защото настъпва нощ, когато никой няма да работи.“ **„Избрани вести“**, т. 1

б/ Благодатното време ще приключи след издаването на Неделния закон.

„Бог ми показа ясно, че образът на звяра ще бъде оформен преди приключването на благодатното време, като това ще бъде големият изпит /Неделният закон/ за Божия народ, чрез който ще се определи вечната им съдба.“ **„Избрани вести“**, т. 2

в/ Края на благодатното време ще настъпи, когато приключи Запечатването.

„Видях бързащи от място на място в небето ангели. Един ангел, който държеше маслилница за писане, се върна от земята и докладва на Исус, че Неговото дело е завършено и светиите са преброени и запечатани. Тогава видях Исус, Който служеше пред ковчега, в който бяха Десетте Божии заповеди, да захвърля кандилницата. Той вдигна ръцете Си и каза с висок глас: „Свърши се!“ **„Опитности и видения“**

Исус заявява тържествено – **Откровение 22 : 11** – „Който върши неправда, нека върши и занаяпред неправда; и който е нечист, нека бъде и за напред нечист; и праведният нека върши и занаяпред правда; и сетият нека бъде и за напред свет.“

г/ Края на благодатното време приключва с преустановяване на ходатайствената служба на Христос – **„Свърши се!“**

2. Как ще приключи благодатното време?

а/ Неочаквано.

„Когато Исус преустанови застъпническата Си служба за човечеството, съдбите на всички ще са решени завинаги... Благодат-

ното време приключва. Христовата ходатайствена служба се прекратява. Това време в края идва неочаквано над нас и тези, които са пренебрегнали очистването на душите си с послушание на истината, са намерени заспали.“ **„Свидетелства“**, т. 2

б/ Внезапно, като ношен крадец.

„Когато изследователният съд приключи, съдбата на всички ще бъде решена или за живот или за смърт. Благодатното време ще приключи малко преди появата на Исус в небесните облаци...

След влизането на Ной в ковчега Бог го затвори вътре. И невярващите останаха вън. Седем дни хората не знаеха, че съдбата им е решена и продължаваха безгрижния си, посветен на удоволствия живот, с подигравки към предупрежденията за предстоящото наказание. „...Така – казва Спасителят – ще бъде и пришествието на Човешкия Син.“ **Матей 24:39**. Тихо и незабелязано, като нощен крадец, ще дойде решителният час, който ще определи съдбата на всеки. Това е окончателното оттегляне на милостивата покана към грешните...

Когато бизнесменът е зает с печалбата, когато любителът на удоволствия им се отдава, когато дъщерята на модата се занимава с украсата си, в същият час Съдията на цялата земя може да произнесе присъдата: **„Претеглен си на везните и си бил намерен недостатъчен.“** **„Великата борба“**

Откровение 16 : 15 – „Ето, ида като крадец. Блажен оня, който бди и пази дрехите си, за да не ходи гол, та да не гледат срамътата му.“

На пръв поглед прави впечатление, че този стих сякаш не е сложен на място в контекста на шестата язва. Но това не е така. Той говори за изтеклото благодатното време и за необходимата за това подготовка.

3. Сатана ще бъде твърде усърден преди края на благодатното време.

„Кризата постепенно се пролъква към нас. Слънцето на небето си грее, минавайки своя обичаен път. И небесата все още разказват славата Божия. Хората все още ядат, пият, садят, градят, женят се и се олъжват. Търговците все още купуват и прода-

ват. Хората се блъскат един друг, борейки се за най-високото място. Любителите на удоволствия все още се тълпят в кината и театрите. Преобладава най-голямото възбуждане и все пак приближава часът, когато благодатното време ще се свърши. Всеки случай ще бъде решен за вечността. Сатана вижда, че времето му е кратко. Той е пуснал в действие всичките си средства, за да могат да бъдат малени хората, да бъдат излъгани, заети и ангажирани за деня, когато благодатното време ще свърши и вратата ще бъде затворена завинаги. „Животът на Исус“

Това дяволът няма да прави само със света. Той ще приложи специални старания за избраните, за да ги затрупа с грижа след грижа, работа след работа, товар след товар, неприятност след неприятност от най-различно естество, за да ни завари онзи ден неподготвени.

II. СВЕТЪТ И КРАЯ НА БЛАГОДАТНОТО ВРЕМЕ

1. Хората ще продължават да кроят планове.

„Праведните и неправедните ще продължават да живеят на земята като земни същества. Хората ще съставят планове и ще градят, ще ядат и ще пият, без да осъзнават, че в небесното светилице последното невъзвратимо решение е било взето... Когато невъзвратимото решение е взето и съдбата на света е определена завинаги, земните жители няма да разберат това. Религиозните служби ще продължат да бъдат извършвани от хора, от които Светия Дух се е отдръпнал напълно и демоничната ревност, с която князът на злото ще ги вдъхновява при довеждането докрай на неговите злостни планове, ще бъде представена външно като ревност за Бога.“ „Великата борба“

2. Неверието и забранените удоволствия ще се увеличат.

„Скептицизмът и т. нар. наука подкопават до голяма степен вярата на християнския свят в Библията. Лъжи и басни се приемат радостно, следвайки пътя на задоволяване на страстите, и не са обявени за опасни, защото нямат за цел да запазят Бога в своето познание. „Утре ще бъде като днес, дори с още по-голямо

изобилие.“ Но сред неверието им и безбожните им удоволствия се чува викът на архангела и звукът на Божията тръба... „Събития на последните дни“

„Когато неискреңите от Божия народ се присъединят към света, живеейки както живее и той и участвайки заедно с него в забранените удоволствия; когато луксът в света се прехвърли и в църквата; когато звънят сватбените звънци и всички гледат напред във времето, очаквайки земно благополучие, тогава внезапно, като светкавица от небето ще дойде краят на светлите им мечти и измамни надежди.“ „Великата борба“

3. Хората изцяло ще бъдат обладани от бизнеса.

„Когато Лот предупреди членовете на своето семейство за унищожаването на Содом, те не обърнаха внимание на думите му, но гледаха на него като на човек, който не е с ума си. Разрушаването на Содом, което дойде, ги намери неподготвени! Така ще бъде и при Христовото идване: земеделци, търговци, съдии и занаятчици ще бъдат обладани изцяло от бизнеса си и върху тях Господният ден ще дойде като прилика.“ „Ревю енд Хералд“, 10. III. 1904

4. Религиозните водачи ще бъдат изпълнени с оптимизъм.

„Когато философските учения допринесат за потълкването на страха от Божиите съдби, когато религиозните водачи сочат напред в дългите години на мир и благоденствие и светът е концентрирал вниманието си в своите дела и удоволствия, занимавайки се със садене и градене, пируване и женене, отхвърляйки Божиите предупреждения и присмивайки се на Неговите вестители, тогава той ще бъде сполетян от внезапно разрушение, което няма да бъде избегнато.“ „Патриарси и пророци“

III. ПРИКЛЮЧВАНЕ НА БЛАГОДАТНОТО ВРЕМЕ

1. Четирите ангела отпушват ветровете – Откровение 7 : 1 – 3

„След това видях четири ангела, стоящи на четирите ъгъла на земята и държащи четирите земни ветрове, за да не духа ни-

какъв вятър по земята, нито по морето, нито по някое дърво. И видях друг ангел да се издига от изток, у когото беше печата на живия Бог и той извика с висок глас към четирите ангела, на които бе дадено да повредят земята и морето и каза: Не повреждайте земята, нито морето, нито дърветата, преди да ударим печат върху челата на слугите на нашия Бог.“

„Аз видях, че четирите ангела ще задържат ветровете, докато Исусовото дело в Светилището бъде завършено и тогава ще се излеят седемте последни язви.“ „Опитности и видения“

„Йоан вижда, че природните елементи, бури, земетресения, както и политическите борби, биват задържани от четирите ангела. Тези ветрове са под контрол докато Бог заповяда да бъдат пуснати.“ „Свидетелства към проповедниците“

„Гласът на най-висшия ангел е, който има власт да заповяда на четирите ангела да задържат ветровете. Той ще обуздава силите на мрака, докато предупреждението бъде дадено на целия свят и всички, които му обърнат внимание ще се приготвят за последната битка.“ „Съкровища на свидетелствата“, т. 2

Края на благодатното време няма да бъде Божие решение, а Неговият отговор на решението на цялото човечество. Христос няма да напусне своята ходатайствена служба, докато и последният човек не направи своя окончателен избор и не се определи на страната на коя сила да бъде.

2. Сатана след края на благодатното време.

„Йоан чу във видение един силен глас от небето, който казваше – „Горко на вас земя и море, защото дявола слезе у вас много разярен, понеже знае, че му остава малко време“ / Откровение 12:12 / . Ужасни са сцените, които предизвикват този възклик на небесният глас. Гневът на Сатана се увеличава, колкото по-кратко остава времето му и неговото дело на измама и разрушение достига връхната си точка по времето на скръбта!“ „Великата борба“

„Когато Исус излезе от Светая Светих, аз чух звъненето на звънчетата на Неговата дреха. И когато Той излезе от там, тъмен

облак покри жителите на земята. Нямаше вече ходатай между Бога и виновния човек. Докато Исус стоеше между Бога и грешните човеци, върху хората се намираше една обуздаваща сила. Но когато Той напусна мястото между Бога и човека, тази сила бе оттеглена и Сатана напълно завладя непокаяните.“ „Опитности и видения“

„Сатана подразбира, че благодатното време е приключило. Той ще подбужда злите хора и те ще обкръжат Божия народ, за да го унищожат. Но той не знае, че срещу имената им в небесните книги е вече написано – „опростен“. „Ревю енд Хералд“, 19. XI. 1903

„Както Сатана повлия на Исав да се опълчи срещу Яков, така ще подбуди и злите хора да унищожат Божият народ във времето на трудностите... Той вижда, че светите ангели ги пазят, и подразбира, че греховете им са били опростени, но не знае със сигурност дали техните съдби са решени в небесното светилище.“ „Великата борба“

3. Княз Михаил се надига – Данаил 12 : 1

„И в онова време великият княз Михаил, който се застъпва за твоите люде, ще се подигне...“

„Тогава видях Исус да съблича свещеническата си одежда и да облича царско облекло. Той напусна небето, заобиколен от небесните ангели. Язвите падаха върху жителите на земята. Някои клеветиха Бог и Го проклеваха, други прибягваха при Божият народ, за да се поучат как да избягнат Божиите съдби. Но светите нямаха нищо за тях. Последната сълза за грешника бе пролята, последната ходатайствена молитва бе изговорена, сладкият благодатен глас не канеше вече никого да дойде за спасение. Когато цялото небе се интересуваше заедно със светите за тяхното спасение, те нехаеха за него. Пред тях бе положен пътят на живота и смъртта. Някои искаха живота, но не бяха положили никакви усилия, за да го придобият. Те не избраха животът, а сега нямаше никаква примирителна кръв, която да отнеме вината. Те чува изговорените със страшна твърдост думи: „МНОГО КЪСНО, МНОГО КЪСНО!“ „Опитности и видения“

Нашата цел трябва да бъде не толкова да приготвим хората за Второто пришествие, колкото да ги подготвим за Края на благодатното време. Мисията ни е да ги предупредим за предстоящата криза и за благодатното време, което имат, за да направят своя правилен избор.

4. Неправедните ще изпитват глад за Божието слово.

„Тези, които сега не разбират, не ценят и не изучават Божието слово, изговорено от Неговите служители в последствие горчиво ще съжаляват. Видях Господ в края на времето със съдби. Страшните язви ще започнат да падат. Тогава онези, които са презирали Божието слово и са го чели повърхностно, ще „се скитат от море до море и ще обикалят от север, дори до изток да търсят словото Господно, но няма да го намерят.“ /Амос 8:12/. По земята ще има глад за слушане на Словото.“ „Събития на последните дни“

5. Тогава всяко действие и молитва за спасение на неправедните са безсмислени и ще останат без резултат.

„Божиите служители ще извършат своето последно дело, принасяйки последните си молитви, произнасяйки последните си горчиви сълзи за бунтовната църква и невярващия народ. Било им дадено последното предупреждение! О, как тогава бързо биха били давани къщи и земи, скъпернически скътани пари, боготворени и зорко пазени, за да им бъде обяснен пътя към спасението или да чуят поне насърчителна дума, молитва и увещание от своите проповедници. Но не, те гладни и жадни ще търсят напразно; жаждата им не ще бъде утолена и не ще получат никаква утеха. Съдбите им са решени и определени окончателно. Това е ужасно, страшно време.“

* * *

„Във времето, когато Божиите съдби падат безмилостно, ще бъде прекрасно състоянието на онези, които обитават в тайното обиталище на Всемогъщия, мястото, където Господ приютава всички, които са Го обичали и които са били послушни на Неговите заповеди! Съдбата на праведните действително е благоприятна в сравнение със съдбата на онези, които страдат поради гре-

ховете си. Но вратите на милостта са затворени за тях. Никаква молитва след края на благодатното време не ще бъде принасяна в тяхна полза.“ „Събития на последните дни“

„Невъзможна промяна на характера! Христос идва в сила и голяма слава. Неговата задача ще е да отдели напълно праведните от неправедните. Но не ще може да бъде прелято масло в съдовете на онези, които не са го притежавали. Тогава ще се изпълнят думите на Христос – „Две жени ще мелят на мелницата, едната ще се вземе, другата ще се остави. Двама ще бъдат на полето, единият ще се вземе, другият ще се остави. /Матей 24 : 40, 41/. Праведните и неправедните ще бъдат заедно в ежедневната си работа. Но Господ вижда характерите. Той различава кои са Му послушни и кои обичат и почитат Неговите заповеди.“ „Свидетелства към проповедниците“

6. Дори още едно благодатно време не би убедило неправедните.

„Всички ще бъдат опитани и изпитани според светлината, която са имали. Онези, които се обръщат от истината към басните, не ще намерят никакво повторно благодатно време... Ако след като Светия Дух е дал убеждение в сърцата им те са отхвърлили истината и са използвали влиянието си за да блокират пътя Му и да не позволяват други да го приемат, тези хора никога не ще бъдат променени. Те не са търсили промяна на характера си през предоставеното им благодатно време и Христос не ще им даде възможност отново да повторят извършеното. Решението е взето окончателно!“ „Събития на последните дни“

В заключение няколко думи от Духа на пророчеството :

„Ние трябва да направим най-доброто от сегашните ни възможности. За нас не ще има друго благодатно време, за да се приготвим за небето. Това е нашата единствена и последна възможност да оформим характери, правещи ни годни да обитаваме в бъдещият ни дом, който Господ е приготвил за всички, които са послушни на Неговите заповеди.“ „Събития на последните дни“

„Скоро над нас ще настане едно време на скръб, каквото никога не е било по-рано на земята и ние ще се нуждаем от една опитност, каквато не притежаваме и за постигането на която мнозина нехаят.“ „Великата борба“

ЯКОВОВАТА СКРЪБ

С приключването на ходатайствената служба на Христос в Небесното светилище на земята настъпва Краят на благодатното време, при което хората са без Ходатай.

Дошло е време Бог да излее гнева Си върху нечестивото поколение и на земята се изливат Язвите. Това предизвиква яростен гняв и преследване на Божия народ, пазещ 4-тата Божия заповед. Той е обвинен за бедствията. Започва трудно време, наречено ЯКОВОВА СКРЪБ.

Бог ще ускори развитието на Своя план и ще съкрати дните на скръбта. За това имаме специално обещание – Матей 24 : 21, 22

„...защото тогава ще има голяма скръб, небивала от начало на света до сега и каквато не ще има. И ако не се съкратяха ония дни, не би се избавила ни една твар, но заради избраните, ония дни ще се съкратят.“

Как ще премине Божият народ през това време?

I. ВРЕМЕТО НА ЯКОВОВАТА СКРЪБ

Еремия 30 : 5 – 7

„Защото така казва Господ: Чухме шум на треперене, страх има, а не мир. Попитайте сега и вижте – Мъж ражда ли? Тогава защо гледам всеки мъж с ръце на кръста си, като жена, която ражда; и лицата на всички са пребледнели? Горко! Защото велик

е оня ден и подобен нему не е бивал. Именно той е времето на утеснението на Якова, но ще бъде избавен от него.“

„Аз видях, че четирите ангела държаха четирите ветрове, докато Исус извърши делото Си в светилището и тогава ще дойдат седемте последни язви. Тези язви ще опълчат безбожниците срещу праведните, защото ще мислят, че ние сме станали причина да се изсият Божиите съдби над тях, и че ако биха успели да ни унищожат, язвите ще престанат. Излезе един указ да се избият светилите, които по тази причина ден и нощ викаха за избавление. Това бе времето на ЯКОВОВИЯ СТРАХ.“ „Опитности и видения“

От този текст можем да направим две заключения:

1/ В голямото време на скръб е включен един период, наречен „Времето на Якововата скръб“. Той започва от издаването на указа за налагане на смъртно наказание /това е времето след като язвите са започнали да се изливат/ и продължава до освобождението на светиите при Второто пришествие. Тогава Божиите чада ще викат в агония за Божествено избавление.

2/ Началото на периода е след като язвите започнат да падат. Язвите довеждат до издаването на указа за смъртно наказание.

„И реките и водните извори станаха кръв.“ *В ужаса на наказанията Божията справедливост е напълно оправдана. Божият ангел заявява:*

„Праведен си Ти, Пресвети загдето си отсъдил така; понеже те проляха кръв на светии и пророци, то и Ти си им дал да пият кръв! Те заслужават това!“ /Откровение 16:2-6/. *Осъждайки Божиите люде на смърт, хората поемат вината за тяхната кръв, пролята от техните ръце.* „Великата борба“

От този цитат на Духа на пророчеството можем да направим извода, че смъртният указ ще бъде произнесен някъде по време на третата язва.

II. КОЙ Е ЯКОВ И КАКВА Е НЕГОВАТА СКРЪБ?

Яков и Исав са двамата синове на Исаак. Исав беше първо-

родният, но никак не зачете първородството си. Продаде го за паница леща...

Яков пък имаше голямо желание той да вземе благословенията на първородството и ги взе с измама. След това се заредиха тежки дни за Яков, подгонен от гнева и отмъщението на брат си. Яков прекара 20 години в чужда земя. Най-после той реши да се върне в Падан-Арам с домочадието си. Но колкото повече приближаваше Ханаан, толкова повече сърцето му се свиваше. Как ще се срещне с брат си? Родните места, хълмовете, долините, които бяха останали във въображението му вече се очертаваха на хоризонта пред неговия поглед.

Битие 32 : 3 – 10 – Яков изпрати вестители до брат си и те се върнаха със страшна вест. Как щеше да се оправи?

В миналите кризи на своя живот той все някак се справяше, къде с малко хитрост, къде с лъжа, но сега? Сега вече само Бог можеше да му помогне. Но дали ще го направи? „ЩЕ ПОМОГНЕ ЛИ БОГ НА ТАКЪВ ИЗМЕННИК, КАКЪВТО СЪМ АЗ?“ – питахме се Яков. Дали Бог му беше простил? Години бяха минали, брат му не му беше простил, а Бог?

Битие 32 : 24 -30 – Яков прекара домашните си откъд потока Явок и остана сам с Бога. Настъпи нощ на борба, молитва и агония. Това беше неговата изстрадана нощ на благословение.

„Уединената планинска област бе обиталище на диви зверове и свърталище на грабителите и убийци. Самотен и беззащитен, с дълбока тревога, Яков се поклони до земята. Бе полунощ. Всичко, което бе скъпо в живота му, бе надалеч, изложено на опасност и смърт. Най-горчивото от всичко, бе мисълта, че със собствения си грях е изложил на опасност невинните. С мъчителни викове и сълзи на очи Яков се помоли на Бога. Внезапно една силна ръка го хвана... Докато се бореше за живота си, чувството за вина подтискаше душата му. Греховете му изпъкнаха пред него, за да го откъснат от Господа. Но в ужаса на крайната нужда той си спомни за Божиите обещания и цялото му сърце се изпълни с настоятелна молба за Божиата милост. “ „Патриарси и пророци“

„Какво доверие, каква решителност, каква издръжливост! Ако искането бе надуто, надменно, Яков щеше да бъде унищожен незабавно, но той имаше увереността на човек, който признава сво-

ята слабост и недостойнство и въпреки това уповаващ на милостта на пазилия завета Бог.

„**Да! бори се с ангел и преодоля!**“ /Осия 12 : 4 / . Чрез смирение, разкаяние и себепредаване този грешен, заблуден смъртен спечели победа над Величието на небесата. С треперееща ръка се хвана за Божиите обещания и сърцето на безкрайната Любов не можа да отхвърли грешника... Докато патриархът се бореше в тъмната нощ, Сатана се стараше да му внуши чувството за вина, която да го обезкуражи и да прекъсне връзката му с Бога. Яков бе доведен почти до отчаяние, но знаеше, че без помощ от небето ще загине. Искрено се бе разкаял за големия си грях и молеше за Божиата милост. Не искаше да бъде отклонен от целта си, а държеше здраво ангела и продължаваше да настоява здраво в молбата си сериозно, с ридание, докато победи. “ „**Великата борба**“

„Яков получи благословието, за което душата му бе копняла. Грехът му на човек, който с хитрост измества другия, и на изменник, бе простен. Кризата в живота му бе преминала. Съмнение, обърканост и угризения на съвестта бяха тровили живота му, но сега всичко бе променено и сладък бе мирът от примирението му с Бога. Вече не се боеше от срещата с брат си. Бог, Който бе простил греха му, можеше да подейства и в сърцето на Исав да приеме смирението и покаянието му.

Докато Яков се бореше с Ангела, при Исав бе изпратен друг небесен вестител. В сън Исав видя мъката на брат си и го видя заобиколен от Божии множества. Заръча на своите войници да не му струват нищо, защото Бог беше с него. “ „**Патриарси и пророци**“

III. ОПИТНОСТТА НА ЯКОВ – ОПИТНОСТ НА БОЖИЯ НАРОД

„Преживяването на Яков през тази нощ на борба и мъка представя изпитанието, през което трябва да премине Божият народ точно преди второто идване на Христос. ...Когато Христос прекрати Своето посредническо дело в полза на човека, тогава ще започне времето на скръбта. ...Тогава задържащият Божий дух се оттегля от земята. Както Яков бе заплашен със смърт от своя

разгневен брат, така Божият народ ще бъде в опасност от неправедните, които ще се опитат да го погубят...“ „Патриарси и пророци“

Падащите язви ще предизвикат ужас и ярост в сърцата на нечестивите. Те ще се настройват все повече и повече против Божия народ и ще издадат указ за неговото погубване.

„Както Сатана повлия на Исав да тръгне срещу Яков, така и през времето на скръбта ще подбуди неправедните да унищожат Божия народ... Когато Сатана обвинява Божия народ в грехове, Господ му позволява да изпита до крайност доверието им в Бога, вярата им и издръжливостта им. Погледнат ли на миналото, надеждите им потъват, защото в целият си живот откриват само малко добро. Напълно съзнават своята слабост и недостойнство. Сатана се стреми да ги ужаси с мисълта, че техните случаи са безнадеждни, че петното на нечестие им не може да бъде измито никога. Надява се да унищожи вярата им, за да отстъпят пред изкушенията му и да се откажат от верността си към Бога.“ „Великата борба“

IV. АРГУМЕНТИ НА НЕЧЕСТИВИТЕ ПРОТИВ БОЖИЯ НАРОД

„...Язвите ще насъскат неправедните срещу праведните, защото ще мислят, че ние сме причината за Божиите съдби да дойдат над тях и че ако ни премахнат от земята, язвите ще престанат.“ „Опитности и видения“

„Ще се казва, че малцината, които се противопоставят на църковната институция и на държавния закон, не трябва да бъдат търпени и че е по-добре те да страдат, отколкото цели народи да страдат и да изпадат в безредие и беззаконие. Същият аргумент беше отправен към Христос от началниците на народа – „по-добре един да пострада“. Аргументът ще бъде приет за убедителен.“ „Великата борба“

V. ОСОБЕНОСТИ НА ЯКОВОВАТА СКРЪБ

1/ Физически страдания – една от особеностите на скръбта, която преживя Яков, беше заплахата от физическо унищожение. Брат му идваше с 400 души войници. Такава заплахата ще има и за Божия народ по времето на скръбта.

„Тъй като указът, издаден от различните християнски власти срещу пазителите на Божиите заповеди, ще изключи закрилата на правителството и ще ги остави в ръцете на желаещите унищожението им, Божия народ ще бяга от градовете и селата и ще се събира на групички в най-усамотени и пустни места. Много от християните ще намерят убежище в непристъпните места на планините... Но много хора от всички нации и всички класи, нисши и висши, богати и бедни, черни и бели ще бъдат хвърлени в най-несправедливо жестоко робство. Божиите възлюбени ще преживеят тежки дни, завързани с вериги, затворени зад тъмнични решетки, осъдени на смърт, някои явно оставени да умрат от глад в тъмни и отвратителни затвори. Няма да има човешко ухо, което да чуе страданията им, няма да има човешка ръка, готова да се притече на помощ.“ „Великата борба“

2/ Душевна агония – освен физическа болка в онази нощ Яков изживя и душевна мъка и скръб. Съвестта му не бе спокойна и той се питаше дали Бог му е простил.

Болка за своите грехове ще изпитват и Божиите чада. Те все още не знаят дали са запечатани и изживяват своята агония.

„Божият народ ще бъде заобиколен от врагове, които ще искат унищожението му. И все пак преживяната агония няма да бъде страх от преследване заради истината. Божиите чада ще се страхуват от вероятността да не би да не са се разкаяли за всеки грях и да не би поради тяхната грешка да не се осъществи обещанието на Спасителя... „Аз ще опазя тебе по времето на изпитанието, което ще дойде върху цялата вселена...“ /Откровение 3 : 10/.

Ако можеха да имат уверението, че са простени, не биха трепнали нито пред мъчения, нито пред смърт. Но ако се окажеха недостойни и загубеха живота си поради дефекти в характера, тогава щеше да бъде охулено Божието свято име.“ „Великата борба“

Често хората се притесняват дали ще успеят да си спомнят всичките си грехове и да ги изповядат преди Края на благодатното време, за да могат да бъдат между запечатаните. Нека да имаме вяра, че работата на Светия Дух е да ни напомни за всеки грях – **Йоан 16 : 8**. Ако Той не го е направил, значи не е било необходимо.

„Но макар да съзнават дълбокото си недостойнство, те нямат вече скрити грешки, които да разкриват. Преди това греховете им са били изнесени в съда, били са заличени и не си ги спомнят.“ „Великата борба“

VI. КОИ НЯМА ДА УСТОЯТ ПО ВРЕМЕ НА ЯКОВОВАТА СКРЪБ ?

1/ Всички, отлагащи приготвянето си за това време.

„Хората, проявяващи сега само малко вяра, се намират в най-голяма опасност да попаднат под властта на сатанинските измами и под насилието на заповедта над съвестта. А даже и да издържат изпитанието, по време на скръбта ще затънат в още по-дълбоки нещастия и предсмъртни мъки, защото не са изработили навика да се упоават на Бога. Пренебрегнатите уроци на вяра те ще бъдат принудени да научат под ужасяващия натиск на страха.“ „Великата борба“

2/ Упражняващите само малко вяра.

„Хората, проявяващи сега само малко вяра, се намират в най-голяма опасност да попаднат под властта на сатанинските измами и под насилието на заповедта над съвестта. А даже и да издържат изпитанието, по време на скръбта ще затънат в още по-дълбоки нещастия и предсмъртни мъки, защото не са изработили навика да се упоават на Бога. Пренебрегнатите уроци на вяра те ще бъдат принудени да научат под ужасяващия натиск на страха.“ „Великата борба“

3/ Ленивите.

„Скоро над нас ще настане „време на скръб, каквато никога

не е бивала“. *Нуждаем се от духовен опит, който сега нямаме, но някои няма да успеят да го постигнат, защото са твърде лениви. Често се случва очакваната скръб да е по-голяма, отколкото се очаква в действителност, но това няма да е вярно за предстоящата криза. И най-живото въображение не може да си представи силата на изпитанието, когато всяка душа ще застане сама пред Бога.“* „Великата борба“

4/ Неизповядалите греховете си.

„Ако преди това Яков не се беше разкалял за греха си – да получи първородството чрез излама, Бог не би послушал молитвата му и не би запазил милостиво живота му. Така и по времето на скръбта: ако Божиите чада имат неизповядани грехове, появили се в съзнанието им, когато са изтерзани от страх и мъка, биха били победени. Отчаянието би ги отделило от вярата им и не биха имали повече доверие в борбата с Бога за избавление.“ „Великата борба“

VII. КОИ ЩЕ УСТОЯТ ВЪВ ВРЕМЕТО НА ЯКОВОВАТА СКРЪБ ?

Ще устоят само тези, които са използвали благодатното време за подготовка и са били запечатани – Откровение 6 : 17; 7 гл.

1/ Сериозните и устойчивите.

„Яков победи, защото беше издръжлив и решителен. Неговата победа е доказателство за силата на настойчивата молитва. Всички, хванали се за Божиите обещания като него, така сериозни и устойчиви като него, ще устоят, както успя той. Онези, които не желаят да се отрекат от собственото си „аз“ и да застанат пред Бога в предсмъртната борба и да се молят дълго и сериозно за благословение, няма да го получат. Да се бориш с Бога – колко малко хора знаят какво означава това! Колко малко хора са заставащи за дълго пред Господа със силно желание да получат Неговото благословение, напрегнати до крайност! Колко малко

хора вярват непоклатимо в Божиите обещания, когато вълните на неописуемото с човешки език отчаяние връхлети върху молещият се!“ „**Великата борба**“

2/ Молещите се пламенно с вяра.

„Младежите не биха били съблазнявани да съгрешават, ако биха отказали да вървят по друг път освен по пътя, в който биха могли да измолят Божието благословение. Ако вестителите на последната тържествена вест в света се биха молили за Божието благословение без студенина, равнодушие, ленивост, а пламенно с вяра, както се молеше Яков, щяха да имат много случаи, когато биха могли да кажат: „Видях Бога лице с лице и животът ми биде опазен“ /Второзаконие 32:30/. Те биха били смятани от небето за князе, силни да побеждават Бога и хората.“ „**Великата борба**“

3/ Които сега се борят с „аз“ – а си.

„Сега трябва да се запознаем с Бога, като преживяваме изпълнението на обещанията Му. Ангели записват всяка сериозна, искрена молитва. Трябва да престанем да удовлетворяваме по-скоро собственото си „аз“, отколкото да занемаряваме общуването си с Бога.“ „**Великата борба**“

4/ Които отсега се стремят към съвършенство.

„Сега, докато великият Първосвещеник извършва умилоствие за нас, ние трябва да се стремим към съвършенството на Христос. Нашият Спасител не отстъпи на изкушението даже в мисълта Си. Сатана не можа да намери в Божия Син нищо, което да му даде възможност да Го победи. Това трябва да бъде състоянието на онези, които ще устоят във времето на скръбта.“ „**Великата борба**“

Такова съвършенство на характера се придобива само в процес на дълъг живот в общение с Христос.

Откровение 7 : 9, 10, 13, 14

„След това видях и ето голямо множество, което никоой не можеше да изброи, от всеки народ и от всички племена, люде и езици, стоящи пред престола и пред Агнето, облечени в бели дрехи, с палмови клони в ръцете си и викаха със силен глас, казвайки: Спасение на нашия Бог, Който стои на престола и на Агнето... Тогава един от старците проговори, като ми каза: Тия, облечените в бели дрехи, кои са и откъде са дошли? И рекох му: Ти знаеш. А той ми каза: Това са ония, които идват от голямата скръб и са опрали дрехите си и са ги избелили в кръвта на Агнето“

VIII. БОЖИЯТА ГРИЖА И ЗАКРИЛА НАД ВЕРНИТЕ ПО ВРЕМЕ СКРЪБТА

1/ Бог предпазва верните.

„Аз видях, че Бог разпростира над Своя народ едно покривало, което да го закриля по времето на скръбта. И всяка душа, която се определя за истината и е с искрено сърце, ще бъде покрита с покривалото на Всемогъщия.“ „**Опитности и видения**“

2/ Бог няма да допусне смъртта на праведните.

„Бог няма да допусне неправедните да погубят онези, които очакват пришествието на Исус и не са преклонили глава пред декрета на звяра и неговия образ.“ „**Опитности и видения**“

„Ако в това последно време кръвта на Христовите верни последователи се пролееше както кръвта на мъчениците, тя не би могла да бъде семе, от което да узрее жетва за Бога.“ „**Великата борба**“

3/ Хлябът и водата няма да им липсват.

„На послушните е дадено обещанието – „Той ще обитава на високо, крепостите на канарите ще бъдат мястото на защитата му, хлябът му ще му се даде, водата му няма да липсва.“ /Исая 33 : 16/. Чрез това обещание Божиите чада ще живеят. Когато земята ще бъде опустошена от мор те ще бъдат нахранени.“ „**Животът на Исус**“

4/ Ангелите ще се грижат за тях и ще ги закрилят.

„Аз видях светиите да напускат градовете и селата и да се събират на групи. Те се заселваха в най-усамотените места. Ангели ги снабдяваха с храна и вода, докато безбожните търпяха глад и жажда... През времето на изпитанието светиите бяха спокойни и твърди, те уповаваха на Бога и се осланяха на Неговото обещание, че за тях щеше да бъде проправен път за избавление. На някои места безбожните се нахвърлиха върху светиите да ги погубят още преди да бе влязъл в сила закона за гонението. Но ангели в образ на войници се бореха за тях.“ „Опитности и видения“

„Верните на дълга си небесни стражи продължават да пазят. Въпреки, че всеобщ указ ще определи точното време за умъртвяване пазителите на съботата, техните неприятели ще се опитат да отнемат живота им преди определеното време. Но никой не ще може да премине през мощните стражи, заобиколили всяка вярна душа. Някои са нападнати при бягството им от градовете и селата, но издигнатите срещу тях мечове се чупят и падат безпомощно като сламки. Други са защитавани от ангели, преобразени като войници.“ „Великата борба“

5/ Някои ще заспят в гробовете преди времето на скръбта – Исая 26 : 20

„Дойдете, люде мой, влезте в скришните си стаи, и затворете вратите след себе си, скрийте се за един малък миг, догдето премине гневът.“

„Бог знае дали онези, за които се отправят молби, ще понесат изпитанията и трудностите, които ще ги сполетят, ако останат живи. Бог знае края още от началото. Мнозина ще бъдат положени в гробовете преди ужасното изпитание, преди времето на скръбта да е сполетяло нашия свят.“ „Избрани вести“, т. 1

6/ Духът на пророчеството ни казва, че не е нужно да правим материални приготовления за това време. Когато то дойде, Бог ще поеме тази грижа:

„Господ няколко пъти ми е показвал, че е в противоречие с Библията да вземаме мерки относно нашите материални нужди

през времето на скръбта. Аз видях, че ако светиите отделят храна хранителни припаси, у дома си или на нивите за през времето на скръбта, когато меч, глад и епидемии ще настанат по земята, те ще им бъдат отнети от насилнически ръце и чужденци ще пожънат нивите и.м.“ „Опитности и видения“

Синтез:

„Предстоящото време на скръб и мъка ще изисква вяра, с която да се издържа умора, изтощение, забавяне, глад, вяра, която няма да се разклати, макар да бъде тежко изпитвана. Благодатното време се дава на всички за да се приготвят за този период.“ „Великата борба“

ЯЗВИТЕ

С приключване на Благодатното време, за човечеството започват да протичат два успоредни процеса:

1. За Божия народ – това е време на Утеснението на Якова или Якововата скръб. Те ще бъдат гонени и против тях ще се издаде смъртен указ. Ще претърпят физически страдания и душевна агония. Ще устоят само тези, които сериозно са започнали подготовката си сега.

2. За света – това е времето на изливане на Божия гняв и наказания. На земята падат Язвите:

„Светът скоро ще бъде напуснат от ангелите на милостта и ще бъдат излени седемте последни язви... Скоро ще паднат мълните на Божия гняв. И когато Той започне да наказва справедливо несправедните, не ще има никакво време за отдих до края.“ „Свидетелства към проповедниците“

„Сатана ще потопи жителите на света в последната голяма скръб. Когато Божиите ангели престанат да задържат ветровете на човешките страсти, всички желаниа за войни и противоречия ще бъдат отпуснати. Целият свят ще бъде обладан от разрушение, по-ужасно от това, постигнало древния Ерусалим.“ „Великата борба“

1. ПОДГОТОВКАТА НА СЕДЕМТЕ АНГЕЛА – Откровение 15 : 1, 5 – 7

„И видях на небето друго знамение голямо и чудно: седем ангела, които държаха седем язви, които са последните, защото с тях се изчерпва Божия гняв...И след това видях, че на небето се отвори храма на скинията на свидетелството и седемте ангела, които държаха седемте язви излязоха от храма, облечени в чисти и светли ленени дрехи и препасани през гърдите с ленени пояси. И едно от четирите живи същества даде на седемте ангела седем златни чаши, пълни с гнева на Бога, Който живее до вечни векове.“

Ангелите държат чашата на Божия гняв. И друг път Бог е наказвал жителите на земята, но това винаги е било частично, примесено с милост. А сега Божият гняв е чист, приготвен *„в чашата на гнева Му“*. Бог наказва един свят, който през цялата си история се е бунтувал, един свят, който е потъпквал всякакви морални норми. Този свят сега се разлага и изпада в агония.

Ангелите са облечени в бели дрехи – символ на чистотата им и справедливостта на тяхното дело. **Откровение 16 : 1 – „И чух из храма силен глас, който казваше на седемте ангела: Идете, та излейте на земята седемте чаши на Божия гняв.“**

II. ХАРАКТЕРИСТИКИ НА ЯЗВИТЕ

1. Време.

Язвите падат след Края на благодатното време – когато Христос напуска небесното светилище – **Откровение 15 : 7, 8 – „И едно от четирите живи същества даде на седемте ангела седем златни чаши, пълни с гнева на Бога, Който живее до вечни векове. И храмът се изпълни с дим от славата на Бога и от Неговата сила; и никой не можеше да влезе в храма, преди да се свършат седемте язви на седемте ангела.“**

„Когато Христос преустанови ходатайственото Си дело в полза на човека, ще започне времето на скръбта. Съдбата на всяка душа вече е решена и никаква изкупваща кръв не ще може да очисти от грях. Когато Исус престане да ходатайства за човеците пред Бога, ще бъде дадена тържествената вест: „Който не е праведен, нека и занапред да е несправеден и който е нечист, нека и занапред е нечист; и праведният да бъде и занапред праведен, и

светият нека бъде и занаят свят“ /Откровение 22:11/. *Тогаваше възпиращият ветровете Свят Дух се отдръпва от земята.*“ „Патриарси и пророци“

„Невъзможно е язвите да бъдат излечени, докато Исус действа в светилицето. Но когато Неговото дело там бъде приключено и длъжността Му на посредник бъде прекратена, няма вече нищо, което да задържа Божия гняв и той избухва със всичката си сила над незакриляната глава на грешника, който е отхвърлил спасението и е намразил предупреждението.“ „Опитности и видения“

2. Обсег.

„Язвите не са всеобщи, иначе земните жители биха били напълно унищожени. Но те все пак ще бъдат най-страшните бедствия, познати когато и да е на смъртни хора. Всички язви, които са сполетявали човеците преди привършване на благодатното време, са били примесени с милост. Умоляващата Христова кръв е запазила грешника от пълната мярка на достойното за вината му наказание. Обаче при последния съд Божият гняв ще се излее чист, без милост.“ „Великата борба“

3. Продължителност.

Матей 24 : 22 – „И ако да не се съкратяха ония дни, не би се избавила ни една твар; но заради избраните, ония дни ще се съкратят.“

III. ОПИСАНИЕ НА ЯЗВИТЕ

ПЪРВАТА ЯЗВА – Откровение 16 : 2 – „И първият отиде, та изля чашата си на земята; и появи се лоша и люта рана на ония човеци, които носеха белега на звяра и които се покланяха на неговия образ.“

Тези струпеи само мъчат човеците, без да им причиняват смърт. Подобна болест порази Йов – Йов 2 : 7, 8 – „Тогаваше Сатана излезе от присъствието на Господа, та порази Йова с лоши цирки от стъпалата на нозете му до темето му. И той си взе черепка, за да се чеше с нея, и седеше в пепел.“

Как ли ще се чувстват хората, когато се видят целите покрити с рани? Прави впечатление, че те са религиозни, защото са поклонници на звяра и неговия образ. Може би досега са мислили, че изпълняват задълженията си пред Бога, но сега разбират, че са грешали.

ВТОРАТА ЯЗВА – Откровение 16 : 3 – „Вторият ангел изля чашата си в морето; и то стана кръв като на мъртвец, и всяка жива твар в морето умря.“

Преди 3 500 години такава язва сполетя Египет.

Има спор за кое точно море става дума. Ако имаме предвид изказването в книгата „Великата борба“, че язвите не са всеобщи, можем да предположим, че тук става въпрос за Средиземно море, което познава Йоан, писал Откровението. Каква страшна трагедия ще бъде! Хората отнемаха живота на верните на Бога и сега гледат море от кръв...

„Язвите падаха върху жителите на земята. Някои проклинаха Бога и Го хулеха. Други се втурнаха към Божия народ и се молеха да бъдат научени как да избегнат Неговите наказания. Но светиите не можеха да им помогнат. Проляна е и последната съзла за грешника, последната измъчена молитва е казана, последният товар е понесен, последното предупреждение е изречено.“ „Опитности и видения“

ТРЕТАТА ЯЗВА – Откровение 16 : 4 – 7 – „Третият ангел изля чашата си в реките и във водните извори; и водата им стана кръв. И чух ангелът на водите да казва: Праведен си Ти, Пресвети, Който си, и Който си бил, загдето си отсъдил така; понеже те проляха кръв на светиите и пророци, то и Ти си им дал да пият кръв. Те заслужават това, И чух /друг от/ олгара да казва: Така, Господи Боже Всемогъщи, истинни и праведни са Твоите съдби.“

Страшно страдание пада над човечеството. След възпалението от първите язви, сега нямат вода за утоляване на жаждата си. Ангелът прави преценка на Божията справедливост и заслуженото наказание на нечестивите.

„В ужаса на наказанията Божията справедливост е напълно оправдана. Божия ангел заявява: „Праведен си Ти, Пресвети...загдето си отсѣдил така, понеже те проляха кръв на светии и на пророци, то и Ти си им дал да пият кръв! Те заслужават това!“ Осъждайки Божиите люде на смърт, хората поемат вината за тяхната кръв, пролята от техните ръце.“ „Великата борба“

От цитата разбираме, че по това време се издава указа за смъртно наказание на Божия народ. Верните на Бога ще избягат от малките градове, села и населени области.

„Тъй като издаденият от различни християнски владетели закон против пазителите на Божиите заповеди ще отнеме от тях закрилата на властта и ще ги предостави на ония, които жадуват за тяхната гибел, Божият народ ще бяга от градовете и селата, ще се събира на групи и ще живее в най пустите и усамотени места. Мнозина ще намират убежище между планинските скали. Но много хора от всички народи и от всички класи, висши и нисши, богати и бедни, черни и бели ще бъдат хвърлени в крайно несправедливо и жестоко пленничество. Възлюбените Божии ще трябва да преживеят усилни дни: свързани с вериги, затворени зад тъмничните решетки, осъдени на смърт в тъмни и отвратителни затвори, без никое човешко ухо да чува риданията им, без човешка ръка да им бъде протегната за помощ.

Макар че враговете им ги хвърлят в тъмница, все пак не могат да попречат на връзката между тях и Христос. Един, Който вижда слабостите им, Който познава всяко изкушение, владее над всички земни сили. Ангели ще ги посещават в техните самотни килии и ще им носят светлина и мир от небето.“ „Великата борба“

ЧЕТВЪРТАТА ЯЗВА – Откровение 16 : 8, 9 – „Четвъртият ангел изля чашата си върху слънцето, на което се позволи да гори човеците с огън. А като се опекоха човеците от голямата жегга, похулиха името на Бога, Който има власт над тия язви, и не се покаяха да Му отдадат слава.“

Прави впечатление, че всяка нова язва усилва предишната и страданието става все по-голямо. Духът на пророчеството прави връзка в книгата „Великата борба“ между тази язва и стиховете в

Йоил 1 : 15 – 20 – „Уви за оня ден ! Защото денят Господен приближи и ще дойде като гибел от Всесилния. Не отне ли се храната пред очите ни, веселието и радостта от дома на нашия Бог? Семната изсъхнаха под буците си, житниците запустяха, хранилищата се съсипаха, защото житото изсъхна. Как пъшка добитъкът ! Скитат се говедата, защото няма пасбище. Да ! Изгнаха стадата овце. Господи, към тебе викам, защото огънят изпояде пасбищата на целината и пламъка изпогори всички полски дървета. Даже и полските животни задъхвайки се поглеждат към Тебе, защото пресъхнаха водните потоци и огънят изпояде пасбищата на целината.“ и Амос 8 : 3 – „И в оня ден, казва Господ Йеова, храмовите песни ще бъдат виения, защото трупите ще бъдат много, навсякъде ще ги изхвърлят мълчешком.“

ПЕТАТА ЯЗВА – Откровение 16 : 10, 11 – „Петият ангел изля чашата си върху престола на звяра; и царството му потъмне, и човеците хапеха езиците си от болка, и похулиха небесния Бог поради болките си и раните си, и не се покаяха за делата си.“

Бог ясно изказва неодобрение и несъгласие със звяра. Язвата засяга само неговия престол. Пада страшна и необикновена тъмнина. Тя предвещава мрачни и злокобни предзнаменования. Човеците упорстват в непокорното си поведение и от яд и болки прехапват езиците си. Изказват хули против Бога.

ШЕСТАТА ЯЗВА – Откровение 16 : 12 – 16 – „Шестият ангел изля чашата си върху голямата река Ефрат; и пресъхна водата ѝ, за да се приготви пътя на царете, които идат от изток. И видях да излизат от устата на змея и от устата на звяра и от устата на лъжепророка три нечисти духове, прилични на жаби; защото те са бесовски духове, които, като вършат знамения, отиват при царете на цялата вселена, да ги събират за войната във великия ден на всемогъщия Бог. /Ето, ида като крадец. Блажен оня, който бди и пази дрехите си, за да не ходи гол, та да не гледат срамната му/. И събраха ги на мястото, което по еврейски се нарича Армагедон.“

Стават няколко знаменателни събития:

1/ Пресъхва река Ефрат.

В миналото, когато реката Ефрат беше пресушена от Кир Велики, това доведе до падането на Вавилон. Така и сега народите разбират, че са били мамени и оттеглят своята поддръжка за Вавилон.

2/ Това подготвя пътя на „царете, които идват от изток“. Кир Велики беше царят, който дойде от изток, завладя Вавилон и даде освобождение на Божия народ. Тук виждаме един предобраз на Христос и Неговото завръщане на земята при Второто пришествие, за да даде мечтаното освобождение на всички вярващи.

3/ Всичко това предизвиква последната решителна съпротива на Змея, Звяра и Лъжепророка. Те се поставят напълно под контрола на Сатана. Идва най-кризисният момент в битката между доброто и злото на тази земя – „битката при Армагедон“. Това е една духовна битка. От една страна стои Звярът и неговият образ, от друга – Божият народ, който е без Ходатай на небето и трябва да устои на яростните и хитри атаки на силите на тъмнината. Светът ще бъде напълно поляризиран, като всеки ще е избрал на кого да служи. Армагедон е последният акт на дълга вековна драма на борбата между доброто и злото, между Христос и Сатана, между техните последователи – ангели и човеци, между истината и заблудата.

Зад завесата, ръководещи цялата тази дейност, ще бъдат „нечистите духове“, които са „бесовски духове“. Те ще убедят различните управления и власти да образуват един съюз и да вземат участие в „битката във великия ден на Всемогъщия“.

Въпреки, че Духът на пророчеството не ни дава точната хронология, може би точно това ще бъде и венецът на най-драматичната измама на Сатана – той ще копира Второто пришествие, като се представя за Христос и се явява с ослепителен блясък. Ще върши много чудеса и ще благославя. Тогава ще обяви Божият закон за невалиден и ще изисква поклонение от всички.

„Това е много силна, почти побеждаваща измама“ „Великата борба“

„Страшни, свръхестествени знамения ще се покажат скоро на небето като знак за силата на вършещите чудеса демони. Дяволски духове ще отиват при царете на земята, за да ги държат

здро в измама и да ги карат да се присъединят към Сатана в неговия последен бунт против управлението на небето. Чрез тези посредници ще бъдат измамени както владетели, така и поданици. Личности ще обявят себе си за самия Христос и ще претендират за титлата и почитанието, които принадлежат на Изкупителя на света. Те ще извършват удивителни дела на изцеление и ще казват, че имат откровения от небето, които противоречат на Светото Писание.“ „Великата борба“

„Предстои ни ужасен конфликт. Приближаваме се до битката на великия ден, водена от Всемогъщия Бог. Онова, което е било контролирано, вече не ще бъде задържано. Ангелът на милостта свива крилата си, приготвяйки се да слезе от трона и да остави света под контрола на Сатана. Началствата и земните сили са в яростна борба против небесния Бог. Те са изпълнени с омраза срещу онези, които служат на Него, и скоро, много скоро ще започне последната велика битка между доброто и злото. Земята ще бъде бойното поле – арена на последната борба.“ „Ревю енд Хералд“, 13.05.1902 г.

„Целият свят ще застане на едната или другата страна. Битката при Армагедон ще се състои. В този ден никой от нас не трябва да бъде намерен спящ...“ „Избрани вести“, т. 3

СЕДМАТА ЯЗВА – Откровение 16 : 17 – 21 – „И седмият ангел изля чашата си върху въздуха; и из храма излезе силен глас от престола и каза; Събдна се. И произлязоха светкавици и гласове и гърмове, и стана силен тръс, небивал откак съществуват човеци на земята, такъв тръс, толкоз силен. И великият град се раздели на три части, и градовете на народите паднаха; и Бог си спомни за великия Вавилон, да му даде чашата с виното от яростния Си гняв. И всеки остров побягна и планините не се намериха.“

Следвайки хронологията в книгата „Великата борба“, оставаме с впечатлението, че до голяма степен седмата язва се препокрива с Второто пришествие на Христос или със събития, развиващи се малко преди него.

В най-кризисното време и най-критичния час на борбата между силите на Сатана и Бога, когато Божият народ е в затворнически килии или по усамотените кътчета на горите и планините, „на

небето се явява блестяща дъга, която свети със славата, излъчваща се от Божия престол и обгръща всяка молеца се група.“ „Великата борба“

Божиите избрани чуват ясен и мелодичен глас, който ги кани да погледнат към дъгата на завета. Слънцето разпръсква тъмнината и свети с пълна сила. Извършват се много знамения и чудеса. Божият глас ясно, силно и тържествено произнася „Свърши се!“ Предизвиква се най-мощното земетресение, съществувало някога на земята. Всички природни сили се разклащат. Гробовете се отварят и умрелите с вяра в третата ангелска вест възкръсват. Това е частичното възкресение. Възкръсват и хора, които са били ревностни противници на Христос, както и тези, участвали в разпъването Му. Те ще бъдат свидетели на Идването Му като Цар на царете.

На небето блести звезда с огромна яркост. Вижда се славата на небесния Ерусалим. Появява се ръка, която държи двете каменни плачи на Божия закон. Заповедите се виждат, сякаш написани с огнено перо. Съжалението на религиозните хора, следвали фалшиви учения и ученици е огромно. От небето се чува гласът на Бога, който обявява деня и часа на Исусовото идване. Скоро на изток се появява облак, колкото половин човешка длан – това е знамението на Човешкия Син, идващ в слава.

За всички тези събития четем в книгата „Великата борба“ – статията „Освобождението“. На тях ще спрем вниманието си по-подробно в отделна тема.

IV. ОТЧАЯНИЕТО НА НЕЧЕСТИВИТЕ

Исаия 2 : 17 – 21 – „Гордото носене на човека ще се наведе, и надменността ще се унижи; а само Господ ще се възвиси в оня ден. И долините съвсем ще изчезнат, и човеците ще влязат в пещерите на скалите, и в дупките на земята, поради страха от Господа, и поради славата на величието Му, когато стане да разтърси земята. В оня ден човек ще хвърли на къртовете и на прилепите сребърните идоли и златните идоли, Които си е направил за да им се кланя, за да влезе в канаристите подземия и в пукнатините

на скалите, поради страха от Господа и поради славата на величието Му, когато стане да разтърси земята.“

Откровение 6 : 14 – 17 – „Небето биде преместено като свитък, когато се свива; и всички планини и острови се вдигнаха от местата си. И земните царе, големците и хилядниците, богатите и силните, всеки роб и всеки свободен се скриха в пещерите и между скалите на планините; и казват на планините и на скалите: Паднете върху нас и скрийте ни от лицето на седящия на престола и от гнева на Агнето; защото е дошъл великият ден на Неговия гняв; и кой може да устои?“

Захария 14 : 12 – „И ето язвата, с която Господ ще порази всичките народи, Които са воювали против Ерусалим: месата им ще тлеят, докато още стоят на нозете си, очите им ще се разтопят в ямите си, и езикът им ще тлее в устата им.“

„Невъзможно е да се опишат ужаса и отчаянието на погазвалите светите Божии изисквания. Господ им бе дал закона Си, те можеха да сравнят характеристиките си с него и да разберат дефектите си, докато все още е имало възможност за покаяние и поправление. Но за да си осигурят благоволенieto на света, са отстранили Неговите наставления, а са учили и другите да ги престъпват. Стремели са се да принудят Божия народ да оскверни съботата. Сега са осъдени чрез същия закон, който са презирали. Сами са избрали на кого да служат и на кого да се покланят.

Неприятелите на Божия закон, от проповедника до най-незначителния, получават ново понятие за истина и дълг. Твърде късно виждат, че съботата според четвъртата заповед е печата на живия Бог. Твърде късно разбират истинското естество на своята фалшива събота и пясъчната основа, на която са градили. Става им ясно, че са се борили против Бога. Религиозни учители са водили души към гибел, заявявайки, че ги водят към портите на рая. Чак при деня на окончателната равностетка ще се разбере колко голяма е отговорността на хората със своята длъжност и колко ужасни са резултатите от неверието им.“ „Великата борба“

„Когато Божият глас премахне пленничеството на Своя народ, ще настане едно страшно пробуждане в онези, които в борбата на живота са загубили всичко. През благодатното време те бяха заслепени от сатанинските измами и оправдаваха греховния

си живот. Богатите бяха парадирани с илюстривата си, макар че бяха спечелени с престъпване на Божия закон. Сега им е отнето всичко, което ги е правило велики и те стоят разгодени и беззащитни. Те гледат с ужас разрушението на идолите си. Те са продали душата си на земни богатства и наслаждения... Животът им се е оказал един неуспех. Удоволствията им са се обърнали на злъчка и съкровищата им на изтление. Всичко, което са спечелили в живота си им бива отнето в миг... Проповедникът, който е жертвал истината, за да спечели благоволенieto на човеците, сега разбира характера и влиянието на живота си. Става ясно, че едно всезнаещо око го е следило, когато е стоял на амвона, когато е вървял по улицата или когато се е срещал при различни обстоятелства на живота си с човеците. Всяко вълнение на душата, всеки написан ред и всяка изказана дума, чрез която човеците са бивали приспивани във фалшива сигурност са били семена и той вижда жетвата от тях в нещастните, загубени души около себе си.“ „**Великата борба**“

„Това беше една страшна сцена. Родители отправяха горчиви упреци към децата си, деца на родителите си, братя на сестрите си и обратно. Навсякъде се чуваха високи жалби: „Ти беше, който ме възприаше да приема истината, която би ме запазила в този ужасен час!“ Хората се обръщаха с горчива омраза към проповедниците си и им казваха: „Вие не ни предупредихте. Вие кавахте, че целият свят ще бъде превъзпитан и викахте – МИР, МИР. Вие не сте ни казвали нищо за този час.“ Аз видях, че проповедниците няма да избегнат Божия гняв. Техните страдания бяха десет пъти по-големи от тези на народа им.“ „**Опитности и видения**“

Вече споменахме, че по време на язвите за Божия народ тече един успореден процес, наречен Яковова скръб. В това усилено време Бог ще се грижи и ще закрила верните. Много насърчителни думи за това споделихме в предната глава.

Синтез:

Софония 1 : 14 – „Близо е великият ден Господен. Близо и много бърза – гласът на деня Господен; там ще извика и силният.“

Откровение 3 : 10 – „Понеже си упазил моята заповед да търпиш, то Аз ще упазя тебе от времето на изпитанието, което ще дойде върху цялата вселена да изпита ония, които живеят по земята.“

„Сега, през времето на запечатването, Сатана си служи със всяка хитрост, за да отклони умовете на Божия народ...“ „**Опитности и видения**“

За времето на Язвите и Божията закрила са дадени много обещания, но най-хубавото е в Псалм 91 – „**Който живее под покрива на Всевишния, той ще пребъдва под сянката на Всемогъщия. Ще казвам за Господа: Той е прибежище мое и крепост моя, Бог мой, на Когото уповавам. Защото Той ще избавя от примката на ловеца и от гибелен мор. С перата Си ще те покрива; и под крилата Му ще прибегнеш; Неговата верност е щит и закрила. Няма да се боиш от нощен страх, от стрелата, която лети денем, от мор, който ходи в тъмнина, от погубел, който опустошава сред пладне. Хиляда души ще падат от страната ти, и десет хиляди до десницата ти, но до тебе няма да се приближи. Само с очите си ще гледаш, и ще видиш възмездието на нечестивите. Понеже си казал: Господ е прибежище мое, и си направил Всевишния обиталището си, затова няма да те сполети никакво зло, нито ще се приближи язва до шатъра ти. Защото ще заповяда на ангелите Си за тебе да те пазят във всичките ти пътища. На ръце ще те дигнат, да не би да удариш о камък ногата си. Ще настъпиш лъв и аспид; ще стъпчеш млад лъв и змия. Понеже той е положил в мене любовта си, казва Господ, затова ще го избавя, ще го поставя в безопасност, защото е познал името Ми. Той ще Ме призове, и Аз ще го послушам; с него ще съм, когато е в бедствие; ще го избавя и ще го прославя. Ще го наситя с дългоденствие, и ще му покажа спасението което върша.“**

На чия страна ще бъдем в онзи ден?

АРМАГЕДОН

В няколко глави от апокалиптичната книга **Откровение** Библията говори за последната криза на земята, изразяваща се в една всемирна битка между доброто и злото.

I. АРМАГЕДОН – УЧАСТНИЦИ И ВРЕМЕ

В **Откровение 16 : 12** се говори за пресъхване на водите на реката Ефрат. При едно сравнение на историческите обстоятелства от времето на превземането на Вавилон от Кир Велики и освобождението на пленения по онова време еврейски народ можем да предположим, че тук водите символизират оттеглянето на поддръжката, която народите са оказвали на Вавилон /**Откровение 17 : 15**/. Падането на Язвите подсказва Божия гняв и навсякъде владее усещането, че идват „царете от изток“ – Господ Исус Христос с ангелите Си, за да донесе освобождение на народа Си. Това кара Сатана да направи последен и отчаян опит да обърне всичко в своя полза. Светът и вярващите са хвърлени в най-големия конфликт, който планетата ни е изживявала. Конфликт, в който страстите се разпалват неудържимо, понеже няма задържащата сила на Светия Дух. Конфликт, в който Божиите верни са изпитани докрай. Това е битката при **Армагедон**.

УЧАСТНИЦИ

1. **Откровение 16 : 13 – 16**

„И видях да излизат от устата на змея и от устата на звяра и

от устата на лъжепророка три нечисти духове, прилични на жаби, защото те са бесовски духове, които, като вършат знамения, отиват при царете на цялата вселена, за да ги съберат за войната във великия ден на всемогъщия Бог. /Ето ида като крадец. Блажен оня, който бди и пази дрехите си, за да не ходи гол, та да не гледат срамотата му./ И събра ги на мястото, което по еврейски се нарича **Армагедон**.“

Тук ние разбираме, че става въпрос за една битка между Бог и Неговите противници. Конфликтът ще доведе до преследване на Божиите поддръжници и тяхното гонение. В тази битка участват земните царе, както и змеят /спиритизма/, звярът /папството/ и лъжепророкът /отстъпилия протестантизъм/, което значи, че този конфликт има политико-религиозен и военен характер.

„Бесовските духове“ ще бъдат активни и ще подтикват земните управители и власти да образуват съюз и да застанат срещу Бога във „войната във великия ден на всемогъщия Бог“.

„Всички, които нямат духа на истината, ще се обединят под водачеството на сатанинските агенти. Но те ще бъдат държани под контрол, докато не дойде времето на великата Армагедонска битка.“ „Адвентен библиейски коментар“

2. **Откровение 17 : 12 – 14**

„...и десетте рога, които си видях, са десет царе, които още не са получили царска власт, но за един час получават власт като царе заедно със звяра. Те са единомислени и предават на звяра своята сила и власт. Те ще воюват против Агнето, но Агнето ще ги победи, защото е Господ на господарите и Цар на царете; тоже и ония, които са с него, ще победят, които са звани, избрани и верни.“

Звярът има десет рога и в **12 стих** е казано, че това са десет царе. Най-вероятно десетте рога символизират всичките основни политически сили в света и не е необходимо да мислим, че са точно десет държави. Числото им не е толкова важно, както видното им положение в международните дела.

Тези десет царе се присъединяват към звяра в битката против Бога. Въпреки, че тук не се използва думата Армагедон, ние се досещаме, че става дума за същия конфликт. „Те са единомислени и предават на звяра своята сила и власт.“

Очевидно те не водят борба помежду си, защото са единомислени. Не водят и битка със звяра, защото му предават своята сила и власт. Затова десетте рога и звяра, символизиращи обединената религиозна и военна мощ на земята се съюзяват, за да „воюват против Агнето“.

На страната на Бога ще бъдат „званите, избраните и верните“, което значи Божият народ, а също и ангелите от небесата, които съставляват Неговата велика войска.

Тук ясно се казва, че краен победител в тази война ще бъдат Агнето и Неговите верни.

3. Откровение 19 : 11 – 21

„След това видях небето отворено, и ето бял кон, и Оня, Който яздеше на него се наричаше Верен и Истинен, и съди и воюва праведно. Очите Му бяха огнен пламък, на главата Му бяха много корони и носеше написано име, което никой не знаеше, а само Той. И беше облечен във дреха, попръскана с кръв и името Му беше Божието слово. И небесните войски, облечени в бял и чист висон, следваха подир Него на бели коне. Из устата Му излизаше остър меч, за да порази с него народите. И Той ще ги управлява с желязна тояга и ще стъпче лина на лютия гняв на Бога Всемогъщия. И на дрехата и на бедрото Му имаше написано име: Цар на царете и Господ на господарите.“

После видях един ангел, стоящ на слънцето и извиквайки със силен глас, каза на всички птици, които летят посред небето: Дойдете, събирайте се за великата Божия вечеря, за да ядете месата на царе и месата на хилядници, месата на юнаци и месата на коне и на ония, които яздят на тях, дори месата на всички човещи, свободни и роби, малки и големи.

И видях звяра и земните царе и войските им събрани да воюват против язедия на коня и против Неговото воинство. И звярът биде уловен, и с него лъжепророка, който бе извършил

пред него знаменията, с които измами ония, които бяха приели белега на звяра и които се покланяха на неговия образ; та двамата бидоха хвърлени живи в огненото езеро, което гори с жупел. А останалите бидоха избити с меч на язедия на коня, с меч, който излизаше от устата Му. И всички птици се наситиха от месата им.“

Тук е описана последната битка на земята. Виждаме Исус на бял кон, а с Него небесните воинства. Битката се води между небесните сили от една страна, и всички земни народи, обединени против Исус – от другата страна. По време на Армагедон конфликтът не е между отделните народи, а целият свят и Сатана са против Бога и Неговия народ.

Ангел, стоящ на слънцето призовава хищните птици да ядат трупите на военачалниците и конете. Народите се оказват победени и подбудителите на техния бунт „хвърлени живи в огненото езеро, което гори с жупел“. „А останалите бидоха избити с меч на язедия на коня“.

ВРЕМЕТО

Изглежда, че според думите на Духа на пророчеството Армагедон започва по време на шестата язва, но продължава и в седмата.

„Трябва да изучаваме изливането на седмата язва /Откровение 16:17-21/. Силите на злото няма да отстъпят от битката без борба. Но провидението има дял в битката при Армагедон. Когато земята бъде осветена от славата на ангела от Откровение 18 гл., духовните сили на доброто и злото ще се изправят една срещу друга и Божието воинство ще превземе бойното поле.“
„Събитията от последните дни“

„Ужасен конфликт се намира пред нас. Ние сме почти наближили битката във великия ден на Всемогъщия Бог. Това, което е било държано досега под контрол, ще бъде отпуснато. Ангелът на благодатта прибира крилете си, готвейки се да отлети и да остави света под контрола на Сатана. Силите и властите на зе-

мята са в горчив бунт срещу небесния Бог. Те са изпълнени с омраза срещу ония, които Му служат и скоро, много скоро, ще се проведе последната велика битка между доброто и злото. Земята ще стане бойно поле – сцена на последната борба и последната победа. Тук, където толкова дълго Сатана бе водил човеците срещу Бога, бунтът ще бъде напълно потушен.“ „Ревю енд хералд“, 13.V. 1902 г.

II. ДУХЪТ НА ПРОРОЧЕСТВОТО И АРМАГЕДОН

Духът на пророчеството често говори за тази битка, но не винаги използва наименованието Армагедон. Изрази като „последния конфликт“, „битката във великия ден на Всемогъщия Бог“, „последното сражение“ и други ни препращат също във времето на последния конфликт.

1. Духовна битка.

Самата дума „**Армагедон**“ насочва нашето внимание към един символизъм. Тя се споменава само веднъж в Библията и буквално означава „**хълма Магедон**“. Не ни е познато такова географско място и вероятно нашето внимание се насочва към един всемирен, духовен конфликт.

„Злото във всичките му проявления се активизира. Зли ангели се обединяват с нечестиви хора и използват своя солиден опит, натрупан за много векове съществуване във всевъзможни нападки. Те няма да отстъпят в последния велик конфликт без отчаяна борба. Целият свят ще застане на едната или на другата страна. Битката при Армагедон ще се състои. В този ден никой от нас не трябва да бъде намерен спящ. Трябва да бъдем напълно бодри и като разумните девици да имаме масло в светилниците си. Силата на Светия Дух трябва да бъде върху нас, а началника на Господните множества ще стои начело на небесните ангели, ръководейки битката.“ „Избрани вести“, т. 3

В първата част на този пасаж се говори за „**злото във всичките му проявления**“, „**зли ангели**“, „**нечестиви хора**“. Това са силите на злото, които не искат да отстъпят без отчаяна борба. После следва предупреждението към праведните – никой от тях не трябва

ва да бъде намерен спящ. Ясно е, че от едната страна е Божия народ, а от другата поддръжниците на Сатана. Целият свят избира на чия страна да застане. Няма колебаещи се или междинни категории.

„Сатанински духове ще посетят царете на земята, за да ги обвържат със заблуди и да ги подтикнат да се съюзят със Сатана в неговата последна борба против небесното управление.“ „**Великата борба**“

„Две велики противостоящи една на друга сили се откриват в последната велика битка. От едната страна е Творецът на небото и земята с всички Негови последователи, които носят Неговия печат, а от другата страна – княза на тъмнината, който избра отстъпничеството и въстанието.“ „**Адвентен библиейски коментар**“, т. 7

„Последният голям конфликт между истината и заблудата е само последната битка от дългия спор относно Божия закон.“ „**Великата борба**“

2. Битка между народите.

В някои от изказванията на Елена Вайт ни подсказват, че в битката при Армагедон ще участват народите на целия свят.

„Ние сме длъжни да видим как в историята са се изпълнявали пророчествата и да изучаваме как е действало Провидението във великите реформаторски движения и да разбираме развитието на събитията, в хода на които народите се готвят за последния конфликт във великата борба.“ „**Здравна служба**“

„Народите на света жадуват за кръвопролития, но ангели обуздават техния устрем. Когато тази задържаща сила престане да действа, ще настъпят времена на скърби и мъчения. Всички, които нямат духа на истината, ще се обединят под водачеството на сатанинските агенти. Но те ще бъдат държани под контрол, докато не дойде времето на великата Армагедонска битка.“ „**Адвентен библиейски коментар**“

„Четирите ветрове ще се задържат дотогава, докато не се запечатат всички Божии раби. След това властите на този свят ще строят своите сили за последната велика битка.“ „**Свидетелства към църквата**“, т. 6

Тези изказвания не подсказват, че Армагедонската битка ще бъде конкретна битка между народите, а по-точно говорят за ролята на народите в последния конфликт. Скоро всички народи ще се обединят в противоборство с Божия народ и ще предадат властта си в ръцете на звяра.

III. РЕАЛНОСТТА НА АРМАГЕДОНСКАТА БИТКА

„Битките между двете армии са точно толкова реални, колкото и борбата между армиите в този свят, като от изхода на духовната борба зависят вечни съдби.“ **„Царе и пророци“**

„Страшни, свръхестествени знамения ще се покажат скоро на небето като знак за силата на вършещи чудеса демони. Духовете на дяволите ще отиват при царете на земята и на целия свят, за да ги държат здраво в измама и да ги карат да се присъединят към Сатана в неговия последен бунт против управлението на небето. Чрез тези посредници ще бъдат измамени както владетели, така и поданици. Личности ще обявяват себе си за самия Христос и ще претендират за титлата и почитанието, които принадлежат на Изкупителя на света. Те ще вършат удивителни дела на изцеление и ще казват, че имат откровения от небето, които противоречат на свидетелствата на Светото писание.“ **„Великата борба“**

„Аз видях указ, копия от който бяха разпространени в различните краища на земята. В указа се говореше, че ако светиите не се откажат от своята вяра, от съботата и не станат съблюдатели на първия ден – неделята, на хората ще бъде дадена свобода след определено време да ги предават на смърт.“

„Скоро аз видях, че светиите се намират в състояние на душевна агония. Струваше ми се, че от всички страни ги обкръжаваха нечестиви жители на земята.“ **„Ранни писания“**

„Божии чада – някои в затворнически килии, други скрити в усамотени кътчета по горите и планините – все още молят горещо за Божествена закрила, докато навсякъде групи въоръжени мъже, подтиквани от множества зли ангели, се подготвят за делото на смъртта.“ **„Великата борба“**

Синтез:

С наближаването на края Сатана ще активизира своите усилия и ще използва уменията, които е натрупал в продължение на 6 000 години, за да направи ако е необходимо **„огън да пада на земята пред човеците“**.

Последната битка против Божия народ стои в бъдещето и тя ще бъде решаващата.

Глава 13

ОСВОБОЖДЕНИЕТО

Дошло е времето Бог да изкаже Своето неодобрение на един порочен свят. На земята започват да падат язвите, описани в **Откровение 16** гл. Досега Бог е наказвал с милост, но сега тя тя липсва – гневът Му е чист и на земята се зареждат ужасяващи сцени.

I. УЖАСНАТА КАРТИНА НА ЗЕМЯТА

Откровение 16 : 17 – 21 „И седмият ангел изля чашата си върху въздуха; и из храма излезе силен глас от престола и каза: Сбъдна се. И произлязоха светкавици и гласове и гръмове, и стана силен трус, небивал откак съществуват човеци на земята, такъв трус, толкоз силен. И великият град се раздели на три части, и градовете на народите паднаха; и Бог си спомни за великия Вавилон, да му даде чашата с виното от яростния Си гняв. И всеки остров побягна и планините не се намериха. И едър град, тежък около един талант, падаше от небето върху човеците; и човеците похулиха Бога поради язвата от града, защото язвата от него беше твърде голяма.“

Седмата язва е агонията на нашата планета. Този свят жъне това, което е сял в продължение на хилядолетия...

„През времето на скръбта, ние всички бягахме от градове и села и бяхме преследвани от нечестивите. Те надигаха ножове да ни избият, но ножовете падаха като сламки. Всички ние викахме ден и нощ за избавление. Викът ни достигна да Бога. Слънцето

изгря и луната се спря. Реките престанаха да текат. Небето се отваряше и затваряше и беше в движение. Планините се люлееха като тръстика от вятър и изхвърляха огромни скали наоколо си. Морето клокочеше като вряща вода в тенджерата и изхвърляше камъни на сушата.“ „Опитности и видения“

„Основите на земята треперят. Огромни сгради се клатят и падат с ужасен трясък. Морето ври и цялата земя е в ужасно състояние. Но и пленничеството на праведните завършва.“ „Съкровища на свидетелствата“, т. 1

„Цялата земя се вълнува и бушува като разпенено море. Горните земни пластове се пропукват. Основите ѝ като че ли ще бъдат подронени. Планински вериги потъват. Населявани острови изчезват. Пристанищните градове, приличащи по безчестие на Содом, са погълнати от разбеснелите се води... Сринати са най-гордите градове на този свят... Дворците, плод на разточителството на великите мъже на земята и построени за себевъзвеличаване, биват сринати пред очите и.м...“ „Великата борба“

II. СЪБИТИЯ ПО ВРЕМЕ НА 7-ТА ЯЗВА

„Трябва да изучаваме изливането на седмата язва. Силите на злото няма да отстъпят от битката без борба. Но Провидението има дял в битката при Армагедон. Когато земята бъде осветена от славата на ангела от **Откровение 18** гл., духовните сили на доброто и злото ще се изправят една срещу друга и Божието войнство ще превземе бойното поле.“ „Адвентен библиейски коментар“, т. 7

1. Земята обвита в гъста тъмнина; на небето се явява дъгата на завета.

„С тържествуващи викове, подигравки и проклетия тълпи зли хора се готвят да се нахвърлят върху плячката си, когато гъста тъмнина, по-черна от най-тъмната нощ, пада на земята. Тогава на небето се явява блестяща дъга, която свети със славата, излъчваща се от Божия престол, и тя като че ли обгръща всяка молеца се група. Разгневените множества се стъписват.

Подигравателните или виковете замират. Забравят обектите на своя смъртоносен гняв. С ужасни предчувствия се взират в символа на Божия завет и копнеят да бъдат защитени от мощния му блясък. Божиите избрани чуват ясен и мелодичен глас: „Погледнете!“ Поглеждат към небето и виждат дъгата на обещанието. Черните, заплашителни облаци покривали небосвода са се разделили. И като Стефан съзират славата на Бога и Човешкия Син, седнал на Неговия трон. В Божествената фигура различават белезите на Неговото унижение и от устните Му чуват молбата, представена пред Неговия Отец и светите ангели: „...желая гдето съм Аз, да бъдат с Мене и тия, които Си Ми дал...“ /Йоан 17:24/. Отново се чува благозвучен глас, който казва: „Те идат! Те идат! Свети, чисти и неопетнени. Опазили са словото на Моето търпение; ще живеят между ангелите“. Бледите, треперещи устни на стоящите твърдо за своята вяра избухват в победен вик. „**Великата борба**“

2. Стават знамения и чудеса.

„Среднощ е, когато Бог открива Своята мощ за освобождение на народа Си. Слънцето се появява и свети с пълна сила. Знамения и чудеса следват бързо едно след друго. Безбожните гледат с ужас и почуда сцената, докато праведните следят с тържествуваща радост знаците на избавлението си. Всичко в природата сякаш е излязло от обичайния си ход. Реките престават да текат. Тъмни, гъсти облаци се сблъскват един с друг. Но посред разгневените небеса има едно ясно, чисто място на неописуема слава, откъдето се разнася Божият глас, подобен на звук от много води: „Свърши се!“ /Откровение 16:17/ „**Великата борба**“

3. Силно земетресение и градушка от големи камъни.

„Гласът разтърсва небето и земята. Става мощно земетресение, каквото не е имало „откак съществуват народи на земята“ /Откровение 16:18/. Небето като че ли се отваря и затваря и славата от Божия трон проблясва. Планините се люлеят като тръстика от вятър и откъртени скали летят навсякъде. Долавя се бучене като от приближаваща буря. Морето е разбушвано бясно. Чува се вой на ураган, като глас на демони, надигнали се от разру-

шение: Цялата земя се повдига и люлее като морски вълни. Повърхността ѝ се напуква. Сякаш основите ѝ се разклащат. Цели планински вериги пропадат. Населени острови изчезват...“ „**Великата борба**“

4. Става т. нар. частично възкресение.

Откровение 1 : 7 – „Ето, иде с облаци; и ще Го види всяко око, и ония, които Го прободоха; и всички земни племена ще възридаят за Него. Така е. Амин.“

Данаил 12 :2, 3 – „И множеството от спящите в пръстта на земята ще се събудят, едни за вечен живот, а едни за срам и вечно презрение. Разумните ще сияят с светлостта на простора, и ония, които обръщат мнозина в правда като звездите до вечни векове.“

Освен възкресението на праведните за живот и възкресението на неправедните за осъждане, Библията и Духът на пророчеството говорят за едно трето възкресение, което става по време на 7-та язва, преди пришествието на Христос. То е наречено частично, защото не всички хора възкръсват, а само най-ревностните и верни служители на Сатана в борбата му против Бога, за да видят трагичния край на своя бунт.

„...Между тях е високомерният Ирод, който иронизираше Христовата царска титла и заповяда на присливащите се войници да Го коронясат като цар. Там са и мъжете, които със скверни ръце Го облякоха в пурпурната дреха и поставиха корона от тръни на свящото чело, а в покорната ръка втъкнаха мним скиптер и Му се покланяха с богохулни подмятания. Мъжете, удряли и заплювали Княза на живота..., онези, които забиха гвоздеите в ръцете и нозете, войника пробол реброто Му...“ „**Великата борба**“

В частичното възкресение ще възкръснат и най-ревностните и верни последователи на Христос. Тук ще бъдат и всички, които са умрели с вяра в третата ангелска вест.

„Тъмнични стени падат и плененият заради вярата си Божия народ е пуснат на свобода. Гробовете се разтварят и „множество от спящите в пръстта на земята ще се събудят, едни за вечен живот, а други за срам и вечно презрение.“ /Дан. 12:2/. Умрелите

с вяра в третата ангелска вест излизат от гроба прославени, за да чуят Божия завет на мир заедно с тези, които са пазили Неговия закон. „Ония, които Го прободоха“ /Откровение 1:7/, които се надсмиваха и подиграваха, когато Той умираше както и най-свирепите противници на истината и на народа Му, също биват възкресени, за да Го видят в слава, да Го видят почитен от верните и послушните.“ „Великата борба“

5. Гъсти облаци, светкавици и тайнствени, страшни гласове.

„Гъсти облаци все още покриват небето. Въпреки това слънцето, като отлъцаващо око на Йехова, прониква тук и там. Бесни светкавици процепват небосвода и обгръщат земята в море от пламъци. По-силно от ужасните гърмове на светкавиците се чуват тайнствени и страшни гласове, обявяващи участта на безбожните. Изречените думи не се разбират от всички, но фалшивите учители ги разбират. Само допреди малко толкова безгрижни, толкова надменни и предизвикателни, толкова тържествувачи в жестокостта си спрямо Божия народ, пазещ заповедите, сега са уплашени и треперят от страх. Риданията им заглушават шума на природните стихии. Демони признават Божествеността на Христос и треперят пред Неговата мощ, а човеци молят за милост и лазят в праха от ужас.“ „Великата борба“

6. На небето блести Звезда.

„През един процеп в облаци блести Звезда, с четири пъти по-силна яркост от мрака. Тя говори на вярващите за надежда и радост, а на престъпниците на Божия закон – за строгост и гняв. Пожертвалите всичко за Христос сега са на сигурно място, скрити в Божието скривалище. Били са изпитани и пред света, и пред презиращите истината са доказали верността си към Този, Който умря за тях. Чудно преобразени са останалите верни дори пред лицето на смъртта. Изведнъж са освободени от мрачната и ужасна тирания на хората, превърнали се в демони. Лицата им, бледи, изплашени и смутени допреди малко, сега пламтят от удивление, вяра и любов. Гласовете им избухват в победна песен – Псалм 46 : 1 – 3 – „Бог е нам прибежище и сила, винаги изпитана помощ в напасти, затова няма да се уплашим, ако би се и земята поклати-

ла, и планините се преместили всред моретата, ако и да бучат и да се вълнуват водите им, и планините да се тресат от надигането им.“ „Великата борба“

7. Вижда се славата на небесния Ерусалим.

„Когато тези думи на свято упование се въздигат към Бога, облаци се отдръпват, за да се открие обсипаното със звезди небе, неизразимо славно в контраст на черния и гневен небосвод. Славата на небесния град проблясва през полуотворените порти.“ „Великата борба“

8. Господ демонстрира вечната валидност на Божия закон.

„Тогава на фона на небето се появява ръка, която държи две събрани заедно каменни плочи. Пророкът казва: „И небесата ще известят правдата Му, защото сам Бог е съдия“ /Псалм 50:6/. Светият закон – Божията правда, провъзгласен на Синай всред гръмотевици и пламъци за ръководство в живота, сега бива открит на хората като мерило за съда. Ръка разтваря плочите и предписанията на десетте заповеди се виждат, написани сякаш с огнено перо. Думите се открояват така ясно, че всички могат да ги прочетат. Паметта е пробудена, тъмнината на езичеството и еретизма е премахната от умовете и Божиите десет изявления, кратки, разбираеми и авторитетни, са представени пред погледа на земните жители.“

Невъзможно е да се опише ужасът и отчаянието на погизвалите светите Божии изисквания. Господ им бе дал закона Си; те можеха да сравнят характеристиките си с него и да разберат дефектите си, докато все още е и мало възможност за покаяние и поправление. Но за да си осигурят благоволенieto на света, са отстранили Неговите наставления, а са учили и другите да ги престъпват. Стремели са се да принудят Божия народ да оскверни съботата. Сега са осъдени чрез същия закон, който са презирали. С ужасна яснота виждат, че нямат никакво извинение. Сами са избрали на кого да служат и на кого да се покланят. „Тогава изново ще разсъдите между праведен и нечестив, между оня, който служи Богу, и оня, който не му служи.“ /Малахия 3 : 18/.“ „Великата борба“

9. Бог обявява деня и часа на Своето пришествие.

„От небето се чува гласът на Бога, който обявява деня и часа на Исусовото идване и предава на Своя народ вечния завет. Като тътнежи на мощни гръмотевици се разнасят по земята Неговите думи. Божият Израил стои и слуша с очи, насочени нагоре. Лицата са осветени от Божията слава и блестят като лицето на Мойсей, когато слизаше от Синай. Неправедните не могат да ги гледат. И когато над почиталите Бога чрез пазене на святата събота се произнася благословение, разнася се мощен, победен вик.“
„**Великата борба**“

„Тъмни тежки облаци се появяват, сблъсквайки се един с друг. Атмосферата се разделя и съединява отново. Тогава бихме могли да погледнем през откритото пространство към Орион, откъдето идва Божият глас... Скоро чуваме Божия глас като глас на много води, който ни оповестява деня и часа на Христовото идване и полагаше вечния завет със Своя народ, Той изговаряше едно изречение и после спираше, докато думите Му се разнесат по цялата земя. Божият Израил стоеше с поглед, насочен нагоре, слушайки словата, идващи от устата на Йехова, които се разнасяха от единия до другия край на земята подобно на тътена на най-силния гръм. Всичко излъчваше страшна тържественост. В края на всяко изречение светите викаха: „Слава! Амилю!“ Лицата им бяха озарени от Божията слава и те излъчваха светлината, която излъчваше Мойсеевото лице, когато слизаше от Синай. Нечестивите не можеха да гледат към тях поради сияйната слава. И когато вечното благословение беше произнесено над онези, които бяха почели Бога в пазене на святата Му събота, тогава се разнесе силен вик на победа над звяра и неговия образ.“ „**Опитности и видения**“

III. ИЗПЪЛНЕНИЕ НА БЛАЖЕННАТА НАДЕЖДА – ВТОРОТО ПРИШЕСТВИЕ

1. „**Видях, ето бял облак...**“ – Откровение 14 : 14 – „И видях, и ето бял облак, и на облака седеше един, който приличаше на Човешкия Син, имайки на главата си златна корона и в ръката си остър сърп.“

Откровение 19 : 11 – 16 – „След това видях небето отворено, и ето бял кон, и Оня, Който яздеше на него, се наричаше Верен и Истинен, и съди и воюва праведно. Очите Му бяха огнен пламък, на главата Му бяха много корони и носеше написано име, което никой не знаеше, а само Той; и беше облечен в дреха, попръскана в кръв; и името Му беше Божието слово. И небесните войски, облечени в бял и чист висон, следваха подир Него на бели коне. Из устата Му излизаше остър меч, за да порази с него народите; и Той ще ги управлява с желязна тояга и ще стъпче лина на лютия гняв на Бога Всемогъщия. И на дрехата и на бедрото Му имаше написано име: Цар на царете и Господ на Господарите.“

„Скоро на изток се появява малък черен облак колкото половин човешка длан, облакът, който придружава Спасителят и отдалеч изглежда обгърнат в мрак. Божиите избрани знаят, че това е знаменieto на Човешкия Син. В тържествено мълчание се взират в него, наблюдавайки как приближава към земята и става все по-светъл, докато се превърне в голям бял облак. Цялата му основа е слава, изглеждаща като унищожавач огън, над който е дъгата на завета. Исус язди напред като мощен победител. Не като „Човек на скърби“ иде Той сега, за да изпие горчивата чаща на позор и страдания, а като победител в небето и на земята, за да съди живите и мъртвите... Светите ангели – голямо, неизброимо множество, Го придружават с тържествени химни и небесни мелодии. Небето е изпълнено с блестящи фигури – хиляди по хиляди и десетки хиляди по десетки хиляди. Човешко око не може да обхване сцената; смъртен ум не може да обхване нейното величие... Когато живият облак приближава, всяко око вижда Княза на живота. Сега не трънен венец обезобразява святата глава, а диадема на слава украсява святото чело. Лицето Му блести по-силно от ослепителното обедно слънце. „И на дрехата и на бедрото Му имаше написано име: Цар на царете и Господ на господарите.“ /Откровение 19:16/ В присъствието Му „лицата на всички са пребледнели“, а отхвърлилите Божията благодат изпадат в ужаса на вечното отчаяние... Праведните викат трепереци: „Кой може да устои?“. Песента на ангелите замлъква и известно време цари мълчително мълчание. Тогава се чува гласът на Исус: „Достатъчна ви е Моята благодат.“ Лицата на праведните светват и радост изпълва сърцата. А ангелите запяват пак и още по-високо.“ „**Великата борба**“

2. Описан е страхът на нечестивите.

Псалм 50 : 3, 4 – „Нашият Бог ще дойде и няма да мълчи; ще има пред Него огън поглъщащ, и около Него силна буря. Ще призове небесата отгоре, и земята, за да съди людето Си...“

Откровение 6 : 15 – 17 – „И земните царе, големците и хилядниците, богатите и силните, всеки роб и всеки свободен се скриха в пещерите и между скалите на планините; и казват на планините и на скалите: Паднете върху нас и скрийте ни от лицето на седящия на престола и от гнева на Агнето; Защото е дошъл великият ден на Неговия гняв; и кой може да устои?“

„Подигравките са престанали. Лъжливите устни са смълчани... Нищо не се чува освен гласове на молитва и стонове от плач и ридания. От устните, произнасяли доскоро подигравки, избухва викът: „Велик е денят на Неговия гняв и кой може да устои?“ Неправедните се молят да бъдат по-скоро погребани под скалите и планините, отколкото да застанат пред лицето на Този, Когото са презирали и отхвърляли.

Те познават този глас, проникващ в ушите на мъртвите. Колко често са го чували като трогателни молби на приятел, на брат, на Изкупител! За отхвърлилите Неговата благодат няма друг глас така осъдителен, както гласът, умоляващ ги дълго: „Върнете се, върнете се от лошите си пътища, защо да умрете..?“ /Езекиил 33:11/ ... Този глас събужда спомени, които биха искали да заличат – пренебрегнати, отхвърлени предложения, неоценени привилегии.“ „Великата борба“

3. След това идва и най-хубавия момент:

Исаия 26 : 19, 20 – „Твоите умрели ще оживеят; Моите мъртви тела ще възкръснат. Събудете се и запейте радостно вие, които обитавате радостно в пръстта, защото росата Ти е като росата по тревите. И земята ще предаде мъртвите. Дойдете, люде Мои, влезте в скришните си стаи, и затворете вратите след себе си; скрийте се за един малък миг, догдето премине гневът.“

І Солунци 4 : 13, 16 – „А не желаем, братя да останете в неизвестност за ония, които умират, за да не скърбите както другите, които нямат надежда. Понеже сам Господ ще слезе от небето с

повелителен вик, при глас на архангел и при Божия тръба; и мъртвите в Христа ще възкръснат по-напред.“

„Сред люлеенето на земята, блясъка на светкавиците и тътена на гръмотевиците гласът на Божия Син извиква спящите светии. Поглежда към гробовете на праведните, след това издига ръце към небето и изрича: „Събудете се, събудете се, събудете се вие, които спите в пръстта и станете!“ По цялата дължина и ширина на земята мъртвите ще чуят гласа и които го чуят ще оживеят. Цялата земя ще кънти под стъпките на тази необикновено голяма армия, хора от всички нации, племена, езици, народи. Те идват от тъмнината на смъртта, облечени в безсмъртна слава с възклицанието: „О, смърте, где ти е победата? О, смърте, где ти е жилото?“ /І Кор. 15:55/. Гласовете на живите праведни и на възкръсналите светии се сливат в продължителен, радостен и победен вик... При прозвучаването на Божия глас живите праведни биват преобразени внезапно, „в миг на око“, биват прославени и сега стават безсмъртни; заедно с възкръсналите светии посрещат Господа във въздуха. Ангели „ще съберат избраните Му, от четирите ветрища, от края на земята до края на небето“. Малки дечица биват поставени от тях в ръцете на майките им. Приятели, разделени дълго от смъртта, се събират отново, за да не се разделят никога вече. С радости песни всички заедно се възнасят нагоре към Божия град... Преди влизането в Божия град Спасителят подарява на Своите последователи емблемите на победата и ги отличава със знаците на тяхното царско положение. Блестящите редици заемат формата на отворен четириъгълник около своя Цар. Фигурата Му се издига величествено над светите и ангели и лицето Му блести и излъчва благосклонна любов. Погледите на неизброимото множество от изкупени са впити в Него. Всяко лице наблюдава славата на Оня, Чийто лице „бе погорно... повече от лицето на кой да бил човек и образът Му от образа на кой да е от човешките синове“. На главата на победителите Исус със собствената Си ръка поставя короната на славата, корона с личното „ново име“ /Откровение 2:17/ и с надписа: „Свят Господу!“ Във всяка ръка бива поставена палмата на победата и блестяща арфа. След това, когато ръководещите ангели дават тон, всяка ръка с изкусно умение се плъзга бързо по струните, изтръгвайки сладка музика с богати, мелодични тонове. Не-

изразило блаженство разтърсва сърцата и всеки глас се издига в благодарствена хвала: „На Този, Който ни люби и ни е развързал от греховете ни чрез кръвта Си, и Който ни е направил царство от свещеници на Своя Бог и Отец, на Него да бъде слава и господство във вечни векове“ /Откровение 1 : 5, 6/. Пред изкупеното множество се намира Светия град. Исус разтваря широко бисерните порти и спасените от всички народи, пазили истината, влизат вътре. Тук виждат Божия рай – дома на Адам от времето на неговата невинност. След това се чува глас, по-благозвучен от музиката, достигала до ухото на смъртен човек, който казва: „Вашата борба свърши! Дойдете, вие, благословени от Отца Ми, наследете царството, приготвено за вас от създанието на света“... С неизразима любов Исус приветства с добре дошли Своите верни за „радост на техния Господ“. Спасителят се радва, че в царството на славата вижда душите, спасени чрез Неговите страдания и унижения. Изкупените ще споделят тази радост, като видят в сред блажените спечелените за Христос чрез своите молитви и труд, чрез жертвите, принесени с любов. Неизразима радост ще изпълва сърцата и, когато събрани около величествения бял престол видят онези, които са спечелени за Христос, а те от своя страна – привлекли други, а другите привлекли още много следващи. Сега всички са доведени в мирното небе, слагат короните си в ръцете на Исус и Го хвалят през безкрайните кръговрати на вечността.“

„Великата борба“

Исус казва:

„Аз виждам плода от труда на душата Си и съм доволен. Тази богата слава принадлежи на вас за през цялата вечност. Вашите страдания се свършиха. Няма да има вече нито страдания, нито смъртен вик.“ „Опитности и видения“

Синтез:

Откровение 15 : 2 – 4 – „И видях нещо като стъклено море, размесено с огън, и че тия, които бяха победили звяра и образа му и числото на името му, стояха при стъкленото море, държейки Божии арфи. И пееха песента на Божия слуга Мойсея и песента на Агнето, казвайки: Велики и чудесни са Твоите дела, Господи Боже Всемогъщи; праведни и истинни са Твоите пътища, Ца-

рю на вековете. Кой няма да се убои от името Ти, Господи, и да го прослави? Защото само Ти си свят; понеже всичките народи ще дойдат и ще се поклонят пред Тебе, защото се явиха Твоите праведни съдби.“

НА КРИСТАЛНОТО МОРЕ ЩЕ СЕ СЪБЕРАТ СПАСЕНИТЕ ОТ ВСИЧКИ ВРЕМЕНА И СЪС ЗЛАТНИ АРФИ В РЪЦЕ ЩЕ ПЕЯТ НОВАТА ПЕСЕН НА ПОБЕДАТА. ТАМ ТРЯБВА ДА БЪДЕМ И НИЕ – ТИ И АЗ.

НЕПРЕМЕННО!

ДА СЕ ПРИГОТВИМ ЗА ТОВА ВРЕМЕ!

ИСТИНСКО И ФАЛШИВО ПОКЛОНЕНИЕ В ТРОЙНАТА АНГЕЛСКА ВЕСТ – I част

I част – 1/ Поклонението като основен акцент в Тройната ангелска вест

2/ Тройната ангелска вест – призив към истинско, предупреждение и осъждане на фалшивото поклонение

Откровение 14 : 6 – 12

ПЪРВАТА АНГЕЛСКА ВЕСТ – 6, 7 ст. – „И видях друг ангел, че летеше посред небето, който имаше вечното благовестие, за да прогласява на обитаващите по земята и на всеки народ и племе, език и люде. И каза със силен глас: Бойте се от Бога и въздайте Нему слава, защото настана часът, когато Той ще съди и поклонете се на Този, Който е направил небето и земята, морето и водните извори.“

ВТОРАТА АНГЕЛСКА ВЕСТ – 8 ст. – „И един друг ангел, втори, следваше изподире и казваше: Падна, падна великият Вавилон, който напои всичките народи от виното на своето разпалено блудстване.“

ТРЕТАТА АНГЕЛСКА ВЕСТ – 9 – 12 ст. – „И друг, трети,

ангел вървеше подир тях и казваше със силен глас: Ако някой се поклони на звяра и на неговия образ и приеме белег на челото си или на ръката си, той ще да пие от виното на Божия гняв, което е приготвено чисто в чашата на гнева Му и ще бъде мъчен с огън и жупел пред светите ангели и пред Агнето. И димът на тяхното мъчение ще се издига до вечни векове и ония, които се поклонят на звяра и образа му, не ще имат отдох ни денем, ни нощем, нито кой да е, който приеме белега на името му. Тук е нужно търпението на светиите, на тия, които пазят Божиите заповеди и вярата в Исуса.“

„В тези последни дни наше задължение е да разберем пълното значение на първата, втората и третата ангелски вест. Те са записани в Откровение 14 гл. Всички наши разсъждения трябва да бъдат в синхрон с Божието слово.“ „Публикувани ръкописи“

1. Видението на трите ангела се явява между два много важни откъса от книгата **Откровение**: непосредствено след описанието на нападите на злите сили срещу Божия народ – /12 и 13 гл./, и преди описанието на заключителния наказателен съд над Божиите врагове – /15 – 18 гл./

2. Великата борба е представена в една поредица от видения, които в началото и в края имат две сцени, представящи битката, която се води на земята:

1/ Първата: Откровение 11 : 18, 19

„Народите се разгневиха, но дойде Твоят гняв и времето да се съдят мъртвите и да дадеш наградата на слугите Си пророците и на светиите и на ония, които се боят от Твоето име, малки и големи, и да погубиш губителите на земята. И отвори се Божият храм, който е на небето, и видя се в храма ковчега на Божия завет; и настанаха светкавици и гласове, гърмове и тръст и силен град.“

2/ Втората: Откровение 15 : 5 – 8

„И след това видях, че на небето се отвори храма на скинията на свидетелството; и седемте ангела, които държаха седемте язви, излязоха от храма, облечени в чисти и светли ленени дрехи

и препасани през гърдите с златни пояси. И едно от четирите живи същества даде на седемте ангела седем златни чаши, пълни с гнева на Бога, Който живее до вечни векове. И храмът се изпълни с дим от славата на Бога и от Неговата сила; и никой не можеше да влезе в храма, преди да се свършат седемте язви на седемте ангела.“

Като че ли Бог призовава Своя преследван народ да отпрати за окуражение погледа си към Небето, далеч от битката и борбата, към ковчега на завета, знака за Божието присъствие, най-висшия център на поклонение и символ на Божията верност към Неговия народ!

3. Със същото намерение, за окуражение, един хор /както в гръцките трагедии/ обяснява и тълкува действието, тъй като вече се знае как ще завърши драмата – с победа на Божия народ:

1/ В началото на битката се обявява крайната победа на останалия верен остатък, който е все още преследван.

Откровение 12 : 10 – 12

„И чух силен глас на небесата, който казваше: Сега дойде спасението, силата и царството на нашия Бог и властта на Неговия Христос; защото се свали клеветника на нашите братя, който ги клевети денем и нощем пред нашия Бог. А те го победиха чрез кръвта на Агнето и чрез словото на своето свидетелствуване; защото не обичаха живота си до толкоз, щото да бягат от смърт. Затова, веселете се, небеса и вие, които живеете в тях, но горко на вас, земльо и море, защото дяволът слезе у вас много разярен, понеже знае, че му остава малко време.“

2/ В края на борбата се празнува победата на светиите, които пеят на Бога химн на възхищение и поклонение: песента на Мойсея и Агнето:

Откровение 15 : 3, 4

„И пееха песента на Божия слуга Мойсея и песента на Агнето, казвайки: Велики и чудесни са Твоите дела, Господи Боже Всемогъщи; праведни и истинни са Твоите пътища, Царю на вековете. Кой няма да се бои от името Ти, Господи, и да го прослави? Защото само Ти си свят, понеже всичките народи ще дойдат и ще си поклонят пред Тебе, защото се явиха Твоите праведни съдби.“

Тройната ангелска вест представя последния Божий призив към едно човечество, живеещо на планетата, насъскана от сатанинските сили в бунт против Божието управление, да вземе отношение и решение.

Тази тема има за цел въз основа на изследване на книгата **Откровение** да разкрие ролята на поклонението – истинското или фалшивото, за последното поколение.

I. ПОКЛОНЕНИЕТО – ОСНОВЕН ВЪПРОС В ТРОЙНАТА АНГЕЛСКА ВЕСТ

Както строежът, така и изборът на думи показват, че в **Откровение 14** гл. поклонението е основен въпрос.

СТРОЕЖЪТ

1. Трите ангелски вести са подредени по следния начин:

1/ Първата Ангелска вест се въвежда с призива за поклонение на истинския Бог. Този призив се отнася до всички жители на земята, след като най-напред е показано, че истинските поклонници, които следват Агнето, се намират на планината Сион като спасени – **Откровение 14 : 1 – 5**

„И видях, ето Агнето стоеше на хълма Сион и с него 144 000, които носеха Неговото име и името на Неговия Отец, написано на челата им. И чух глас от небето, като глас от много води и като глас от гръм: и гласът, който чух беше като глас на свирачи, които свиреха с арфите си. И пееха като че ли нова песен пред престола и пред четирите живи същества и старците; и никой не можеше да научи песента, освен 144 000, които са били изкупени от земята. Те са ония, които не са се осквернили с жени, защото са девственици; те са които следват Агнето, където и да отива; те са били изкупени измежду човеците за първи плодове на Бога и на Агнето. И в устата им не се намери лъжа; те са непорочни.“

Този призив е изразен с един троен вик, който се състои от три императива /заповедни форми/, които като предупреждават, обръщат внимание на три аспекта на истинското поклонение:

1. УБОЙТЕ СЕ ОТ БОГА !

2. ВЪЗДАЙТЕ НЕМУ СЛАВА !

3. ПОКЛОНЕТЕ МУ СЕ КАТО ТВОРЕЦ !

2/ Вестта на втория ангел обявява, че Вавилон, като подстрекател към фалшиво поклонение, е паднал – 8 ст.

„И един друг ангел, втори, следваше изподире и казваше: Падна, падна великия Вавилон, който напои всичките народи от виното на своето разпалено блудстване.“

3/ Вестта на третия ангел е формулирана като предупреждение от поклонение на фалшиви богове – звяра и неговия образ. Призивът е отправен към всички хора, след като е показано, че поклонниците на звяра – фалшивия бог, ще бъдат унищожени заедно с падналия Вавилон – 9 – 11 ст.

„И друг, трети, ангел вървеше подир тях и казваше със силен глас: Ако някой се поклони на звяра и на неговия образ и приеме белег на челото си или на ръката си, той ще и да пие от виното на Божия гняв, което е приготвено чисто в чашата на гнева Му; и ще бъде мъчен с огън и жупел пред светите ангели и пред Агнето. И димът от тяхното мъчение ще се издига до вечни векове; и ония, които се покланят на звяра и образа му не ще имат отдых ни денем, ни нощем, нито кой да е, който приема белега на името му.“

Това предупреждение е изразено в един троен упрек, който е насочен срещу три аспекта на фалшиво поклонение:

1. Поклонение на звяра
2. Поклонение на неговия образ
3. Приемане на неговия белег

2. Тройната ангелска вест е оградена от две представяния на истинските поклонници. Тези представяния намираме в началото и в края на текста:

1/ Първото се явява като прелюдия, която предлага поглед в бъдещето върху поклонниците на Истинския Бог в Небето. Те са били изкупени от земята като първи плодове на Агнето. Обозначени са като непорочни – /Откровение 14:1-5/. Те се покланят на Бога и Агнето, като пеят песен на възхищение.

2/ Второто представяне предлага един вид заключение и описва истинските поклонници на Бога на земята – Откровение 14 : 12, 13

„Тук е нужно търпението на светиите, на тия, които пазят Божиите заповеди и вярата в Исуса. И чух глас от небето, който казваше: Напиши: Блажени отсега нататък мъртвите, които умират в Господа; да! Казва Духът, за да си починат от трудовете си; защото делата им следват подир тях.“

Те биват обозначени като „светии“, но те трябва да издържат, докато са все още на земята. Сега те се покланят на Бога като пазят Неговите заповеди и държат вярата в Исус.

До тук ние виждаме, че строежът на този текст е тясно свързан с основната тема – поклонението.

ЛЕКСИКАТА / избор на думи /

Изборът на думи също потвърждава, че в центъра на пасажата стои основната тема – поклонението.

1/ Глаголът „покланям се“ се среща 8 пъти в 13 и 14 гл. Честата употреба е очебийна – той е използван само в Откровение 24 пъти, а в целия Нов завет – 60 пъти.

Тази честа употреба на глагола „покланям се“ може да се сравни само с едно място в Библията – в един друг пасаж от Йоан този глагол е употребен 10 пъти и също е противопоставено истинското на фалшивото поклонение – Йоан 4 : 20 – 24

„Нашите бащи в тоя хълм са се покланяли; а вие казвате, че в Ерусалим е мястото, където трябва да се покланяме. Казва и Исус: Жено, вярвай Ме, че иде час, когато нито само в тоя хълм, нито в Ерусалим ще се покланяте на Отца. Вие се покланяте на онова, което не знаете; ние покланяме на онова, което знаем; защото спасението е от юдеите. Но иде час, и сега е, когато истинските поклонници ще се покланят на Отца с дух и истина; защото такава иска Отец да бъдат поклонниците Му. Бог е дух; и ония, които Му се покланят, с дух и истина трябва да се покланят.“

2/ Други изрази, които спадат към терминологията на поклонението са:

„убояване от Бога“, „въздаване Нему слава“, „лесента пред Божия престол“

3/ Глаголът „проскинео“

Макар, че в Новия Завет има най-малко 15 други думи за „покланям се“, на това място от Писанието /Откровение 14 гл./ се употребява винаги и изключително глаголът „проскинео“. В своя езиков корен този глагол означава – „покланям се, за да целуна на някого ръката или нозете“. От тук се е получило значението – „падам пред някого на земята“. Този глагол е избран, за да опише поклонението на Бога като най-висш акт за признаване на Божия авторитет, както се описва поклонение на подчинени васали на своя император.

Когато обаче в Откровението се употребява думата „проскинео“, винаги обектът на поклонение е Бог. Дори ангелите отхвърлиха поклонението

/проскинео/ за себе си – Откровение 19 : 10

„Тогава аз паднах пред нозете му да му се поклоня; но той ми рече: Недей, аз съм съслужител на тебе и на братята ти, които държат свидетелството за Исуса; поклони се Богу...“

Откровение 22 : 8, 9.– „Аз, Йоан съм, който чух и видях, паднах да се поклоня пред нозете на ангела, който ми беше показал това, но той ми рече: Недей! Аз съм съслужител на тебе и на братята ти пророците и на тия, които пазят думите на тази книга. Поклони се Богу.“

Още едно важно наблюдение: „покланям се“ тук никога не се разбира в смисъл на един култов обряд. Да се поклониш на някого в значението на думата „проскинео“ означава „да си послушен на някого“, т.е. да подчиниш собствената си воля на обекта на поклонението.

Следователно да се поклониш на Бога означава да Му признаеш най-висшия суверенитет и да се видиш в най-дълбока зависимост от Него.

Затова поклонението „проскинео“ не е само простата истина, че Бог е всичко, също не е голото учудване, че Бог е безкрайно

съвършен, нито пък изпълненото със страх треперене пред Неговото величие. Всичко това спада към поклонението, но в своята цялостност поклонението се състои от доброволно подчинение на Бога, съгласие и изпълняване на Неговата воля.

Изводът, който можем да направим е, че употребата на понятието „проскинео“ във връзка със звяра и неговия образ на това място в Писанието има за цел да покаже Сатана като абсолютен противник, защото със своето изискване към всичките човечи да се покланят на него или на неговите инструменти /звяра и образа на звяра/, той изявява като този, който дръзва да иска нещо, което принадлежи единствено на Бог.

II. АКЦЕНТИТЕ НА ТРОЙНАТА АНГЕЛСКА ВЕСТ ВЪРХУ ПОКЛОНЕНИЕТО

Нека разгледаме какво се казва за поклонението в отделните ангелски вест:

1. ВЕСТТА НА ПЪРВИЯ АНГЕЛ: ПРИЗИВ КЪМ ИСТИНСКО ПОКЛОНЕНИЕ

Първият ангел изговаря един мощен, отправен към всички човечи призив за поклонение на Бога и този призив се явява като част от вечното благовестие.

Значението на вика е показано ясно – „Настанал е часът на Неговия /Божия/ съд.“ По този начин проповядването на Евангелието е представено като есхатологично събитие – като белег за края. Точно това е казал и Исус, че преди свършека на света – „Това благовестие на царството ще бъде проповядвано на цялата вселена, на всички народи.“ /Матей 24 : 14/.

Проповядването на „вечното Евангелие“ е един апел към всеки човек да приеме благата вест, а с това и Божието милостиво предложение да бъде спасен от смъртта и греха.

Веста на Евангелието в апостолските църкви съдържа изискването на страх от Бога и поклонение пред Твореца – **Деяния 14 : 15 б**

„...обърнете се от тия суети към живия Бог, Който е направил небето, земята, морето и всичко що има в тях.“

Без съмнение това Евангелие е наречено „вечно“, за да се покаже неговата непроменима и трайна сила.

Въпреки всички опити на Сатана да унищожи вестта на Евангелието, тя остава непроменима. Когато обаче ангелът призовава за възстановяване на Вечното Евангелие, то този призив е поради изопачаване на Евангелието. От тук произлиза и настоящият и спешен апел за връщане към истинско поклонение.

Спешността на този апел се мотивира със започналия вече съд:

„Настана часът на Неговия съд!“ – 7 ст.

Следователно Божият зов е „зов за обръщане“, който изисква от човека едно решение, един отговор. Тъй като Бог от Своя страна също възнамерява да вземе решение за всеки човек, Той изисква от нас поклонение!

2. ВЕСТТА НА ВТОРИЯ АНГЕЛ – ОСЪЖДАНЕ НА ФАЛШИВОТО ПОКЛОНЕНИЕ

Тази вест разкрива две важни неща за Вавилон, символа на фалшивото поклонение в Библията: че е паднал и защо е паднал

1. Вавилон е паднал.

Вавилон е библейският смисъл на бунт против Бога – **Битие 11 гл.** Символ е и на вражда против Божия народ – **Откровение 18 : 1 – 4**

„След това видях друг ангел, който слизаше от небето, имайки голяма власт; и земята се просвети от неговата слава. Той извика със силен глас казвайки: Падна, падна великият Вавилон и стана жилище на бесовете, свърталище на всякакъв нечист дух и свърталище на всякаква нечиста и омразна птица; защото всички народи пиха от виното на нейното разпалено блудстване и земните царе блудстваха с нея, земните търговци се обогатиха от безмерния ѝ разкош. И чух друг глас от небето, който казваше: Излезте от нея, люде Мои, за да не участвате в греховете и да не споделяте язвите и.“

За преследваните вярващи, както и за убедените невярващи е важно да знаят, че силата, която владее света и подтиска Божиите последователи, няма да господства вечно. Всемирното обединение от религиозни, политически и икономически сили, което трябва да доведе до унищожаване на Божия народ, всъщност все още има владичество, но вече е осъдено на неизбежно поражение.

Както за древния Вавилон, така и за модерния Вавилон днес, благодатното време е изтекло. На тази размяна на господстващи отношения в **Откровение** е отделено толкова място и такова голямо значение, че повече от две глави са употребени за тази цел – **17, 18 и част от 19.**

2. Защо е паднал Вавилон?

Падането на Вавилон е съвсем точно обосновано: той е довел всички народи дотам „да пият от виното на неговото разпалено блудстване“ / **14:8** /. Това означава, че той е опил народите с едно променено /далеч от Бога/ учение, обвързал ги е със себе си и ги отровил – **Откровение 17 : 2**

„...с която блудстваха земните царе и земните жители се опиха от виното на нейното разпалено блудстване.“

Откровение 18 : 3 – „...защото всички народи пиха от виното на нейното разпалено блудстване и земните царе блудстваха с нея, земните търговци се обогатиха от безмерния и разкош.“

Може и да означава, че Вавилон ги е принудил да се свържат с него в духовна невярност спрямо Бога.

Грехът на Вавилон във всеки случай се състои във това, че той е вложил своето влияние, за да отклони народите от правилното поклонение на Бога и да ги подведе или към безбожие, или да осигури фалшиво поклонение.

Макар голямата блудница да предлага своето блудно питие в „златна чаша“ / **17 : 4** / и да примамва с приятни неща, от гледна точка на Бога това е „чашата на Божия гняв“ / **14 : 8, 16 : 19**/

Чрез вестта на втория ангел Бог оповестява Своята осъдителна присъда срещу всяко поклонение, което не съвпада с Вечното благовестие.

Той моли народите да излязат от Вавилон и да се разделят с неговите заблуди и с неговото объркване – **Откровение 18 гл.**

3. ВЕСТТА НА ТРЕТИЯ АНГЕЛ: ПРЕДУПРЕЖДЕНИЕ СРЕЩУ ФАЛШИВОТО ПОКЛОНЕНИЕ

Третият ангел предупреждава света за подчинение на тираничните сили на злото, които ще наложат поклонение на Вавилон и приемане на белега на фалшиво поклонение.

И поклонниците на звяра; и поклонниците на образа му получават белега.

Белегът на челото и на десницата може да означава мисловния свят или действително да бъде някакъв белег. И тъй като в контекста ясно е показан смесения политико-религиозен характер на звяра, белегът може да бъде и действителен, или символично да характеризира духовното състояние на поклонниците на Вавилон – **Откровение 13 : 16**

„И принуждаваше всички, малки и големи, богати и сиромаси, свободни и роби, да им се тури белег на десницата или на челата им“

Този белег, какъвто и да е той, винаги е в противоположност на Божия печат – **Откровение 7 гл.** Бог ясно е дал да се различават спасените от погубените, истинските поклонници от фалшивите. Белегът на звяра за известно време запазва тези, които го носят, подобно на белега на Каин /**Битие 4 : 15**/, но в края става белег на тяхното собствено осъждане.

Тъй като съда в небето вече започна, а падането на Вавилон е публично обявено, третият ангел поставя всички човещи пред едно належащо решение: ЗА или ПРОТИВ БОГА. В този избор участва частицата – „ако“ –

Откровение 14 : 9 – „...ако някой се поклони на звяра и неговия образ...“

Или се взема решение за поклонение на Бога в съгласие с вечното Евангелие, с всичко, което спада към това, или се приема белега на звяра с присъединяване към Вавилон – с всичките последици от това.

Синтез:

Поклонението е една основна тема в **Откровение 14 гл.** Това се доказва от съдържанието на вестите, от употребата на думата „проскинео„ /покланям се/ и от структурата на пасажа.

Поклонение означава нещо повече от един култов обред или ритуал. То е пълно подчинение на авторитета на Този, на Когото се покланяме. Затова поклонението не е толкова действие, а по-скоро поведение, което обхваща целия човек и чийто свършен израз се състои в послушанието.

Големият спорен въпрос в последната борба, както е описан в **Откровение 14 гл.**, се решава на нивото на отделния човек, тъй като всеки лично се определя и взема решение на кого да се покланя и на кого да бъде послушен.

Тройната ангелска вест е един зов за поклонение на Бога и едно сериозно предупреждение срещу фалшиво поклонение:

– Първата ангелска вест – призив към истинско поклонение

– Втората ангелска вест – осъждане на фалшивото поклонение

– Третата ангелска вест – предупреждение срещу фалшивото поклонение

Понятието „*поклонение*“ символизира в този пасаж нашата тясна връзка с Бога или с врага. Целта на тези вестите, за които се казва че са „**вечното Евангелие**“, се състои в това – да се убеди човека, че за него означава победа, ако се покланя на Бога като Творец, Който е източника и крайната цел на неговия физически и духовен живот.

Освен това трябва да бъде показано, че чрез преживяване на новородението като творчески акт, Евангелието освобождава човека от робството на идолопоклонството, т.е. от едно поклонение, което винаги води до измама, а в края до смърт.

Апелът на тройната ангелска вест трябва да се приеме сериозно. Ние се намираме пред последното изостряне на конфликта. Времето за решение е настъпило!

ИСТИНСКО И ФАЛШИВО ПОКЛОНЕНИЕ В ТРОЙНАТА АНГЕЛСКА ВЕСТ - II част

II част – 1/ Белези на истинското поклонение
2/ Белези на истинските поклонници

I. БЕЛЕЗИТЕ НА ИСТИНСКОТО ПОКЛОНЕНИЕ НА БОГА

Вестта на първия ангел съдържа три заповедни форми, които ясно изразяват основните елементи на едно истинско поклонение:

1. „Убойте се от Бога!“

Това е ясният призив към всички човеци. Употребеният тук глагол *фобео* не означава „страхувам се“, но „имам страхопочитание“, „уважавам“, „имам респект към някого“. Той означава страхопочитанието, смирението и респекта, които обхващат човека, когато се срещне с Бога.

Останалата част от вестта показва какво се разбира под „страх от Бога“: Той да бъде признат и сериозно приет като Творец и Съдия с всички права и цялата власт над нас.

Божията благодат в никакъв случай не отменя призива за страх от Бога. Благодатта изисква цялостно послушание – „... защото Неговата милост е върху ония, които Му се боят.“ /Лука 1 : 50 ; Изход 20 : 6 – II Божя заповед/.

Следователно страхопочитанието и пазенето на Божиите заповеди са тясно свързани едно с друго – **Второзаконие 13 : 11 / 17 : 13**

„И целият Израил като чуе, ще се убои и няма да върши вече такова зло.“

Така разбрано, страхопочитанието към Бога е първият и най-важен белег на истинския вярващ, един израз, с който се обозначават всички, които се числят към Божия народ:

Деяния 9 : 31 – „...Църквата имаше мир и се назидаваше и като ходеше в страх от Господа и в утехата на Светия Дух, се умножаваше.“

II Коринтяни 7 : 1 – „И тъй, възлюбени, като имаме тия обещания, нека очистим себе си от всяка плътска и духовна нечистота, като се усъвършенстваме в святост, със страх от Бога.“

2. „Въздайте Нему слава!“

Думата, която е употребена за „слава“ /*докса*/, означава същевременно „хвала“, „величие“. Отдаването слава на Бога означава Той да се прослави със славата, която Му подобава. Библията казва, че висше задължение на човека е прославянето на Бога в поклонение, думи и дела:

Матей 5 : 16 – „Също така нека свети вашата виделина пред човечите, за да виждат добрите ви дела и да прославят вашия Отец, Който е на небесата.“

Римляни 1 : 21 – „Защото като познаха Бога, не Го прославиха като Бог, нито Му благодариха, но извратиха се чрез своите мъдрувания и несмисленото им сърце се помрачи.“

I Коринтяни 6 : 20 – „...защото сте били с цена купени, затова прославете Бога с телата и с душите си, които са Божии.“

Да отдаваме слава на Бога значи да Го поставяме винаги над всичко сътворено. Човекът, който не познава Бога, почита сътворените същества и предмети. Този, който познава Бога, не може

другояче, освен да Му отдаде слава като Творец, единствен заслужаващ поклонение. Той проумява и открива, че истинската роля на творението се състои в това – да разкрие великолепието на Твореца. Възхваляването е само един спонтанен резултат от връзката с истинския Бог.

Прославянето на Бога се изразява и във вършене на Неговата воля – Исус каза на Отца Си: **Йоан 17 : 4**

„Аз те прославих на земята, като свърших делото, което Ти ми даде да върша.“

3. „Поклонете се“ на Твореца!

Във времето, в което всички са принудени да се покланят на змея, звяра и неговия образ /Откровение 13 : 4, 8, 12 – 15/, първият ангел призовава човечеството към поклонение на Този, Който единствено го заслужава – Създателя на всемира. И само на Бога подоба да приема поклонение – **Откровение 4 : 11**

„Достоен си, Господи наш и Боже наш, да приемеш слава, почит и сила, защото Ти си създал всичко и поради Твоята воля всичко е съществувало и е било създадено.“

Поклонението е предаване на собственото „аз“ на Бога. То е начин на живот, радостно послушание от цялото сърце и от цялата душа спрямо Твореца. Лоялност! Ние не можем да се покланяме истински на Бога, докато съзнателно сме Му непослушни.

В един свят, който се определя от еволюционизма, в който науката и философията се издигат над Бога, в който хората, както съвременниците на Павел, „се покланят на тварта, а не на Твореца“ /Римляни 1 : 25/, този зов към поклонение на Твореца съдържа особено значение.

Не можем да не забележим, че съдържащите се думи във вика за поклонение на Твореца /Откровение 14 : 7/ директно посочват текста от **Изход 20 : 11** – съботната заповед от декалога, която открива Бог като Творец – „...поклонете се на Този, Който е направил небето и земята...“

Еднаквостта на тези два текста показва, че поклонението на Бога като на Творец означава също така поклонението да става в

деня, в който Той Сам е установил като паметник на сътворението – съботата.

Така че белезите на истинското поклонение според Тройната ангелска вест са :

- 1/ Страхопочитание и респект, водещи до послушание.
- 2/ Отдаване на слава, като Го поставим над всичко сътворено.
- 3/ Поклонение на Твореца, в рязко противопоставяне с еволюционната теория.

II. ОПИСАНИЕ НА ИСТИНСКИТЕ ПОКЛОННИЦИ

Вестта на третия ангел е представена в две части:

1/ Първата част описва хората, които се покланят на звяра и неговия образ – **9 – 11 ст.**

„И друг, трети ангел вървеше подир тях и казваше със силен глас: Ако някой се поклони на звяра и неговия образ и приеме белег на челото си или на ръката си, той ще пие от виното на Божия гняв, което е приготвено чисто в чашата на гнева Му и ще бъде мъчен с огън и жупел пред светите ангели и пред Агнето. И димът на тяхното мъчение ще се издига вечни векове и ония, които се покланят на звяра и на образа му, не ще имат отдых ни денем, ни нощем, нито кой да е, който приеме белега на името му.“

2/ Втората част описва „светиите“ – **12, 13 ст.**

„Тук е нужно търпението на светиите, на тия, които пазят Божиите заповеди и вярата в Исуса. И чух глас от небето, който казваше: Напиши: Блажени отсега нататък мъртвите, които умира в Господа; да! Казва Духът, за да си починаш от трудовете си, защото делата им следват подир тях.“

Тези две групи са представители на истинското и на фалшивото поклонение.

Третият ангел описва какво е включено в истинското поклонение, като изброява три характерни качества на истинските поклонници:

- а/ Търпението /издържането/ на светиите
- б/ Пазенето на Божиите заповеди
- в/ Вярата Исусова

1. „Търпението на светиите“

Думата, която тук се употребява за „търпение“ или „издръжливост“ е гръцката „*хюпомоне*“. Това е съществително име, производно от глагола „*хюпомено*“ /издържам, оставам твърд, посрещам вражеската атака с твърдост/. В религиозен смисъл означава – „смела твърдост, която противостои на злото“. За разлика от търпението, тя е активна. Включва активно и енергично съпротивление спрямо враговете.

Библейската употреба е придала на думата „*хюпомоне*“ /търпение/ религиозен смисъл. Вместо да го отнесе към обекта на вражеската сила, Библията свързва тази дума с лицето, което се чака или за което човек се държи с изпълнена с очакване надежда. По този начин думата „търпение или издържане“ се използва във повечето случаи във фразата „чакам Господа“ Авакум 2 : 3 – „...Ако и да се бави, чакай го, защото непременно ще дойде, няма да закъснее.“

Заобиколени от опасност от всякакъв род, праведните чакат Своя Господ и Спасител. Те знаят, че ще бъдат закриляни от Бога и че трябва да чакат само Неговото освободително дело – Малахия 3 : 1, 2

„Ето, Аз изпращам вестителя Си, Който ще устрои пътя пред Мене и Господ, Когото търсите, неочаквано ще дойде в храма Си. Да! Ангелът на завета, когото вие желаете. Ето иде, казва Господ на Силите. Но кой може да издържи деня на пришествието Му? И кой ще устои когато Той се яви? Защото е като огъня на пречиствач и като сапуна на тепавичари.“

2. „Пазят Божиите заповеди“

Истинската любов към Бога не може да се изпита без да е съчетана с вяроност към Божия завет и послушание към Неговия закон.

Двете основни черти на Завета – спасение и закон – са в центъра на Тройната ангелска вест. Господ, Който призовава към спасение, е и Господ, Който претендира за спазване на заповедите, които е дал. Пазенето на Божиите заповеди е една ясна формулировка, за да изрази, че някой върши Божията воля. Тук имаме директна връзка с въпроса за „поклонението“.

Интересно е да се установи, че основна тема в Тройната ангелска вест е борбата за Божия закон: Божиите заповеди против човешките заповеди. Вестта описва великата борба между доброто и злото в едно постоянно отношение към Божиите заповеди.

Първите четири Божии заповеди се споменават ясно като включени в тази борба:

10-те Божии заповеди

Исход 20 гл.

1. „Да нямаш други богове освен Мене“

2. „Не си прави кумир или изображения ... да не им се кланяш“

3. „Не изговаряй напразно името на Господа Твоя Бог“

Откровение 13, 14 гл.

1. „...поклониха се на змея, звяра и неговия образ“ Откр. 13:4, 14:9-11

2. „...звяра мамеше живеещите на земята да направят образ на звяра... ако някой се кланя на звяра и неговия образ“ – Откр. 13, 14 гл.

3. „И на главите на звяра имаше богохулни имена... и отвори устата си да изрече думи против Бога“ – 13:1, 6

Но 4-тата от 10-те заповеди е тази, която повече от другите може да бъде знакът за различаване на истинското от фалшивото поклонение, тъй като е свързана непосредствено с поклонението и засяга Божия почивен ден – съботата. Тя е единствената заповед, която изрично е поставена като заветен знак между Бога и Неговия народ /Исход 31 : 13 – 17/. По този начин местата в Писанието, които се отнасят до „пазенето на Божиите заповеди“ и по-

читането на Бога като Творец, могат да бъдат разбрани по-добре, ако повече от всичко друго се свържат със съботата.

Ако сравним текста на 4-тата Божия заповед с различни текстове в **Откровение 13 и 14 гл.**, не можем да не открием един ясен паралелизъм. Сякаш ни е загатнато нещо:

4-тата Божия заповед
/Исход 20:8-11/

1/ „Помни съботния ден, за да го освещаваши... да не вършиш никаква работа ни ти, ни син ти, ни дъщеря ти, ни слугата ти, защото в шест дни Господ направи небето и земята, а в седмия си почина...“

2/ „... Господ направи небето и земята, морето и всичко що има в тях“

3/ „... а на седмия ден си почина“

Текстът ясно показва, че последната борба ще се води с голяма сила между Божиите заповеди и човешките заповеди. Истинските поклонници пазят Божия закон. Поклонението на звяра и на неговия образ и приемането на белега му включва поклонение на човешки заповеди. Но Божият остатък, въпреки, че е крайно угнетяван, остава верен на Бога и на Неговите заповеди.

3. „Вярата Исусова“

Книгата Откровение има за цел да съживи вярата, куража и надеждата на християнската църква в опасно време. Църквата трябва

ва да дава своето свидетелство в един свят, който отрича Бога. Издръжливостта се нуждае от вяра, особено когато църквата страда от преследване и нужда. Истинските поклонници са хора, които запазват своята вяра в Исус и в тежки времена. Докато се държат за Христос, няма от какво да се страхуват. Те с вяра виждат, че вече са спечелили чрез победата на Агнето на кръста.

Вярата в Исус *(Пистис Йезу)* признава Божието спасително дело в Христа и претендира за това спасение. В нея са включени послушание, доверие, надежда и вяроност. Тази вяра в **Откровение** винаги е свързана с пазене на Божиите заповеди и свидетелството за Исуса:

Откровение 12 : 17 – „Тогава змеят се разяри против жената, та отиде да воюва против останалите от нейното потомство, които пазят Божиите заповеди и държат свидетелството за Исуса...“

Откровение 14 : 12 – „Тук е нужно търпението на светиите, на тия, които пазят Божиите заповеди и вярата в Исус.“

Вярата и поклонението не могат да се разделят едно от друго. Истинското поклонение е израз на вярата: признаване, че без Божията сила ние нямаме живот. Естественият импулс на човека е да се опита да търси спасение в собствените си възможности. Това е принципът, който стои в центъра на фалшивото евангелие. Важната разлика между поклонението на Каин и Авел не беше в различните жертвоприношения **/Битие 4 : 3, 4/**. Не беше и във формата. Разликата се криеше във вярата – **Еврейците 11 : 4** – „... с вяра Авел принесе по-добра жертва“. Вяра в това, че човек не може да изкупи своята вина и че само Бог може да се погрижи за изтриването на греха. На поклонението на Каин липсваше желанието за примирение и за тясно общение с Бога, което е всъщност съдържанието на истинското поклонение.

Съпротивлението срещу Евангелието поражда в хората същата реакция, както в Каин: яд и готовност за преследване на останалите верни на Бога, докато ги накарат да замлъкнат.

От Евангелие, при което Бог стои в центъра и добрите дела заемат своето място като плод на спасението, звярът развива евангелие, при което всичко се върти около човека и делата са източ-

ник на спасение. Истинското Евангелие предлага оправдание чрез вяра, докато фалшивото иска да достигне спасение чрез човешки дела. Истинският път на спасение е благодат чрез вяра в Христа. Това е Божият път. Той е единственият, който спасява. В системата на белега на звяра спасението се върти около човека и около това, което той прави и може да направи, за да се спаси сам. За разлика от тях истинските поклонници са такива, които действат само от вяра.

Така, че истинските поклонници са описани като притежаващи търпение, пазещи Божиите заповеди и имащи вярата в Исус.

III. РАЗЛИКАТА МЕЖДУ ИСТИНСКОТО И ФАЛШИВОТО ПОКЛОНЕНИЕ

Като обобщение, в контраст на истинските поклонници можем да противопоставим главните черти на фалшивите поклонници и характеристиките на фалшивото поклонение:

Ако четем внимателно **Откровението**, особено **13 гл.**, откриваме, че злите сили, които изискват от всички народи поклонение, дръзват да си присвоят Божието право и авторитет, Неговата власт и ръководна позиция, за да заблудят и подведат човеците и да насочат към себе си поклонението, което подобава само на Бог.

Сатана желае да бъде признат от хората за господар – вместо Христос. Затова той претендира за един вид поклонение, което включва послушание – поклонение на звяра и неговия образ и приемане на белега му – /**Откровение 13 гл., 14 : 9 – 11**/.

В последното време, когато Бог изпраща Своите ангели, за да предупредят за фалшивото поклонение и за приключване на спасителното дело, Сатана идва на земята, за да довърши измамата си – / **Откровение 12 : 12** / – той е разярен и знае, че му остава малко време.

Конфликтът се изразява в следната картина :

От една страна Бог претендира за поклонение в съгласие с вечното Евангелие, проповядвано от трите ангела. Против тази

Божествена цел звярът и неговият образ насочват своята съпротива.

От друга страна Сатана претендира за същото поклонение, за да може по този начин да заблуди повече хора. Прави го чрез изнудване и фалшиво евангелие, което налага белега на звяра. В усилията си да постигне тази цел той се натъква на Божията съпротива, изразена чрез Тройната ангелска вест.

Адресантите и в двата случая са едни и същи – всички човеци. Претенцията и на Сатана, и на Бога е еднаква – поклонение. Бог използва предупреждението на трите ангела за започналия в небото съд. Средствата на Сатана са символизиращи с „белега на звяра“. Това е едно подражание, имитация на Божия печат и фалшифициране на истинското евангелие.

Предвид последната криза, викът на трите ангела е Божията последна покана към човечеството да направи своя избор. Бог е предупредил за вечните последици и от правилния, и от неправилния избор...Всички, които сега са решили да пият от „**виното на разпаленото блудстване на Вавилон**“ /**Откровение 14 : 10**/, после ще бъдат принудени да пият от „**виното на Божия гняв**“ /**Откровение 14 : 10**/

Интересно е да констатираме, че Бог предварително е оповестил, че Божият народ излиза победител от този конфликт. Звярът и неговите поклонници са сегашните господари. Те упражняват над Божия народ своята ужасна и тиранична власт. Обаче Бог дава перспектива, в която Сатана и поклонниците му са унищожени, докато застрашените християни, които стоят пред Бога – сега са изкупени от земята и пеят песента на победата:

Откровение 14 : 3 – „И пееха като-че-ли нова песен пред престола и пред четирите живи същества и старците; и никой не можеше да научи песента освен 144 000, които са били изкупени от земята.“

Битката в този решителен момент е толкова гореща, че на връхната точка на изпитателния конфликт ангела обяснява – **Откровение 14 : 13 – „Блажени мъртвите, които умират в Господа“**. Те вече са намерили своята почивка.

Да обобщим и да сравним истинското и фалшиво поклонение в **Откровение 13 и 14 гл.**

Истинско поклонение

Фалшиво поклонение

КАК СТАВА ПОКЛОНЕНИЕТО?

1/ Истинно, вечно Евангелие	1/ Заблуда – 13:13, 14
2/ Страх от Бога – 14:7	2/ Страх от зверовете – 13:14, 15
3/ Хвалене на Бога и отдаване на слава	3/ Себевъзвеличаване, послушание от егоизъм – 13:5
4/ Доброволна почит	4/ Действие чрез принуда – 13:16

КАКВО ПРАВЯТ ПОКЛОННИЦИТЕ?

1/ Почитане на Бога като Творец – 14:7	1/ Подчинение на разрушителни сили, отхвърляне на Бога като Творец
2/ Любов към Спасителя	2/ Бунт срещу Бога
3/ Вярност, чистота в религиозната област – „не са се осквернили с жени“ - 14:4	3/ Отпадане от Бога – блудстване с Вавилон – 18:3
4/ Проповядване на истината „лъжа нямаше в устата им“ – 14:5	4/ Проповядване заблуда – пили от блудното вино на Вавилон
5/ Остават верни и твърди на Завета – 14:12, 13:10	5/ Отхвърлят Завета
6/ Те са заели своето място в обществото на светиите – 14:12	6/ Борят се против светиите
7/ Те са послушни на Божия закон – 14:12	7/ Слушат човешки заповеди

8/ Оправдание чрез вяра в Исус „те са опрали дрехите си в кръвта на Агнето“	8/ Себеоправдание, зависимост от системата на звяра, оправдание чрез дела
9/ Те приемат Божия печат 14:1 / 7:1-8	9/ Те приемат белега на звяра 13:16, 17 / 14:9-11
10/ Те следват Агнето където и да отиде – То ги завежда във вечен живот – 14:4	10/ Те следват звяра в неговата погибел

ВРЕМЕННИ ПОСЛЕДИЦИ ОТ ПОКЛОНЕНИЕТО

1/ Те са преследвани, дори убивани – 12:11 / 13:15	1/ Те не са преследвани, даже са защитени от звяра – 13:16
2/ Те са клеветени и дискриминирани – 13:16, 17	2/ Материални привилегии
3/ Не могат да купуват и продават – 13:17	3/ Могат да купуват и продават 13:16, 17
4/ Те биват обозначени от Бога като непорочни – 14:5	4/ Бог ги е обвинил за виновни – 14:9-11

ВЕЧНИ ПОСЛЕДИЦИ

1/ Спасени – „те са изкупени от земята“ – 14:4	1/ Унищожени – „те са мъчени с огън и жупел“ – 14:10
2/ Те остават вечно с Агнето на планината Сион – 14:1; 15:2, 3	2/ Изчезват за винаги в погибел заедно със звяра и неговия образ – 14:8-11

Синтез:

Можем да заключим, че основната тема в Тройната ангелска вест е абсолютното противоречие между истинското и фалшиво поклонение в последните дни на човешката история. Тя е един настоятелен апел за вземане на решение. Християнинът е настойчиво призован да не прави компромиси, независимо от натиска на

измамливите идеологии и от застрашаващите последици от него-вия избор. Като има предвид примките и изискванията на звяра, той трябва да има смелостта да следва Христа и като победител и свидетел да бъде готов, ако трябва, да заплати верността със живота си. Ако издържи този изпит, той е спечелил вечен живот.

Глава 16

КАК ДА СЕ ПРИГОТВИМ ЗА ИДВАЩАТА КРИЗА

Лука 21 : 29 – 36

„И каза им притча: Погледнете смоковницата и всичките дървета. Когато вече покарат, вие като видите това, сами знаете, че лятото е вече близо. Също така и вие, когато видите, че става това, да знаете, че е близо Божието царство. Истина ви казвам, че това поколение няма да премине докле не се сбъдне всичко това. Небето и земята ще преминат, но Моите думи няма да преминат. Но внимавайте на себе си да не би да натегнат сърцата ви от преяждане, пиянство и житейски грижи, и ви достигне оня ден внезапно като примка; защото така ще дойде върху всички, които живеят по лицето на цялата на земя. Но блдете всякога, и молете се, за да сполучите да избегнете всичко, което предстои да стане, и да стоите пред Човешкия Син.“

Зов за бдителност и подготовка предвид настъпващите, последни, кризисни времена.

„Аз видях, че Божия народ стои на омагьосана почва и че някои почти са изгубили чувството за краткостта на времето и стойността на душата.“ „Опитности и видения“

„Братя мои, разбирате ли, че собственото ви спасение, както и участието на други души зависи от подготовлението, което сега преживявате за изпитанието, което се намира пред вас? Ако Господ ми е говорил някога, то знайте, че е дошло времето, когато ще бъдете изправени пред съвети и истината, която поддържате

ще бъде жестоко критикувана. Времето, което толкова много хора остават да си отива прахосано, би трябвало да бъде посветено на задачата, която Бог ни е дал – подготовлението за приближаващата криза.“ „Съкровища на свидетелствата“, т. 2

„Аз видях, че мнозина пренебрегваха тъй нужното приготовление и очакваха времето на „освежението“ и „късния дъжд“, което трябваше да ги приготви, за да устоят в деня на Господа и да живеят пред Неговото лице. О, колко много видях да стоят през времето на скръбта без закрила. Те бяха пренебрегнали нужното приготовление, затова не можеха да получат освежението което трябваше да преживеят всички, за да могат да живеят пред лицето на един свят Бог.“ „Опитности и видения“

„Хората трябва да се разбудят за опасностите на настоящото време. Стражите спят!“ „Съкровищница на свидетелствата“, т. 2

В Матей 24 глава Исус пророкува за събитията, които са и белези на последното време. В края Той разказва притчата за смоковницата, в която поука е, че само бдящите ще познаят времената и ще се приготвят. В следващата глава – Матей 25 гл. – Христос разказва още три притчи в които се обяснява кои ще се приготвят за идващата криза. Всяка притча разглежда различен аспект от въпроса за подготовлението. Ние ще ги разгледаме и ще направим съответните изводи. Ето трите притчи:

I. Матей 25 : 1 – 13

„Тогава небесното царство ще се оприличи на десет девизи, които взеха светилниците си и излязоха да посрещнат младоженеца. А от тях пет бяха неразумни и пет разумни. Защото неразумните, като взеха светилниците, не взеха масло със себе си. Но разумните, заедно със светилниците си взеха и масло в съдовете си. И докато се бавеше младоженецът, додрина се на всичките, и заспаха. А по среднощ се нададе вик: Ето младоженецът /иде/ излизайте да го посрещнете! Тогава всички ония девизи станаха и приготвиха светилниците си. А неразумните рекоха на разумните: Дайте ни от вашето масло, защото нашите светилници угас-

ват. А разумните в отговор казаха: Да не би да не стигне и за вас и за нас, по-добре идете при продавачите и си купете. А когато те отидоха да купят, младоженецът пристигна; и готовите влязоха с него на сватбата, и вратата се затвори. После дохождат и другите девизи и казват: Господи! Господи! Отвори ни. А той в отговор рече: истина ви казвам: Не ви познавам! И тъй бдете; защото не знаете ни деня, ни часа, /в който Човешкият Син ще дойде/.“

ЩЕ УСТОЯТ ТЕЗИ, КОИТО СА ИЗПОЛЗВАЛИ БЛАГОДАТНОТО ВРЕМЕ ЗА СЕРИОЗНА ЛИЧНА ПОДГОТОВКА !

В Божиите очи вярващите са разделени на две групи. Името на едните е „разумните“, а другите – „неразумни“. Ако погледнем към Божия народ днес, едва ли бихме могли да кажем кой към коя група спада. Още повече, че те имат много общи неща: 1/ Те всички чакат 2/ Всички желаят да видят и да се наслаждават на Младоженеца 3/ Те вървят заедно по пътя на посрещането 4/ Всички имат светилници 5/ Не се срамуват от вярата си – на всички светилниците им светят 7/ Там гори еднакъв огън 8/ Тяхното естество е еднакво – умориха се и заспаха...

Но едва в края се яви различието им... Не всички влязоха с Младоженеца.

Според Духа на пророчеството, решението дали да приемем белега на звяра няма да стане когато излезе неделния закон, а сега и зависи от нашето посвещение:

„Каква е вашето участие, братя, във великата работа по подготовлението? Съединяващите се със света и придобиващи светски характер готвят себе си за белега на звяра.“ „Свидетелства към църквата“

Това налага да си зададем въпроса – Каква трябва да бъде личната ни подготовка сега, за да устоим утре?

1. Нуждата ни от жива връзка с Христос.

„Когато приближаваме приключването на земната история, опасностите ще се съгъстват около нас. Тогава едно просто из-

повяждане на благочестието няма ни ползва нищо. Трябва да е налице една жива връзка с Бога. Проповедници и народ се нуждаят от преобразяващата сила на благодатта, за да устоят в деня Господен.“

* * *

„Самата атмосфера е осквернена от грех. Скоро Божиите чада ще бъдат изпробвани с огнени изпитания и по-голяма част от онези, които сега изглеждат истинни и тогава ще се окажат прост метал. Вместо да укрепват все повече от съпротивата, заплахите и униженията, те страхливо ще заемат страната на врага. Обещанието е: **„Който ме почитат – тях ще почета!“** Дали ние ще охладим връзката си с Бога, понеже света се е опитал да омаловажи Неговия закон?“ **„Съкровищница на свидетелствата“, т. 2**

2. Нуждата от смирение.

„Ние трябва сериозно да се смиряваме пред Господа с пост и молитва и много да размишляваме върху Неговото слово, особено върху сцените на съда.“ **„Великата борба“**

„Мнозина, които чуват поканата на благодатта, биват изпитани и опитани. Но малцина биват запечатани с печата на живия Бог. Малцина ще смирят себе си като малко дете, за да могат да влязат в небесното царство.“ **„Свидетелства“, т. 5**

3. Нуждата от изучаване на Библията.

„Само тези, които са били ревностни изследователи на Библията и са приели с любов истината, ще бъдат запазени от големата измама, запленяваща света.“

* * *

„Когато дойде времето на изпита, ония, които са направили Божието слово правило в живота си, ще се открият. През лятото не се вижда никаква разлика между вечнозелените и другите.

Когато обаче настанат зимните бури, вечнозелените остават непроменени, докато другите биват съблечени от листната си окраска.“

* * *

„Никой, освен тези, които са укрепили душите си в библейските истини, не може да устои в последната голяма борба... Решителния час е вече настъпил.“ **„Великата борба“**

„Опасни времена се намират пред нас. Всеки, който има познание за истината, трябва да се събуди, да постави себе си, тялото, душата и духа си под Божията дисциплина. Неприятелят е в атака против нас. Ние трябва напълно да се събудим, за да се запазим от него. Трябва да облечем цялото Божие всеоръжие. Трябва да следваме наставленията, дадени от Духа на пророчеството. Трябва да сме послушни на истината за това време. Това ще ни спаси от приемането на силните заблуди. Бог ни е говорил чрез Словото Си...“ **„Свидетелства“, т. 8**

„Колкото повече се приближаваме към края на човешката история, толкова по-настоятелно събитията изискват нашето изучаване на пророчествата, отнасящи се особено за последните дни.“ **„Притчи Христови“**

„Християните трябва да се приготвят за това, което скоро ще се стовари върху света като изумително събитие. Тази подготовка трябва да направят чрез старателно изучаване на Библията и посредством стремежа си да съобразят живота си с Божиите принципи.“ **„Царе и пророци“**

„Сега ни изглежда невъзможно, че всеки ще трябва да устои сам, но Бог е говорил чрез мене, че ще дойде време, когато ще бъдат изправени пред съветници и пред хиляди заради Неговото име, когато всеки от нас ще трябва да даде доказателство за вярата си. Тогава ще бъдат подложени на най-ужасни нападки по всяка част от истинската доктрина. Имаме нужда от изучаване от изучаване на Божието слово, за да разберем защо вярваме в ученията, които защитаваме.“ **„Ривю енд Хералд“, 18. XII. 1888**

„Мнозина ще трябва да застанат в законодателните зали, някои ще бъдат изправени пред царе и пред учените хора на земя-

та, за да отговарят за вярата си. Онези, които разбират само повърхностно истината, не ще могат да обяснят ясно Писанията и не ще дадат точни доказателства за вярата си. Те ще обръкват и ще бъдат посрамени работници. Нека никой от нас да не мисли, че не трябва да учи, понеже няма да стане проповедник. Ти не знаеш какво може да изисква Бог от тебе.“ **„Възпитание“**

4. Нуждата от молитва.

„Докато молециите се продължаваха да викат сериозно от време на време ги обгръщаше лъч светлина от Исуса, за да насърчи сърцата им и да просветли лицата им. Видях че някои не вземаха участие в това викане, в тази душевна агония. Те изглеждаха равнодушни и безгрижни. Те не се противопоставяха на тъмнината, която ги обгръщаше и тя ги обхваща като гъст облак. Божиите ангели напущаха тия души и отиваха да подкрепят молециите се. Видях Божиите ангели да бързат към ония, които с всички сили се бореха против злите ангели и търсеха тяхната помощ, като непрестанно викаха към Бога. Но ангелите напуснаха, които не се стараеха сами да си помогнат и аз не ги видях вече.“ **„Опитности и видения“**

„Те трябва силно да молят Бога за помощ сега. Христовата любов трябва да бъде изляна в собствените им сърца. Христовия дух трябва да бъде излян над тях и те да бъдат направени готови да устоят във времето на съда.“ **„Съкровищница на свидетелствата“, т. 2**

5. Нуждата от борба и очистване на греховете.

„Ако Яков не се беше разкалял преди това за греха си, постигането на първородството с измама, Бог не би послушал неговата молитва и не би запазил милостиво живота му. Тъй че Божиите чада биха били надвити през времето на скръбта, когато са изтерзани от страх и ужас, пред тях изпъкнаха още неизповядани грехове...“

Сатана кара много хора да вярват, че Бог не обръща внимание на тяхната невярност в малките неща. Обаче с начина си на постъпването с Яков Господ показва, че Той по никой начин не ще одобрява или търпи лошото. Всички, които се стараят да извият греховете си или да ги прикриват и ги оставят да стоят в небесните книги неизповядани и непростени, ще бъдат победени от Сатана“ **„Великата борба“**

„Никой от нас няма да получи никога Божия печат, докато в характерите ни има каквото и да било петно или бръчка. На нас е оставено да излекуваме дефектите на характерите си, да очистим храма на душата си от всяко осквернение. И тогава късния дъжд ще падне над нас както ранния дъжд падна над учениците в деня на Петдесетница.“ **„Съкровищница на свидетелствата“, т. 2**

6. Нуждата да победим света.

„Не е далеч времето, когато изпитанието ще дойде над всяка душа. Белегът на звяра ще бъде налаган над нас. Онези, които стъпка по стъпка са се поддавали на светските изисквания и са се съобразявали със светските обичаи не ще се затруднят да се подчинят на силите, каквито и да са те, като много по-трудно ще им бъде да подчинят себе си на мъчения, укори, заплахи, затворничество, смърт. Спорът е между човешките заповеди и Божиите заповеди. В това време златото в църквата ще бъде отделено от сгурията. Истинското благочестие ще бъде ясно. Много звезди, на които сега се възхищаваме, тогава ще потънат в мрак. Плявата като облак ще бъде отвята от вятъра, дори от местата, където сега виждаме харман с добро жито...“ **„Свидетелства“, т. 5**

7. Нуждата от устояване на вярата.

„Хората, проявяващи сега само малко вяра, се намират в най-голямата опасност да попаднат под властта на сатанинските измами и под насилието на заповедта над съвестта. А даже и да издържат изпитанието, по време на скръбта ще затънат в още по-дълбоки нещастия и предсмъртни мъки, защото не са израбо-

тили навика да се уповават на Господа. Пренебрегнатите уроци на вяра те ще бъдат принудени да научат под ужасяващият натиск на страха.“

* * *

„Предстоящото време на скръб и мъка ще изисква вяра, с която да се издържа умора, изтощение, забавяне, глад, вяра, която няма да се поклати, макар да бъде тежко изпитана. Благодатното време се дава на всички за да се приготвят за този период. Яков победи защото беше издръжлив и решителен. Неговата победа е доказателство за силата на настойчивата молитва. Всички, хванали се за Божиите обещания като него, така сериозни и устойчиви като него, ще успеят, както успя той. Онези, които не желаят да се отрекат от собственото „аз“ и да застанат пред Бога в предсмъртна борба и да се молят дълго и сериозно за благословение, няма да го получат. Да се борим с Бога – колко малко знаят какво означава това! Колко малко хора са заставали задълго пред Господа, със силното желание да получат Неговото благословение, напрегнати до крайност! Колко малко хора вярват непоклатимо в Божиите обещания, когато вълните на неописуемото с човешки език отчаяние връхлетят върху молещият се!“ „Великата борба“

8. Нуждата да победим „аз“-а си.

„Сега трябва да се запознаем с Бога, като преживяваме изпълнението на обещанията Му. Ангели записват всяка сериозна и искрена молитва. Трябва да престанем да удовлетворяваме по-скоро собственото си „аз“, отколкото да занемаряваме общуването си с Бога.“ „Великата борба“

9. Нуждата от стремеж към съвършенство.

„Сега, докато великият Първосвещеник извършва умилостивение за нас, ние трябва да се стремим към съвършенството на Христос. Нашият Спасител не отстъпи на изкушенията даже и в

мисълта Си. Сатана не може да намери в Божия Син нищо, което да му даде възможност да Го победи. Това трябва да бъде състоянието на онези, които ще устоят във времето на скръбта.“ „Великата борба“

II. Матей 25 : 14 – 30

„Защото е както когато човек при тръгването си за чужбина, свиква своите слуги, и им предаде имота си. На един даде пет таланта, на друг два, на трети един, на всеки според способността му; и тръгна. Веднага тоя, който получи петте таланта, отиде и търгува с тях, и спечели още пет таланта. Също и тоя, който получи двата спечели още два. А тоя, който получи единия, отиде разкопа в земята, и скри парите на господаря си. След дълго време дохожда господарят на тия слуги и прегледа сметката с тях. И когато се приближи тоя, който бе получил петте таланта, донесе още пет таланта, и рече: Господарю, ти ми предаде пет таланта; ето, спечелих още пет. Господарят му рече: Хубаво, добри и верни слуго! В малкото си бил верен, над многото ще те поставя; влез в радостта на господаря си. Приблужи се и тоя, който бе получил двата таланта, и рече: Господарю, ти ми даде два таланта ето, спечелих още два таланта. Господарят му рече: Хубаво, добри и верни слуго! В малкото си бил верен, над многото ще те поставя; влез в радостта на господаря си. Тогава се приближи тоя, който бе получил един талант, и рече: Господарю, аз те знаех, че си строг човек; жънеш гдето не си сял, и събираш гдето не си пръскал; и като се убоях отидох и скрих таланта ти в земята; ето имаш своето. А Господарят му в отговор каза: Зли и лениви слуго! Знаел си, че жъна гдето не съм сял, и събирам гдето не съм пръскал; ти, прочее, трябваше да внесеш парите ми на банкерите, и когато си дойдех, щях да взема своето с лихва. Затова, вземете от него таланта и дайте го на този, който има десет таланта. Защото на всекиго, който има, ще се даде, и той ще има изобилие; а от този, който няма от него ще се отнеме и това, което има. А тоя безполезен слуга хвърлете във външната тъмнина; там ще бъде плач и скръцане със зъби.“

ЩЕ УСТОЯТ ТЕЗИ, КОИТО СА ИЗПОЛЗВАЛИ И РАЗРАБОТИЛИ СВОИТЕ ТАЛАНТИ И ДУХОВНИ ДАРБИ !

„Ние трябва да бъдем хора, очакващи своя Господ, не в празно очакване, но в сериозна работа, с непоклатима вяра. Не е сега времето да позволяваме на умовете си да се занимават с неща от по-малко значение.“ „Съкровищница на свидетелствата“, т. 2

„Христос ни е поверил таланти от средства и влияние и ни е казал: „Употребявайте ги докато дойда“. Когато Господ дойде и поиска сметка от Своите служители и всеки бъде призван да даде най-точен отчет как е използвал поверените му таланти, как ще издържиш разследването ти, мой мили братко?“ „Свидетелства“, т. 4

III. Матей 25 : 31 – 46

„А когато дойде Човешкият Син в славата Си, и всичките /свети/ ангели с Него, тогава ще седне на славния Си престол. И тогава ще се съберат пред Него всичките народи; и ще ги отлъчи едни от други, както овчарят отлъчва овцете от козите; и ще постави овцете от дясната Си страна, а козите от лявата. Тогава царят ще рече на тия, които са от дясната Му страна: Дойдете вие благословени от Отца Ми, наследете царството, пригответено за вас от създанието на света. Защото оградних и Ме нахранихте; ожаднях и Ме напоихте; странник бях и Ме прибрахте; гол бях и Ме облякохте; болен бях и Ме посетихте; в тъмница бях и Ме споходихте. Тогава праведните в отговор ще Му кажат: Господи, кога Те видяхме гладен, и Те нахранихме; или жаден, и Те напоихме? И кога Те видяхме странник, и Те прибрахме, или гол, и Те облякохме? И кога Те видяхме болен или в тъмница и Те споходихме? А Царят в отговор ще им рече: Истина ви казвам: Понеже сте направили това на един от тия най-скромни Мои братя, на Мене сте го направили. Тогава ще рече и на тия, които са от лявата Му страна: Идете си от Мене, вие проклети, във вечния огън, пригответен за дявола и неговите ангели. Защото оградних и не Ме нахранихте; ожаднях и не Ме напоихте; странник бях и не Ме облякохте; болен и в тъмница бях, и не Ме посетихте. Тогава и те в отговор ще кажат: Господи, кога Те видяхме гладен, или жаден, или странник, или гол, или болен, или в тъмница и не Ти послужихме? Тогава в отговор ще им рече: Истина ви казвам: Понеже не сте направили това на ни един от тия най-скромните,

нито на Мене сте го направили. И тия ще отидат във вечно наказание, а праведните във вечен живот.“

ЩЕ УСТОЯТ ТЕЗИ, КОИТО В СЛУЖБАТА СИ ЗА ДРУГИТЕ СА ЗАБРАВИЛИ СЕБЕ СИ !

„Във Великият съден ден, онези, които са се грижили и интересували само за своето спасение ще бъдат причислени от Съдията към онези, които са вършили зло. Те ще получат същото осъждане.“ „Животът на Исус“

В Божиите очи на страната на Сатана са всички, които се интересуват повече от себе си, отколкото за другите.

„На небето няма да има нито един спасен с корона без звезди. Ако ти си там ще има поне една душа, влязла в дворците на славата чрез твоята работа като Божи инструмент.“ „Знамения на времето“, 6. VII. 1892

Обобщение:

„Всички, отлагащи подготовлението си за Божия ден, няма да успеят да го сторят нито във времето на скръбта, нито когато и да било. Случаят на всички такива хора е безнадежден.“ „Великата борба“

„Сега е времето да изперем дрехите на характера си и да ги избелим в кръвта на Агнето. Сега е времето да победим гордостта, страстта и духовната ленност. Сега е времето да сме будни и да положим решителни усилия за получаване красота на характера. Сега е времето на подготовлението...“ „Свидетелства“, т. 5

„Делото, което църквата е пропуснала да извърши в едно време на мир и благополучие, ще трябва да го извърши сред ужасна криза и посред най-обезкуражителни обстоятелства. Предупрежденията, които не са били дадени поради съобразяване със света, ще трябва да бъдат дадени посред най-жестоката опозиция от страна на враговете на истината.

* * *

Нямаме време за губене. Краят е близо. Възможността да се преминава от място на място, за да се разпространява истината ще бъде пресичана от опасности от ляво и дясно. Всичко ще бъде направено, за да се попречи на Божиите вестители, така че те да не могат да вършат това, което са в състояние сега да вършат. Ние трябва да гледаме делото право в лицето и да напредваме колкото е възможно по-бързо в настъпателна битка.“

„Съкровищница на свидетелствата“, т. 4

Сега, след като прочетохте тази книга, вземете със себе си едно изречение, което обаче е най-важното:

**ПОДГОТОВКАТА НИ СЕГА ЩЕ БЪДЕ РЕШАВАЩА
В УТРЕШНИЯ КРИЗИСЕН ДЕН!!!**

Събитията ни изненадват, а пророчествата бързат към своето изпълнение. Какво време! И ние живеем точно сега! Каква привилегия!

Част сме от Божия народ, разнасящ настоящата истина за този свят, и сме призвани да дадем своето свидетелство. Готови ли сме? Призвани сме да изследваме и да се подготвяме за решителната последна битка в заключителната драма на греха. Това е нещо, което ни вълнува, нали?

Като народ на последното време трябва да имаме ясна визия за събитията, които предстоят. Исус очаква нашата ръка, за да ни преведе през бурното море и за да станем победители заедно с Него.

От автора